www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 722 - Σάββατο, 9 Μάρτη 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Μεθοδεύσεις τύπου σκανδάλου Βατοπεδίου

Στόχος η παράνομη δόμηση 14,5 εκατ. στρεμμάτων χορτολιβαδικών εκτάσεων

ΣΕΛΙΔΑ 9

Χαλκιδική

Συλλήψεις, τρομοκρατία και συγκρούσεις ΜΑΤ-κατοίκων χάριν των χρυσοθήρων

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΒΑΝΔΑΛΟΙ

Καταστρέφουν το περιβάλλον προς όφελος του κεφαλαίου και τρομοκρατούν όσους αντιστέκονται

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/3/1945: Αρχή μεταφοράς Εβραίων Θεσσαλονίκης στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης 9/3/1956: Εξορία Μακάριου στις Σεϋχέλλες 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας «Ποντίκι» 9/3/1993: Ρουκέτα σε εφορία Καμινιών (17Ν) 10/3/1905: Επανάσταση Θερίσου 10/3/1931: Σύλληψη κομμουνιστριών Πέρσας και Αύρας Βλάση, Ηλέκτρας Αποστόλου και γιατρού Γ. Σιδερίδη 10/3/1944: Ιδρυση «κυβέρνησης του βουνού» (Βίνιανη) 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» στην προβολή σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο Τόξο», δεκαοκτώ τραυματίες 10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία (ΕΛΑ) 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3/1985: Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΣΕ 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών Νεβάδα, 2.000 συλλήψεις 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 11/3/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην Εφορία Πετρούπολης (17Ν) 12/3: Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1972: Παραπέμπονται σε δίκη δεκαπέντε μέλη του ΠΑΚ που σχεδίαζαν σαμποτάζ κατά εργοστασίων και 6ου στόλου 12/3/1982: Βόμβα στη Μητρόπολη Αθηνών 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17Ν) 13/3: Πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1992: Αναστολή έκδοσης «Πράβντα» 13/3/1881: Εκτέλεση τσάρου Αλέξανδρου Β' («Ναρόντναγια Βόλια») 13/3/1902: Κλείνουν όλα τα πολωνικά σχολεία λόγω άρνησης μαθητών να τραγουδούν τον ρωσικό ύμνο «θεέ σκέπε τον τσάρο» 13/3/1925: Επιβολή δικτατορίας Πάγκαλου 13/3/1943: Αποτυχημένη απόπειρα κατά Χίτλερ στη διάρκεια πτήσης 13/3/1958: Απολύονται 133 κομμουνιστές από Αγιο Ευστράτιο 13/3/1971: Βόμβες σε γραφεία εφημερίδας «Εστία» και «Esso» 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 13/3/1996: Αποφυλάκιση χουντικών ζητά στη βουλή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης 13/3/1999: Ο αστυφύλακας Αθανάσιος Καναβάς σκοτώνει τον Αλβανό Αρμπέν Βεζί (Κοζάνη) 13/3/2004: Θάνατος Πολωνού Γιαντέους Κότσεβα στα κρατητήρια ΑΤ Βύρωνα 14/3: Ημέρα μπριζόλας, ημέρα πεολειχίας 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες στη Βέροια (επτά νεκροί) 14/3/1957: Απαγχονισμός μαθητή Ευαγόρα Παληκαρίδη από Αγγλους 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και Αντι-ΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/1987: Η «Μαχητική Κομμουνιστική Ενωση» εκτελεί τον γενικό διευθυντή διαστημικών ερευνών-εξοπλισμών Λίτσιο Τζοτζιέρι (Ιταλία) 14/3/2004: Βομβιστική επίθεση «Επαναστατικού Αγώνα» στη Citybank Ψυχικού 15/3: Ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή 15/3/1969: Θάνατος Ιωάννη Πασσαλίδη 15/3/1971: Καταδίκη τριών μελών «Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού» 15/3/1985: Θάνατος Χρήστου Τσουτσουβή 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά εγκαταστάσεων «Mega» (17Ν) 15/3/2006: Θάνατος Γεώργιου Ράλλη.

● Μην ξανακούσω να μιλάτε για απολύσεις ●●● «Προσαρμογή του επιπέδου απασχόλησης» λέγονται, άσχετοι ●●● Τώρα κατάλαβα τι σημαίνουν τα αρχικά Ι.Κ.Ε.Α.: ΙΔΑΝΙΚΑ ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΑΛΟΓΩΝ ●●● Ενα από τα πολλά εύστοχα που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο ●●● Ξέρετε σε τι ποσοστό ήταν το αλογίσιο κρέας στα «βοδινά κεφτεδάκια Σουηδίας» της ΙΚΕΑ; ●●● Από 60% μέχρι 90%! ●●● Γι΄ αυτό τα 'τρωγαν με τόση βουλιμία οι πελάτες της πολυεθνικής ●●● Οσο να 'ναι, η φαινυλοβουταζόνη είναι ντόπα και ανοίγει την όρεξη ●●● «Οι υδατάνθρακες είναι ελληνικοί», έλεγε και ξαναέλεγε ο Καμμένος στη Βουλή ●●● Στους υδρογονάνθρακες αναφεράταν, αλλά άμα έχεις συνέχεια το νου σου στο φαΐ το lapsus linguae παραμονεύει ●●● (Χρησιμοποιούμε σκόπιμα τον λατινικό όρο μπας και αναγκάσουμε τον Καμμένο να ρωτήσει αυτό το τέρας μορφώσεως, τον Χαϊκάλη, για να του τον εξηγήσει) ●●● Αμ΄ ο Τσίπρας με τον Ακερμαν; ●●● Και καλά αυτός, αλλά από τους συνεργάτες του κανένας δεν σκέφτηκε ότι δε θα μπορούσε κοτζάμ

Γιόζεφ Ακερμαν, πρόεδρος του τραπεζικού μονοπώλιου της Deutsche Bank, να υπογράφει την αίτηση μιας μικρομεσαίας για τα γερμανικά δεδομένα εταιρίας που θέλει να κάνει μπίζνες με ανεμογεννήτριες στην Ελλάδα; ●●● Μάλλον δε θα τους ρώτησε, όντας σίγουρος ότι έβγαλε λαβράκι ●●● Τελικά είχε βγάλει «καλογριά» και τον πήρε στο ψιλό ο Μπένι ●●● Τα υπόλοιπα, για την εταιρία που πήρε υπό την προστασία του ο ΣΥΡΙΖΑ, στις αρμόδιες στήλες της «Κ» ●●● Περί αυτοκριτικής, βέβαια, ούτε λόγος ●●● Εδώ ο στενός συνεργάτης του Τσίπρα Παπάς προσπαθούσε να πείσει ότι και ο άλλος Ακερμαν είναι σημαντικός, διότι είναι ανηψιός του προέδρου ●●● Ασε που είναι και managing director στο υποκατάστημα του Λονδίνου ●●● Ξεφτίλες ●●● Εχει και η γελοιότητα τα όριά της, αλλά τα εκκολαπτόμενα πράσινα λαμόγια δε χαμπαριάζουν τίποτα ●●● Υπό τους ήχους του «Μπέλα τσάο» αποδέωσαν τον Βενιζέλο στο συνέδριο της νεολαίας ΠΑΣΟΚ ●●● Ο ΓΑΠ, βέβαια, άρχοντας όπως πάντοτε, έστησε το δικό του σόου στο συνέδριο των «μεγάλων» ●●● Μπήκε την ώρα που μιλούσε ο κηπουρός Πολ, είχε στημένη την κλάκα και οι κάμερες τραβούσαν ●●● Εσκασε από το κακό του ο «χοντρός» ●●● Αυτός δεν είναι πρωθυπουργός, ατζέντης είναι ●●● Τη μια δέχεται την Philip Morris στου Μαξίμου, για να υπογράψει μια συμφωνία για αγορά καπνών και την άλλη πάει στο λιμάνι για να παραστεί στην υπογραφή μιας συμφωνίας της Cosco με την HP ●●● Αυτουνού του Παππά (μυστικοσύμβουλου του Τσίπρα) του 'χει μιλήσει κανείς για την αξία της σιωπής; ●●● Αφού ο πρόεδρος την πάτησε μπερδεύοντας τους Ακερμαν, ήταν ανάγκη να βγει και να πει ότι ο Ακερμαν του υποκαταστήματος Λονδίνου μάλλον είναι ανηψιός του Ακερμαν προέδρου της Deutsche Bank; ●●● Ασ' το να περάσει, ρε μεγάλε, μην το κάνεις χειρότερο ●●● Στο κάτω-κάτω, μόνον ο πάπας έχει το αλάθητο (κι αυτό αμφισβητείται κιόλας) ●●● Χέρι-χέρι με τον εαυτό του θα βαδίζει πλέον ο πρόεδρος Χεριχέρης ●●● Την έκαναν και οι Κοραντής, Ροντούλης, Χρυσανθακόπουλος ●●● Και πολύ κάθησαν, γιατί έχουν και μια καριέρα να φροντίσουν ●●● Ακόμα ψάχνουμε την έκπληξη που θα έκανε στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ ο Μπένι και δεν τη βλέπουμε ●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Τι κάνει η άνθρωπος στα γεράματα, για να στηρίξει τη σύζυγο! Για να εξομολογηθούμε την αμαρτία μας, δε θυμόμασταν ότι ο (κάτσε καλά) Γεράσιμος Αρσένης είναι πρόεδρος του «Ινστιτούτου Ερευνών και Πολιτικής Στρατηγικής». Οχι μόνον είναι, αλλά όπως ανέφερε και η πρόσκληση που λάβαμε, συνδιοργανώνει μαζί με το Levy Economics Institute (το ευαγές ίδρυμα κάποιων μεγαλοραντιέρηδων της Wall Street, με το οποίο συνεργάζεται η ΓΣΕΕ) «διεθνή διημερίδα» με θέμα «Εξοδος από την κρίση: Η πρόκληση της εναλλακτικής πορείας». Ποιος χαράζει την «εναλλακτική πορεία»; Η Wall Street και ο Ομπάμα, όπως λέει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο οποίος ΣΥΡΙΖΑ θα υπερεκπροσωπηθεί στη διημερίδα: Δραγασάκης, Σταθάκης, Μηλιός, Τσακαλώτος, όλος ο καλός κόσμος θα είναι εκεί, όπως μας πληροφόρησε η «Αυγή». Και κερασάκι ο Τσίπρας, που ανακοινώθηκε αργότερα, στο ίδιο «στρογγυλό τραπέζι» με την σύζυγο Αρσένη.

◆ «Στην Αμερική είναι πιο εύκολα τα πράγματα γιατί η πολιτική Ομπάμα έχει πολλά στοιχεία συμβατά με αυτά που επιδιώκουμε να κάνουμε. Ενίσχυσε το κοινωνικό κράτος μέσα στην κρίση, αύξησε τους κατώτατους μισθούς κατά 25%, δημιούργησε μια ατζέντα συγκράτησης της ύφεσης με αύξηση του δημοσίου χρέους και φορολογεί τους πλουσίους». Γιώργος Σταθάκης, Βήμα, 24.2.13.

◆ Χωρίς σχόλια:

«Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Να κάνω μια ερώτηση, αν χρειαστεί να πάρουμε πρόσθετα μέτρα, θα θεωρήσετε ότι έχετε αποτύχει;

Γ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Δεν θα χρειαστεί να πάρουμε πρόσθετα μέτρα.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Χαίρομαι που το ακούω αλλά λέω «αν», γιατί έχουμε ακούσει πολλές φορές διαβεβαιώσεις από πολλούς προκατόχους σας και δυστυχώς μετά από τρεις μήνες κάναμε πίσω. Λέω αν χρειαστεί, θα είναι μια αποτυχία;

Γ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Δεν θα χρειαστεί.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Θα το αντέξει η Κυβέρνηση αν χρειαστεί;

Γ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Δεν θα χρειαστεί.

Γ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ: Δηλαδή εσείς θεωρείτε ότι παραδείγματος χάριν οι απολύσεις στο Δημόσιο που πιέζουν ...

Γ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ: Προσέξτε, δεν θα χρειαστεί ***αν εφαρμόσουμε το πρόγραμμα*** *το οποίο τρέχουμε τώρα. Εάν δεν το εφαρμόσουμε, αν κάνουμε πίσω, κάποια στιγμή οπωσδήποτε θα έχουμε πάλι πρόβλημα».*

◆ «Τα Νέα είναι σε πλήρη αντιστοιχία με το ιστορικό της όνομα και τη διαδρομή της στον χώρο της ευρύτερης δημοκρατικής παράταξης», δήλωσε ο Σκουρλέτης. Για δες πράγματα που μαθαίνει κανείς από τα Τσιπράκια. Και μεις που νομίζαμε ότι τα «Νέα» βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία με το όνομα και τη διαδρομή της, διότι υπήρξε πάντοτε μια μεγαλοαστική φυλλάδα βουτηγμένη στην ίντριγκα και τη διαπλοκή, όργανο ενός Συγκροτήματος που ανεβοκατέβαζε κυβερνήσεις και υπηρετούσε πιστά την άρχουσα τάξη...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το Συντακτικό Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, απεδείχθη ότι ήταν πράγματι ένα εθνικό πολιτικό γεγονός. Ελαβε αποφάσεις δημοκρατικής ευθύνης και κοινωνικής ευαισθησίας. Και χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί τα μηνύματα που στέλνουμε από το Συνέδριο είναι πάρα πολύ καθαρά. Η εισήγησή μου που έγινε ομόφωνα δεκτή καθορίζει την πορεία μας για το μέλλον (...) Το ΠΑΣΟΚ απέδειξε ότι είναι δύναμη σταθερότητας και προοπτικής. Απέδειξε ότι έχει την ικανότητα να επανέρχεται ολικά, να αφυπνίζεται, να δραστηριοποιείται, να είναι πάντα ενωμένο και να ανανεώνεται.

Ευάγγελος Βενιζέλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Εκπρόσωποι 11 πολυεθνικών εταιρειών ζήτησαν από τον υπουργό Ανάπτυξης Κωστή Χατζηδάκη να δοθεί νομοθετικά η δυνατότητα να προσλαμβάνουν νέους άνεργους με μισθούς 300 ευρώ το μήνα για μερική απασχόληση.

Το Βήμα

Η κοινωνία καταλαβαίνει ότι η χώρα πρέπει να καλωσορίζει και όχι να παίρνει στο κυνήγι όποιον θέλει να επενδύσει εδώ.

Η Καθημερινή

Σκέφτομαι (...) τον κ. Τσίπρα να επιστρέφει από τις Βρυξέλλες, ως επικεφαλής μιας αντιμνημονιακής κυβέρνησης, να εξηγεί ότι δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια χειρισμών έναντι της τρόικας και να επιχειρεί να διασώσει όποια επένδυση βρίσκεται σε εξέλιξη εκείνη την ώρα. Πού θα πάει τότε η αντισυστημική οργή, πού και πώς θα ξεσπάσει;

Α. Παπαχελάς (Καθημερινή)

Η κατάθεση του Μπουτάρη ήταν τραγική. Γιατί ο Μπουτάρης είναι δήμαρχος ελέω Βασίλη. Χάρη στην καλή του την καρδιά ο Παπαγεωργόπουλος τον συγχώρεσε, όταν δέχτηκε να αποσύρει τη μήνυση που του είχε υποβάλει για τους υβριστικούς χαρακτηρισμούς που είχε εξαπολύσει σε βάρος του. Ηρθε ο ίδιος και τον παρακάλεσε προσωπικά. Ο Βασίλης του είπε «Τα λόγια είναι εύκολα. Θέλω γραπτή δήλωση» και εκείνος του έδωσε ένα κείμενο με την υπογραφή του στο οποίο αναφέρει πόσο τον σέβεται και τον υπολήπτεται. Και τώρα ήρθε στο δικαστήριο και μίλησε για συμμορία και ομερτά.

Ελένη Παπαγεωργοπούλου

Δεν απολαμβάνω την ιδιότητα του αρχηγού κόμματος και του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Είμαι τόσο μακριά απ' αυτό, ώστε μπορώ με απόλυτη ψυχική άνεση να εγγυηθώ τον συλλογικό και συμμετοχικό χαρακτήρα της παράταξης.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Μακάρι, απέναντί μας να μην ήταν η κα Μέρκελ και ο κ. Σόιμπλε και να ήταν ο Φραγκλίνος Ρούσβελτ και ο Τζον Κέινς. Θα ήταν διαφορετικό το αποτέλεσμα. Ακόμα, όμως, και η κα Μέρκελ και ο κ. Σόιμπλε έχουν αλλάξει τώρα. Δεν είναι αυτοί που ήταν πριν από λίγο καιρό.

Γιάννης Στουρνάρας

Αυτή η πληροφορία (σ.σ. τα «νηπιαγωγεία» των νεοναζί) μόνο ανατριχίλα θα μπορούσε να δημιουργήσει, καθώς βλέπει κανείς μέσα από μία τέτοια ενέργεια και τι θα προκύψει. Διερωτώμαι εάν ετοιμάζονται οι μελλοντικοί φύλακες των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Σισανίου και Σιατίστης Παύλος

■ Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης για σκάνδαλο υπέρ της «Ελληνικός Χρυσός»

Παραδέχεται ότι ο Σηφουνάκης παρανόμως άλλαξε το νόμο

Πριν από δυο βδομάδες γράψαμε για ένα... παρεμπίπτον σκάνδαλο, προκειμένου να υλοποιηθεί το μεγάλο σκάνδαλο της λειτουργίας μεταλλουργίας χρυσού στη Χαλκιδική από την εταιρία «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ». Πρωταγωνιστής του ήταν ο αναπληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ της κυβέρνησης Παπαδήμου Ν. Σηφουνάκης, ο οποίος με τη συνέργεια του τότε γενικού γραμματέα της κυβέρνησης Σ. Λύτρα και των υπηρεσιών της γενικής γραμματείας της κυβέρνησης, που υπάγεται απευθείας στον πρωθυπουργό και έχει την ευθύνη για οτιδήποτε δημοσιεύεται στο ΦΕΚ, άλλαξε ψηφισμένο από τη Βουλή νόμο, κάνοντας σ' αυτόν προσθήκη με την οποία διευκολύνεται η «Ελληνικός Χρυσός» να παρακάμψει το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής για να εκδώσει οικοδομική άδεια για τις εγκαταστάσεις της στις Σκουριές. Αλλαξε το νόμο στη ζούλα, με τη μέθοδο της «διόρθωσης σφαλμάτων», η οποία απαγορεύεται για θέματα ουσίας και «περιορίζεται αποκλειστικώς σε γραφικά ή λογιστικά σφάλματα». Το έκανε στη ζούλα, για να μην αποκαλυφθεί ότι η δήθεν αθώα ρύθμιση ήταν «φωτογραφική» για την «Ελληνική Χρυσός» (και άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις στη συνέχεια, που θα είχαν την ίδια ανάγκη).

Επειδή οι συνεχείς τηλεφωνικές «οχλήσεις» μας προς τη γενική γραμματεία της κυβέρνησης, η οποία ήταν πλήρως ενήμερη για την υπόθεση και το δημοσίευμά μας, προσέκρουαν σε τοίχο, ενώ σχηματίσαμε την εντύπωση ότι από υπηρεσιακούς παράγοντες υπήρχε συνέργεια στην παρανομία του Σηφουνάκη, αποφασίσαμε να απευθυνθούμε γραπτώς στο σημερινό γενικό γραμματέα της κυβέρνησης Παναγιώτη Μπαλτάκο, άνθρωπο του στενού περιβάλλοντος του Α. Σαμαρά (όπως άλλωστε είναι όλοι όσοι τοποθετούνται σ' αυτό το πόστο), ο οποίος δεν εμφανιζόταν στο τηλέφωνο, μολονότι το είχαμε ζητήσει κατ' επανάληψη από τη γραμματεία του. Την περασμένη Τρίτη, λοιπόν, στείλαμε με fax την εξής επιστολή:

«Προς

Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης

Υπόψη γενικού γραμματέα κ. Π. Μπαλτάκου

Οπως γνωρίζουν οι υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης, με τις οποίες έχουμε κατ' επανάληψη επικοινωνήσει, στο πλαίσιο του ρεπορτάζ, στο φύλλο της 23ης Φλεβάρη 2013 της εφημερίδας μας (Κόντρα, αρ. φύλλου 720, 23-2-2013, σελίδα 9) παρουσιάσαμε αποκαλυπτικό ρεπορτάζ υπό τον τίτλο: "Ακόμα και ψηφισμένο από τη Βουλή νόμο άλλαξαν παράνομα".

Το ρεπορτάζ αναφέρεται στο Νόμο 4067/2012, στον οποίο από τον πρώην αναπληρωτή υπουργό ΠΕΚΑ Νίκο Σηφουνάκη εισήχθη παρανόμως συμπλήρωση με το ΦΕΚ 99Α/2012.

Επειδή η δημοσίευση στο ΦΕΚ είναι αρμοδιότητα της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης, ενώ ο σχετικός νόμος (3469/2006, άρθρ. 16, παρ. 4) περιορίζει τη διόρθωση σφαλμάτων «αποκλειστικώς σε γραφικά ή λογιστικά σφάλματα», απαγορεύοντας διορθώσεις ουσίας, όπως αυτή στην οποία προέβη ο τέως αναπληρωτής υπουργός, παρακαλούμε να μας απαντήσετε εάν προτίθεστε να διορθώσετε τη συντελεσθείσα παρανομία, με απόσυρση της σχετικής «διόρθωσης» του ΦΕΚ 99Α/2012».

Πριν περάσει μια ώρα, ο κ. Μπαλτάκος επικοινώνησε προσωπικά με την εφημερίδα και στη συζήτηση που είχαμε συμφώνησε ότι πρόκειται για παρανομία και μας ανακοίνωσε ότι εντός των επόμενων λίγων ημερών θα αποστείλει έγγραφο στον αρμόδιο υπουργό Στ. Καλαφάτη, ζητώντας του να επαναφέρει το νόμο στο περιεχόμενο που είχε όταν ψηφίστηκε από τη Βουλή. Επειδή όταν τηλεφώνησε ο κ. Μπαλτάκος δεν βρισκόταν στην εφημερίδα ο αρμόδιος συντάκτης και επειδή σε επανειλημμένες προσπάθειες που ο συντάκτης μας έκανε για να μιλήσει μαζί του ο κ. Μπαλτάκος δεν εμφανίστηκε, είμαστε αναγκασμένοι να αναφέρουμε αυτά που θα του λέγαμε. Πρώτο, δεν επιτρέπεται ν' αφήσει στη διακριτική ευχέρεια του ΥΠΕΚΑ την αποκατάσταση της νομιμότητας, αλλά να την απαιτήσει, γιατί συνυπεύθυνη είναι και η γενική γραμματεία της οποίας προΐσταται. Δεύτερο, πρέπει να ενεργήσει τάχιστα, διότι ασκούνται πιέσεις από την «Ελληνικός Χρυσός» για να πάρει άδεια βάσει της παράνομης αλλαγής του νόμου από τον Σηφουνάκη.

Επισημαίνουμε λοιπόν και πάλι, ότι οι εγκαταστάσεις στο δάσος των Σκουριών είναι παντελώς παράνομες, διότι έγιναν χωρίς να έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια.

Πρόεδρος του τίποτα

«Δεν μου αρέσει το σημερινό ΠΑΣΟΚ, ούτε αυτοί που είδα στο συνέδριο ούτε αυτά που άκουσα. Ούτε ο πρόεδρός του ο σημερινός. Κανείς δεν μου αρέσει από αυτούς (...) Το όλον ΠΑΣΟΚ του κ. Βενιζέλου είναι μικρό κόμμα. Και θα γίνει ακόμη μικρότερο, εάν συνεχιστεί αυτή η νοοτροπία. Βλέπω στις ίδιες θέσεις, τους ίδιους ανθρώπους που οδήγησαν το ΠΑΣΟΚ από το 40% στο 8% και το πάνε παρακάτω (...) Στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ έχει εκλεγεί η σάρα και η μάρα. Θα έπρεπε να υπάρχει χώρος και για τους ευρωβουλευτές, διότι δεν είναι και τεράστιος αριθμός».

Με τον δικό του μοναδικό τρόπο ο Πάγκαλος έσβησε μονοκοντυλιά ό,τι προσπάθησε να χτίσει ο Βενιζέλος με τη βοήθεια ορισμένων ΜΜΕ (κυρίως του συγκροτήματος Ψυχάρη). Βγάζοντας τον εαυτό του έξω από το κάδρο των ευθυνών (Πάγκαλος είν' αυτός), «έδειξε» το ΠΑΣΟΚ του 8%, για το οποίο προσπάθησε να στήσει πανηγύρια ο Βενιζέλος. Γιατί αυτή είναι η ουσία και ο Πάγκαλος δεν στερείται ούτε ευφυΐας ούτε πολιτικής πείρας για να φέρει τη συζήτηση στις πραγματικές της διαστάσεις. Πού βρισκόταν το ΠΑΣΟΚ πριν το συνέδριο και πού βρίσκεται μετά απ' αυτό;

Η αλήθεια είναι ότι του Βενιζέλου τίποτα δεν του βγαίνει, γιατί δεν μπορεί να του βγει. Εκανε «συντακτικό συνέδριο» από το οποίο υποτίθεται ότι θα έβγαιναν εκπλήξεις. Και ποια ήταν η έκπληξη; Η πρότασή του για κοινή εκλογική κάθοδο με τη ΔΗΜΑΡ και τις διάφορες γκρούπες που αποσχίστηκαν από το ΠΑΣΟΚ; Μα αυτή τη διατυμπάνιζαν τα ΜΜΕ μέρες πριν, στηριζόμενα σε διαρροές του ίδιου του βενιζελικού περιβάλλοντος. Ο δε Κουβέλης, ο μοναδικός αποδέκτης αυτής της πρότασης, δεδομένου ότι οι άλλοι δεν μετράνε, όχι μόνο είχε φροντίσει ν' αδειάσει τον Βενιζέλο, όταν του έστειλε την αγαπησιάρικη επιστολή καλώντας τον σε συνάντηση και σε διάλογο ενόψει συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ, αλλά είχε ήδη φροντίσει, με συνέντευξή του σε κυριακάτικη εφημερίδα, να απορρίψει και την πρόταση για το σχηματισμό εκλογικής «Ελιάς». Την ίδια μέρα που γινόταν λόγος για την πρόταση Βενιζέλου, δημοσιευόταν και η απόρριψή της (σ' αυτή τη φράση) από τον Κουβέλη, ο οποίος είχε δώσει τη συνέντευξη πριν ο Βενιζέλος διατυπώσει την πρόταση.

Και πού να βάλει ο Βενιζέλος το πλήγμα Γιωργάκη, ο οποίος φρόντισε να εμφανιστεί στο συνέδριο λίγο πριν το τέλος του, με την αρμόζουσα στην περίσταση αμφίεση (πέτσινο σακάκι με σηκωμένο το γιακά και χωρίς γραβάτα), ενώ οι δικοί του είχαν οργανώσει κλάκα με αποθεωτικά συνθήματα και χειροκρότημα, για να 'χουν να δείχνουν οι τηλεοπτικές κάμερες ποιος είναι ο πραγματικός ηγέτης. Φαρμάκι έσταζε ο Βενιζέλος, όταν του απηύθυνε από το βήμα προσωπικό χαιρετισμό, ενώ οι άνθρωποί του έτρεχαν στα κανάλια για να τους πουν να μην παίξουν την εμφάνιση Γιωργάκη πριν τη δευτερολογία του Μπένι.

Τα υπόλοιπα ήταν κανονισμένα από τα πριν. Ο Βενιζέλος «πήρε», λένε, το συνέδριο με 65%, ενώ ο Καρχιμάκης που μάζεψε τους παπανδρεϊκούς δεν πήρε πάνω από 10% των κεντροεπίτροπων. Μα έτσι γίνεται πάντοτε. Ο εκάστοτε πρόεδρος έχει και το μαχαίρι και το πεπόνι, ενώ οι άλλες φράξιες περιορίζονται στα «λιμά». Σημασία έχει τι εκφράζει η εκάστοτε πλειοψηφία. Και η πλειοψηφία του Βενιζέλου δεν εκφράζει παρά αυτό που με καυστικότητα επεσήμανε ο Πάγκαλος: το ΠΑΣΟΚ του 8% με πτωτική τάση.

Ομως, και στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο δεν τα πήγε καλύτερα ο Βενιζέλος. Προσπάθησε να εμφανιστεί ως μέγας παράγοντας της πολιτικής ζωής, ανοίγοντας θέμα ανασχηματισμού. Ο Σαμαράς του απάντησε με μια προσβλητική δήλωση λίγων λέξεων του κυβερνητικού εκπροσώπου: *«Δεν υπάρχει κανένα θέμα ανασχηματισμού. Τελεία και παύλα»*. Θέμα ανασχηματισμού υπάρχει, βέβαια, αλλά ο Σαμαράς θέλησε να στείλει το μήνυμα πως αυτός είναι ο αρχηγός και γι' αυτό καλά θα κάνει ο Βενιζέλος να περιοριστεί στα κιλά του. Οχι στα κιλά του βάρους του, με τα οποία καθίσταται ασυναγώνιστος, αλλά στα κιλά του κόμματος που αντιπροσωπεύει, στα κιλά του 8%, στο ρόλο του προέδρου του τίποτα.

Αμέσως μετά, βέβαια, άρχισαν οι γλύκες, μέσω κύκλων και διαρροών. Ο Βενιζέλος διεμήνυσε ότι «ο ανασχηματισμός είναι προφανώς θέμα του πρωθυπουργού, δικό μας θέμα όμως είναι η επικαιροποίηση της προγραμματικής συμφωνίας». Και ο Σαμαράς διεμήνυσε πως ήταν θετική η δήλωση του Βενιζέλου για συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση με πολιτικά στελέχη, αφήνοντας ανοιχτό το θέμα του ανασχηματισμού. Απ' όλη αυτή την ιστορία ο Βενιζέλος όχι μόνο δεν κέρδισε τίποτα, αλλά φάνηκε ακόμα περισσότερο η γύμνια του αρχηγού ενός κόμματος μινιατούρα που παριστάνει τον σπουδαίο πολιτικό παράγοντα.

Μπίζνες... καζάν-καζάν

Μπορεί οι γνωστοί «τουρκοφάγοι» να ξαναβγήκαν στα κεραμίδια (παλιά τους τέχνη κόσκινο), όμως ο Σαμαράς πήγε στην Ισταμπούλ κουβαλώντας μαζί του σχεδόν ολόκληρο το υπουργικό συμβούλιο, γιατί η ελληνική αστική τάξη απαιτεί να γίνουν μπίζνες με το τουρκικό κεφάλαιο, που ακόμα διανύει φάση σχετικής ανάπτυξης.

Και βέβαια, όταν διοικείς μια χώρα σε βαθιά κρίση, η οποία τελεί υπό καθεστώς διεθνούς οικονομικού ελέγχου, δεν έχεις περιθώρια για εθνικούς τσαμπουκάδες. Ο βαθύτατα εθνικιστής Σαμαράς το ξέρει, γι' αυτό και πήγε στη συνάντηση με τον Ερντογάν έχοντας βάλει την ουρά στα σκέλια. Αν ποτέ το ελληνικό κράτος φτάσει σε θέματα ΑΟΖ στα ανατολικά του σύνορα, θα έχει πρώτα περάσει από συμφωνία με την Τουρκία. Κι επειδή η Τουρκία είναι σήμερα η δυνατή, ο Σαμαράς έβαλε το θέμα στο ράφι. Με απλά λόγια, δεν τον παίρνει...

Παιχνίδια εξουσιολάγνων

Η ανασχηματισμολογία είναι αγαπημένο θέμα και των αστικών κομμάτων, που την τροφοδοτούν όταν θέλουν να στρέφουν την προσοχή του λαού στα ασήμαντα, και των αστικών ΜΜΕ, που τις δίνουν μυθικές διαστάσεις για τους ίδιους λόγους. Είναι λοιπόν σίγουρο, ότι η ανασχηματισμολογία που ξαναζέστανε ο Βενιζέλος και υποτίθεται ότι πάγωσε ο Σαμαράς θα εξακολουθήσει να γεμίζει σελίδες επί σελίδων στις αστικές φυλλάδες.

Παλιότερα, μια από τις αγαπημένες φράσεις του αστικού Τύπου ήταν πως η υποτίμηση και ο ανασχηματισμός δεν προαναγγέλλονται. Η υποτίμηση μας έχει τελειώσει μαζί με τη δραχμή, αλλά με τη συγκυβέρνηση τελείωσε και ο ανασχηματισμός-έκπληξη. Θα πρέπει να καθήσουν τρεις για ν' αποφασίσουν, οπότε καταλαβαίνετε πόσο μεγαλώνουν τα περιθώρια διαρροών.

Ο Βενιζέλος καίγεται να βάλει μερικούς δικούς του στην κυβέρνηση, κάνοντας τώρα αυτό που είχε αρνηθεί να κάνει όταν του το ζητούσαν ο Λοβέρδος, ο Χρυσοχοΐδης και η Διαμαντοπούλου. Δεν είναι το ίδιο, όμως. Τώρα έχει ξεφορτωθεί τον Λοβέρδο και την Διαμαντοπούλου, ενώ και ο Χρυσοχοΐδης έχει στην ουσία αδρανοποιηθεί ως πόλος εσωκομματικής αντιπολίτευσης. Επομένως, έχει όλα τα περιθώρια να κάνει το παιχνίδι με τους πολύ δικούς του.

Ο Βενιζέλος καίγεται, επίσης, να μπει και ο ίδιος στην κυβέρνηση. Αυτό, όμως, προϋποθέτει την είσοδο και του Κουβέλη, τον οποίο δεν τον βλέπουμε να ενδίδει στη σχετική πίεση. Διότι η τακτική του Κουβέλη είναι να μένει στην αφάνεια, για να χρεώνεται όσο γίνεται λιγότερο, και ταυτόχρονα να βολεύει τους διψασμένους για εξουσία και χρήμα ΔΗΜΑΡίτες σε πόστα του κρατικού μηχανισμού (γενικές και ειδικές γραμματείες, εταιρίες και οργανισμούς του δημόσιου). Από τη στιγμή που αυτή η «μηχανή» δουλεύει, δεν έχει κανένα λόγο να συρθεί πίσω από τον Βενιζέλο.

Κι ο Σαμαράς; Ο Σαμαράς φτύνει στον κόρφο του να μη τον ματιάσουν. Ούτε στα καλύτερα όνειρά του τον περασμένο Μάη, μετά την εκλογική συντριβή των πρώτων εκλογών, δεν περίμενε ότι θα έβγαζε ένα χρόνο τόσο άνετης κυβερνητικής θητείας. Αυτή τη στιγμή έχει όλη την άνεση να κάνει παιχνίδι και με τον ανασχηματισμό. Θα βολέψει κάποιους δικούς του, όπως έχει καθήκον (πρώτος στη σειρά είναι ο Κυριάκος Μητσοτάκης), και ταυτόχρονα θα έχει στο χέρι τον Βενιζέλο, που έχει ανοίξει όλα τα χαρτιά του. Οταν οι εταίροι σου δεν την έκαναν από τη συγκυβέρνηση όταν αυτή συμφωνούσε το Μνημόνιο-3, δεν ανησυχείς ότι θα την κάνουν λόγω ασυμφωνίας στα του ανασχηματισμού ή επειδή ο Χατζησωκράτης δε τα βρει με τον Λαζαρίδη και τον Κουκουλόπουλο στην «επικαιροποίηση της προγραμματικής συμφωνίας» (σε μια μπούρδα, δηλαδή).

Δείξε μου το φίλο σου

Στο 15ο συνέδριο του «Κ»Κ Ρωσικής Ομοσπονδίας παρευρέθηκε ο Περισσός και δεν κρύβει τη χαρά του για τα εύσημα που πήρε από το κόμμα που – όπως μας πληροφορεί ο «Ριζοσπάστης» (http://www.rizospastis.gr/story.do?id=7314096&publDate=26/2/2013) – «θεωρεί τον εαυτό του αναπόσπαστο τμήμα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και συμμετέχει στις διεθνείς συναντήσεις των Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων». Δεν είναι και λίγο κοτζάμ πρόεδρος ολόκληρου «Κ»ΚΡΟ, ο Ζιουγκάνοφ αυτοπροσώπως δηλαδή, ν' αναφερθεί «στη συνεισφορά του ΚΚΕ στην έναρξη αυτών των συναντήσεων και στη διαδικασία ανασύνταξης του κομμουνιστικού κινήματος»!

Πριν εκφράσουμε τα ειλικρινή μας... συγχαρητήρια γι' αυτή τη μεγάλη διεθνή επιτυχία του Περισσού, θα θέλαμε να κάνουμε μερικές... διευκρινιστικές ερωτήσεις.

1. Αν σε ένα συνέδριο κομμουνιστικού κόμματος έστελνε χαιρετιστήριο μήνυμα ο Μπους (όταν ήταν πρόεδρος) ή η Μέρκελ, κάτι δεν θα πήγαινε... στραβά; Αυτό φυσικά δεν έγινε ποτέ, όμως πόσο διαφορετικό είναι να στέλνουν χαιρετιστήρια ο Πούτιν κι ο Μεντβέντεφ; Μήπως ο Πούτιν είναι... αριστερότερος του Μπους ή της Μέρκελ, επειδή διετέλεσε πράκτορας της KGB; Ή μήπως ο Πούτιν δε βλέπει ως «ταξικό εχθρό» το «Κ»ΚΡΟ, αλλά ως εν δυνάμει σύμμαχο μέσα στο πολιτικό σύστημα της Ρωσίας;

2. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη», στο συνέδριο συμμετείχαν αντιπροσωπείες «95 Κομμουνιστικών, Εργατικών κι άλλων κομμάτων κι οργανώσεων», χωρίς να αναφέρονται ποια ήταν αυτά τα κόμματα. Εμείς, από... αγνή περιέργεια και μόνο, ψάξαμε στο site του «Κ»ΚΡΟ (http://translate.google.com/translate?js=n&prev=_t&hl=en&ie=UTF-8&layout= 2&eotf=1&sl=auto&tl=en&u=http%3A%2F%2Fkprf.ru%2F) και βρήκαμε ότι συμμετείχε και αντιπροσωπεία από το «Κ»Κ Κίνας, με επικεφαλής τον Tian Yongxiang, μέλος του Διεθνούς Τμήματος του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος! Καθόσον γνωρίζουμε, ο Περισσός έχει παραδεχτεί το αυτονόητο. Οτι στην Κίνα ο καπιταλισμός «γαμάει και δέρνει». Φυσικά δεν χρησιμοποιεί αυτή την... άξεστη γλώσσα, αλλά εκφράσεις σαν την παρακάτω: «Γεγονός πάντως είναι ότι με τη φόρα που έχει πάρει το κινεζικό κεφάλαιο και με την επέκταση των καπιταλιστικών σχέσεων στην Κίνα, θα πατήσει ως το 2020 στην πρώτη θέση του βάθρου της παγκόσμιας οικονομικής ισχύος, "εκτοπίζοντας" τις ΗΠΑ. Βέβαια, ο καπιταλισμός φέρνει τεράστιες κοινωνικές αντιθέσεις και στυγνή εκμετάλλευση για τους εργαζόμενους» (http://www.rizospastis.gr/story.do?id=6103352&textCriteriaClause=%2B%CE%9A%CE%91%CE%A0%CE%99%CE%A4%CE%91%CE%9B%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3+%2B%CE%A3%CE%A4%CE%97%CE%9D+%2B%CE%9A%CE%99%CE%9D%CE%91). Το κινέζικο «Κ»Κ που, αν δεν κάνουμε λάθος (και δεν κάνουμε), είναι στην κυβέρνηση, εντάσσεται στο «διεθνές κομμουνιστικό κίνημα», κι αν ναι, πώς επιτρέπει την «επέκταση των καπιταλιστικών σχέσεων στην Κίνα» που θα φέρει «στυγνή εκμετάλλευση για τους εργαζόμενους»;

Φυσικά, τα ερωτήματα είναι ρητορικά. Απάντηση δεν περιμένουμε. Ο Περισσός κάθε φορά που συμμετέχει σε τέτοιες συναντήσεις εκτίθεται από τους... φίλους του. Το υποτιθέμενο «κομμουνιστικό κίνημα» που υπερασπίζεται δεν είναι παρά συνάθροιση κομμάτων που έχουν τόση σχέση με τον κομμουνισμό όσο οι Κινέζοι με τον... χορό της κοιλιάς.

ΥΓ: Μεταξύ των συνθημάτων του συνεδρίου, που διαβάσαμε στο site του «Κ»ΚΡΟ, ήταν και το εξής αμίμητο: «Δυνατός στρατός – το κλειδί για τη ρωσική ασφάλεια»! Επειδή, αν δεν απατόμαστε, στη Ρωσία δεν έχουμε σοσιαλισμό, ο ρωσικός στρατός είναι ένας στρατός ιμπεριαλιστικός. Πώς η υπεράσπισή του συνάδει με την κομμουνιστική ιδεολογία που απαιτεί την ανατροπή του, αυτό μόνο στα αρρωστημένα μυαλά κάποιων «κομμουνιστών» της συμφοράς μπορεί να εξηγηθεί! Μετά απ' αυτό, γιατί να μη στείλει χαιρετιστήριο μήνυμα ο Πούτιν; Στο όνομα του ρωσικού εθνικισμού, φυσικά!

■ Ομπάμα

Λιτότητα με... πόνο ψυχής

«*Στην Αμερική είναι πιο εύκολα τα πράγματα γιατί η πολιτική Ομπάμα έχει πολλά στοιχεία συμβατά με αυτά που επιδιώκουμε να κάνουμε. Ενίσχυσε το κοινωνικό κράτος μέσα στην κρίση, αύξησε τους κατώτατους μισθούς κατά 25%, δημιούργησε μια ατζέντα συγκράτησης της ύφεσης με αύξηση του δημοσίου χρέους και φορολογεί τους πλουσίους*» (συνέντευξη του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Γ. Σταθάκη στο «Βήμα», 24.2.2013 http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=499834).

Δεν πέρασε ούτε βδομάδα από τη συνέντευξη του στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ και ο Ομπάμα έσπευσε να διαψεύσει κι αυτόν και τον πρόεδρό του, ο οποίος επίσης είχε μιλήσει με θαυμασμό για την οικονομική πολιτική Ομπάμα, κατά το πρόσφατο ταξίδι του στις ΗΠΑ, υπογράφοντας το διάταγμα με το οποίο εξουσιοδοτεί την κυβέρνηση να ξεκινήσει την εφαρμογή περικοπών της τάξης των 85 δισ. δολαρίων κατά τους επόμενους επτά μήνες. Πρόκειται για το περίφημο sequester (κατάσχεση), που είχε ψηφίσει το Κογκρέσο τον Αύγουστο του 2011, το οποίο θα πραγματοποιούνταν μόνο σε περίπτωση που δεν επερχόταν συμφωνία μεταξύ Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων για τη διευθέτηση του χρέους μέχρι την 1η Μάρτη του 2013. Η συμφωνία δεν επιτεύχθηκε τελικά, αφού οι Ρεπουμπλικάνοι ήθελαν η μείωση του χρέους να γίνει μέσω μειώσεων στις δαπάνες κι όχι αυξήσεων στους φόρους, ενώ οι Δημοκρατικοί ήθελαν η μείωση του χρέους να μοιραστεί μεταξύ αυξήσεων στα έσοδα (αύξηση φόρων) και περικοπών στις δαπάνες.

Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (CBO), η εφαρμογή των περικοπών θα σημάνει απώλεια 750.000 θέσεων εργασίας και μείωση κατά 0.5% του ΑΕΠ για το 2013. Τόσο οι Δημοκρατικοί όσο και οι Ρεπουμπλικάνοι θεωρούν ότι το sequester είναι βλαβερό για την οικονομία και ο ένας ρίχνει τις ευθύνες στον άλλο για το ναυάγιο των μεταξύ τους διαπραγματεύσεων.

Ο Ομπάμα, βέβαια, ως υπεύθυνος διαχειριστής του ιμπεριαλιστικού συστήματος των ΗΠΑ, δεν νοείται να αμφισβητήσει την απόφαση του Κογκρέσου και να αρνηθεί να υπογράψει τις περικοπές. Οπως δήλωσε, δεν είναι... δικτάτορας για να επιβάλει στο Κογκρέσο τις ορθές αποφάσεις! Τέτοια πράγματα δεν γίνονται στον... πολιτισμένο κόσμο!

Ετσι, πέρα από τις περικοπές στις πολεμικές δαπάνες, οι οποίες είναι της τάξης του 13%, συμπεριλαμβάνοντας όμως και περικοπές στους μισθούς των 800.000 πολιτικών υπαλλήλων του Πενταγώνου, που θα πρέπει να μη δουλεύουν (και να μην πληρώνονται φυσικά) μία μέρα την εβδομάδα για τους επόμενους πέντε μήνες, μειώσεις στους μισθούς θα έχουν και οι υπόλοιποι δημόσιοι υπάλληλοι (ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι στην κοινωνική ασφάλιση), ενώ θα περικοπούν κατά 2% οι δαπάνες για την περίθαλψη των ηλικιωμένων (Medicare). Η κυβέρνηση δεν τόλμησε να πειράξει τα προγράμματα Medicaid (περίθαλψης απόρων) και τα κοινωνικοασφαλιστικά προγράμματα, τα οποία δε θα περικοπούν στα πλαίσια του sequester, αυτό όμως δε σημαίνει ότι η εργαζόμενη κοινωνία δε θα πονέσει.

Αυτό φρόντισε να το ξεκαθαρίσει ο ίδιος ο Ομπάμα, δηλώνοντας σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Παρασκευή, ότι «ο πόνος ωστόσο θα είναι πραγματικός» καιι ότι δε θα νιώσουν όλοι την ίδια στιγμή το αποτέλεσμα των περικοπών. Εκατομμύρια εργαζόμενοι Αμερικάνοι έχουν ήδη νιώσει τον πόνο από τις αρχές του νέου έτους, με τη λήξη της μείωσης του φόρου μισθωτών υπηρεσιών που απολάμβαναν περίπου 122 εκατομμύρια εργαζόμενοι. Η μείωση του φόρου από 6.2% σε 4.2% είχε αποφασιστεί από το Κογκρέσο για το 2011 και έληξε «σιωπηρά» στις αρχές αυτού του χρόνου (βλ. σχετικά προηγούμενη ανάλυσή μας στο http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=18358). Για να υπάρχει μέτρο σύγκρισης, μπορούμε να δούμε τι κερδίζει το κράτος από τη λήξη αυτής της μείωσης φόρου σε σχέση με αυτά που κερδίζει από τη «φορολόγηση των πλουσίων». Αρκεί να αναφέρουμε ότι τα χρήματα που εξοικονομούνται προς όφελος του προϋπολογισμού από τη λήξη των φοροαπαλλαγών που είχε θεσπίσει η κυβέρνηση Μπους για τα ετήσια ατομικά εισοδήματα άνω των 400 χιλιάδων δολαρίων και οικογενειακά άνω των 450 χιλιάδων δολαρίων (που είναι 42 δισ. δολάρια για το 2014) δεν είναι ούτε τα μισά από αυτά που θα εξοικονομηθούν από τη λήξη της μείωσης του φόρου μισθωτών υπηρεσιών που είχε θεσπιστεί προσωρινά τα δύο τελευταία χρόνια (115 δισ. δολάρια κάθε χρόνο). Οσο για τις περικοπές των 85 δισ. δολαρίων (μόνο για το 2013) στο πλαίσιο των συνολικών περικοπών ύψους 1.2 τρισ. δολαρίων για την ερχόμενη δεκαετία, αυτές θα ήταν ακόμα μεγαλύτερες, αν δεν είχαν ήδη συμφωνηθεί περικοπές 24 δισ. με την προηγούμενη συμφωνία μεταξύ Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων, για την αποφυγή του «δημοσιονομικού γκρεμού».

Οσο κι αν ο Ομπάμα εμφανίζεται σαν ο «καλός» που θέλει να φορολογηθούν οι πλούσιοι (όχι όμως και οι εταιρίες, αφού στο παρελθόν έχει ταχθεί υπέρ της μείωσης της φορολογίας τους για χάρη της... ανταγωνιστικότητας), η πραγματικότητα είναι αμείλικτη. Οταν κάνεις διαχείριση του καπιταλισμού, θα επιβάλλεις χαράτσια που θα είναι όλο και πιο άγρια στις εποχές της κρίσης. Είτε το κάνεις αυτό με δάκρυα στα μάτια (όπως π.χ. ο Χριστόφιας), είτε το κάνεις μετά πόνου (όπως ο Ομπάμα), είτε με χαρά (όπως ο... Μητσοτάκης), η ουσία παραμένει η ίδια.

Πλημμυρίζουν τα τούνελ οι αιγυπτιακές αρχές

Με νερό που αντλούν από πηγάδια πλημμυρίζουν τα τούνελ κάτω από τα σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με την Αίγυπτο, στο πλαίσιο επιχείρησης που έχουν ξεκινήσει από τον περασμένο Αύγουστο οι αιγυπτιακές αρχές, για να τα κλείσουν, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Reuters» (13/2/13).

Δεκάδες τούνελ έχουν καταστραφεί μετά την επίθεση τον περασμένο Αύγουστο στο Σινά, κατά την οποία σκοτώθηκαν 16 αιγύπτιοι στρατιώτες και την οποία η κυβέρνηση Μόρσι απέδωσε σε ενόπλους που πέρασαν μέσω τούνελ στο αιγυπτιακό έδαφος, παρόλο που η κυβέρνηση της Χαμάς το αρνείται. «Τα αιγυπτιακά μέτρα εναντίον των τούνελ έχουν αυξηθεί μετά την εκλογή του Μόρσι. Τα αδέλφια μας της Χαμάς πίστευαν ότι θα ανοίξουν τα σύνορα με τη Γάζα. Νομίζω ότι έκαναν λάθος. Περίπου 150-200 τούνελ έχουν κλείσει μετά την επίθεση στο Σινά. Αυτή είναι η εποχή Μόρσι», δήλωσε στο ρεπορτάζ του «Reuters» ιδιοκτήτης τούνελ στη Λωρίδα της Γάζας.

Το δίκτυο των τούνελ αποτελεί ζωτική γραμμή ζωής για τη Γάζα, καθώς υπολογίζεται ότι απ' αυτά περνά το 30% των προϊόντων, παρακάμπτοντας τον αποκλεισμό που έχει επιβάλλει το Ισραήλ από το 2006. Η χρήση νερού για την καταστροφή και το κλείσιμο των τούνελ απειλεί διπλά τη ζωή όσων δουλεύουν σ' αυτά. Κινδυνεύουν από πνιγμό, αν δεν προλάβουν να βγουν έξω, όπως έχει συμβεί αρκετές φορές, κινδυνεύουν και από καταρρεύσεις στα τοιχώματα των τούνελ, γιατί το νερό τα διαβρώνει και προκαλεί ρωγμές. Μόνο τον περασμένο Γενάρη έχασαν τη ζωή τους από καταρρεύσεις στα τούνελ έξι Παλαιστίνιοι, ανεβάζοντας στους 233 τους ανθρώπους που έχουν χάσει τη ζωή τους σ' αυτά από το 2007.

Συν τοις άλλοις, το κλείσιμο των τούνελ απειλεί να ρίξει στην ανεργία χιλιάδες Παλαιστίνιους που δουλεύουν σ' αυτά, θέτοντας σε κίνδυνο καθημερινά τη ζωή τους. Υπολογίζεται ότι μετά τον ισραηλινό αποκλεισμό το 2006 ανοίχτηκαν περίπου 3.000 τούνελ. Σήμερα έχουν απομείνει γύρω στα 1.000, στα οποία δουλεύουν 10.000 περίπου Παλαιστίνιοι, με μεροκάματο γύρω στα 15 δολάρια. Οσοι χάσουν τη δουλειά τους είναι πολύ δύσκολο να βρουν άλλη δουλειά στη Γάζα, όπου η ανεργία ξεπερνά το 30%.

Παράλληλα, πλήττεται σοβαρά ο κατασκευαστικός τομέας στη Γάζα, καθώς έχουν εκτοξευτεί στα ύψη οι τιμές των οικοδομικών υλικών λόγω της συνεχιζόμενης καταστροφής των τούνελ. Ενδεικτικά, ένας τόνος τσιμέντου αυξήθηκε από 108 δολάρια σε 188, ένας τόνος χαλίκι αυξήθηκε από 29 σε 35 δολάρια και ένας τόνος σιδερόβεργες από 886 σε 994 δολάρια. Γεγονός που έχει περιορίσει σημαντικά και σε αρκετές περιπτώσεις έχει σταματήσει τις οικοδομικές εργασίες, λόγω υψηλού κόστους, καθώς το 60% των οικοδομικών υλικών εισάγονται στη Λωρίδα της Γάζας μέσω των τούνελ.

Σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα «Αλ Αχράμ» (16/2/13),

■ Απ' αφορμή το θάνατο του Ούγο Τσάβες

Πίσω από τη βιτρίνα της κοινωνικής δημαγωγίας

Επειδή πολλά δάκρυα χύθηκαν για το θάνατο του Ούγο Τσάβες («πρόεδρο των φτωχών» τον αποκάλεσε ο ΣΥΡΙΖΑ, «εκφραστή της θέλησης του λαού της Βενεζουέλας», ο Περισσός), καλό είναι να θυμίσουμε ορισμένα πράγματα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Τσάβες ήταν ένας χαρισματικός ηγέτης. Τα ανά τον κόσμο κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας βγάζουν κατά καιρούς τέτοιους. Σε εποχές δε που το κεφάλαιο εμφανίζεται πιο άγριο παρά ποτέ, επόμενο είναι τέτοιοι ηγέτες να πλασάρονται σαν πρότυπα... επαναστατών. Πόσο όμως ηγέτες όπως ο Τσάβες μπορούν να θεωρηθούν τέτοιοι;

Από αυτές εδώ τις στήλες έχουμε επανειλημμένα αναφερθεί στο χαρακτήρα της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Τσάβες (βλ. σειρά άρθρων στα: http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=6053&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5925&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5893&cat_id=20). Οποιος ενδιαφέρεται μπορεί να βρει αναλυτικά τι γράφαμε τότε, με αφορμή την απρόσμενη ήττα του Τσάβες στο δημοψήφισμα για το νέο σύνταγμα, το Δεκέμβρη του 2007. Γράφαμε τότε, ότι η «επαναστατική ρητορεία» του Τσάβες οδηγεί περισσότερο στον εγκλωβισμό της εργατικής τάξης στο πλαίσιο ενός καπιταλισμού «με ανθρώπινο πρόσωπο», παρά στην ανατροπή του.

«Φιλολαϊκός καπιταλισμός»

Φυσικά, καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο δε μπορεί να υπάρξει, ούτε και υπήρξε ποτέ στη Βενεζουέλα. Το φιλολαϊκό προφίλ του Τσάβες, που βαφτίστηκε «σοσιαλιστικό», χτίστηκε πάνω στο αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι έδωσε λίγο παραπάνω «ψωμί στο λαό», μειώνοντας το ποσοστό φτώχειας, που την εποχή πριν την προεδρία του (γύρω στο 1997-98) κινούνταν σε εξωφρενικά επίπεδα, της τάξης του 44% με 55%. Ο Τσάβες είχε αυτή τη δυνατότητα, γιατί ο εξαπλασιασμός των τιμών του πετρελαίου στα χρόνια της διακυβέρνησής του έφερε τεράστια έσοδα στα κρατικά ταμεία. Τα τριπλασίασε σχεδόν μέσα σε εφτά χρόνια (από 5.8% του ΑΕΠ το 1998 σε 15.9% το 2006). Ομως, η μείωση του ποσοστού φτώχειας δε σημαίνει... σοσιαλισμό. Τα ποσοστά φτώχειας (έσχατης εξαθλίωσης, για να είμαστε πιο ακριβείς) μπορεί να μειώθηκαν, όμως ούτε κοινωνική δικαιοσύνη επικράτησε, ούτε πολύ περισσότερο εξάλειψη της εκμετάλλευσης.

Ο ίδιος ο Τσάβες έσπευσε να ξεκαθαρίσει ότι αποδέχεται το ρόλο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων στο δικό του «σοσιαλισμό» και δεσμεύτηκε ότι δε θα τις πειράξει. Αυτή τη δέσμευση την εφάρμοσε στην πράξη, αφού ακόμα και στις περιπτώσεις εθνικοποιήσεων το κράτος αποζημίωσε τους καπιταλιστές ιδιοκτήτες στο ακέραιο. Οι δε «απαλλοτριώσεις», είτε επιχειρήσεων είτε γαιών, έγιναν μόνο σε περιπτώσεις εγκατάλειψης από τα προηγούμενα αφεντικά τους, δηλαδή σε περιπτώσεις που δεν ήταν πλέον κερδοφόρες.

Ας πάρουμε για παράδειγμα την πρώτη εθνικοποίηση που έγινε από την «μπολιβαριανή επανάσταση», έξι χρόνια μετά την εκλογή Τσάβες. Στις 19 Γενάρη του 2005, ο Τσάβες υπογράφει το διάταγμα αριθμός 3438, με το οποίο απαλλοτριώνει την εταιρία Venepal (μία από τις μεγαλύτερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας), της οποίας η ιδιοκτησία περνά στο κράτος με «εργατική συνδιαχείριση». Εκ πρώτης όψεως αυτό φαινόταν σαν μια ποιοτική εξέλιξη της «μπολιβαριανής επανάστασης», σαν πέρασμα από τα λόγια στην πράξη. Μια πιο προσεκτική ματιά, όμως, αποδεικνύει ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Η Venepal απαλλοτριώνεται αφότου οι καπιταλιστές έχουν κηρύξει δύο φορές πτώχευση. Την πρώτη φορά τον Ιούλη του 2003, αφήνοντας 600 εργάτες στο δρόμο, και τη δεύτερη ένα χρόνο μετά, το Σεπτέμβρη του 2004, αφού είχαν αθετήσει τη συμφωνία με το κράτος και είχαν αφήσει τους 400 εργάτες που είχαν επαναπροσληφθεί απλήρωτους! Τι συμφωνία είχαν κάνει με το κράτος; Εκεί να δείτε... σοσιαλισμό! Μετά από αγώνα 77 ημερών, οι εργάτες της Venepal είχαν αναγκαστεί να συμφωνήσουν σε απολύσεις (και μάλιστα της τάξης ακόμη και του 33%, δηλαδή να φύγει ο ένας στους τρεις), με αντάλλαγμα να πάρουν πίσω τα λεφτά που τους χρωστούσαν (και μάλιστα όχι αμέσως, αλλά τμηματικά), ενώ το κράτος δέχτηκε όχι μόνο να «ξεχάσει» τα 30 εκατ. δολάρια που του χρωστούσαν οι ιδιοκτήτες της Venepal (οι οποίοι, σημειωτέον, ήταν ακραιφνώς αντιτσαβιστές και από τους πρώτους που είχαν βγει να πανηγυρίσουν υπέρ του αποτυχημένου πραξικοπήματος το 2002), αλλά και να τους παράσχει φτηνές πιστώσεις!

«Σοσιαλιστικά ΜΑΤ»

Θέλετε άλλο παράδειγμα εφαρμογής του... τσαβικού σοσιαλισμού; Πάρτε την Ternium Sidor, την τέταρτη μεγαλύτερη χαλυβουργία στη Λατινική Αμερική. Στις 14 Μάρτη του 2008, οι εργάτες της Sidor επιχείρησαν να κλείσουν την εθνική οδό, κατά τη διάρκεια απεργίας για αυξήσεις στους μισθούς και για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, που είχε καθυστερήσει 13 ολόκληρους μήνες. Απέναντί τους βρήκαν τα... «σοσιαλιστικά ΜΑΤ»! Η εθνοφρουρά μαζί με την αστυνομία τους τσάκισαν στο ξύλο, πνίγοντάς τους στα χημικά και πυροβολώντας ακόμη και με πλαστικές σφαίρες. Αποτέλεσμα; 15 εργάτες στάλθηκαν στο νοσοκομείο και πάνω από 50 συνελήφθησαν (βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5380&cat_id=20&pos=2&issue_id=176).

Οι εργάτες τελικά πήραν αυξήσεις μόλις στα 2/3 της αρχικής διεκδίκησης του συνδικάτου τους, το οποίο αναγκάστηκε να μειώσει το αίτημά του δύο φορές κατά τη διάρκεια του αγώνα. Ηταν μια μερική νίκη, που αφορούσε όμως μόνο το 30% των εργατών της Sidor (από τους 13.600 εργάτες μόνο οι 4.000 ήταν μόνιμοι), ενώ από τους 9.600 συμβασιούχους εργάτες μόνο 800 έγιναν μέλη του συνδικάτου, σύμφωνα με τη συμφωνία που επιτεύχθηκε, σε αντίθεση με τη διεκδίκηση του συνδικάτου να ενταχθούν στη συλλογική σύμβαση όλοι οι εργάτες (αναλυτικότερα βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5269&cat_id=20).

Λίγο καιρό αργότερα η Sidor εθνικοποιήθηκε. Και οι καπιταλιστές αποζημιώθηκαν πλήρως τέσσερα χρόνια αργότερα, παίρνοντας όλο το ποσό των 136.7 εκατ. δολαρίων που είχε συμφωνηθεί (βλ. http://www.eluniversal.com/economia/121010/venezuela-compensates-ternium-for-nationalization-of-sidor).

Αστυνομική καταστολή δεν εφαρμόστηκε μόνο στην περίπτωση των εργατών της Sidor. Το Γενάρη του 2009, οι εργάτες του εργοστασίου της Μιτσουμπίσι νιώθουν κι αυτοί στο πετσί τους τι εστί «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα». Στις 12 Γενάρη, αποφασίζουν κατάληψη με συντριπτική πλειοψηφία (863 υπέρ, 21 κατά και 3 αποχές). Ο λόγος ήταν η άρνηση της διεύθυνσης του εργοστασίου να επαναπροσλάβει 135 συμβασιούχους εργάτες της Induservis, ενός εργολάβου που παρείχε υπηρεσίες συντήρησης στο εργοστάσιο. Οι εργάτες ζητούσαν να προσληφθούν οι απολυμένοι ως υπάλληλοι της Μιτσουμπίσι. Στις 29 Γενάρη, σύμφωνα με το φιλοτσαβικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Venezuelanalysis (30/1/09), έξω από την πύλη του εργοστασίου εμφανίζονται διοικητικά στελέχη μαζί με την τοπική αστυνομία.

Τα στελέχη αρχίζουν να φωνάζουν συνθήματα κατά της κατάληψης και να απαιτούν από τους εργάτες να τη σταματήσουν. Λίγα λεπτά αργότερα, εμφανίζονται τρεις δικαστές, οι οποίοι ξεκινούν «διάλογο» με τους εργάτες. Ο «διάλογος» όσο περνάει η ώρα γίνεται όλο και πιο έντονος, με τους εργάτες να αρνούνται κάθε σκέψη για αποχώρηση. Οι μπάτσοι μπουκάρουν στο εργοστάσιο και ρίχνουν χημικά μέσα σ' αυτό. Οι εργάτες αντεπιτίθενται με βροχή από πέτρες. Λίγο αργότερα ακούγονται πυροβολισμοί και δύο εργάτες πέφτουν νεκροί. Οι συγκρούσεις διαρκούν δυο ώρες, κατά τη διάρκεια των οποίων η αστυνομία δείχνει τέτοιο «υπερβάλλοντα ζήλο» που επιτίθεται ακόμα και σε αυτοκίνητα που μεταφέρουν τραυματισμένους εργάτες, όπως αναφέρει η ανταπόκριση του Revolutionary Marxist Current. Αναγκάζεται όμως να υποχωρήσει, όταν στο σημείο της σύγκρουσης καταφτάνουν εκατοντάδες εργάτες από γειτονικά εργοστάσια.

Μετά το γεγονός, ο κυβερνήτης Tarek θέτει σε διαθεσιμότητα και τους 50 μπάτσους του σώματος άμεσης επέμβασης της αστυνομίας της Anzoategui και στέλνει ομάδα της εγκληματολογικής υπηρεσίας να ερευνήσει το περιστατικό. Εξι μπάτσοι αντιμετωπίζουν κατηγορίες (σε αντίθεση με τις αρχικές δηλώσεις των Αρχών, ότι οι μπάτσοι δεν πυροβόλησαν). Ο Τσάβες δηλώνει σε τηλεοπτικό του μήνυμα «συντετριμμένος» και «υπέρ των αδύνατων». Τι θα μπορούσε να πει, όταν αυτά συνέβησαν σε μια φιλοτσαβική επαρχία; Ταυτόχρονα, όμως, ο Τσάβες άφησε αιχμές, ότι ίσως να υπήρχαν και οπλισμένοι εργάτες που δημιούργησαν τα γεγονότα (για περισσότερες λεπτομέρειες βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=3692&cat_id=20&pos=2&issue_id=142)!

Τι σχέση μπορεί να έχουν τα παραπάνω με το... σοσιαλισμό, το αφήνουμε στην κρίση του αναγνώστη.

Ευθυγράμμιση με την «αντιτρομοκρατία»

Τα τελευταία χρόνια ο Τσάβες φρόντισε να κόψει κάθε σχέση με... παλαιοκομμουνιστικές αμαρτίες περί αντάρτικων. Αυτό δεν το έκανε μόνο στα λόγια, υποστηρίζοντας ότι πλέον το αντάρτικο δεν έχει μέλλον στη Λατινική Αμερική, αλλά στην πράξη. Ευθυγραμμίστηκε απόλυτα με τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», μη διστάζοντας να μεταμορφωθεί σε... Πάγκαλο! Το Μάη και τον Ιούνη του 2011, παρέδωσε δύο αγωνιστές στο αντιδραστικό καθεστώς της Κολομβίας. Ο πρώτος ήταν ο κολομβιανός δημοσιογράφος Χοακίν Πέρες Μπεσέρα, για τον οποίο ο Τσάβες είπε ότι ήταν μια «καυτή πατάτα» που κάποιοι επιχείρησαν να «φυτέψουν» στη Βενεζουέλα, για να δώσει το πρόσχημα στους ιμπεριαλιστές να επιτεθούν! Γι' αυτό τον παρέδωσε στο δολοφονικό καθεστώς της Κολομβίας, για να μην καούν τα χέρια του!

Ενα μήνα μετά, ήταν η σειρά του Χουλιάν Κονράδο (πραγματικό όνομα Γκιγιέρμο Ενρίκε Τόρες), μέλους της κεντρικής διοίκησης του κολομβιανού αριστερού αντάρτικου, γνωστού διανοούμενου και συνθέτη. Σε ένα ρεσιτάλ προστυχιάς και υποκρισίας, ο Τσάβες κατέκρινε θρασύτατα ακόμα και τους λιγοστούς διαδηλωτές που μαζεύτηκαν τότε έξω από το υπουργείο Εξωτερικών και έκαιγαν φωτογραφίες του υπουργού Εξωτερικών και του υπουργού Πληροφοριών, κατηγορώντας τους ότι «πρόδωσαν τα αντιιμπεριαλιστικά ιδεώδη του Τσάβες». «Θα έπρεπε να κάψουν ένα ομοίωμα με το δικό μου πρόσωπο», αφού «εγώ είμαι υπεύθυνος για τις κυβερνητικές αποφάσεις», είπε!

Στη συνέχεια, ως «καλός» καταδότης, ο Τσάβες αναγνώρισε ότι ο Μπεσέρα ίσως και να μην είναι «τρομοκράτης» και «ένοχος αυτών που τον κατηγορεί η κολομβιανή κυβέρνηση» και εξέφρασε την ελπίδα η τελευταία να σεβαστεί τα δικαιώματά του! (βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=10237&cat_id=20&pos=2&issue_id=291 και http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=11233&cat_id=20&pos=2&issue_id=317).

Πολιτική φθορά

Το γεγονός ότι ο Τσάβες κέρδισε τη συμπάθεια πλατιών λαϊκών στρωμάτων, αφού βελτίωσε λίγο τη ζωή τους που ήταν άθλια πριν την άνοδό του στην εξουσία, δεν τον εξιλεώνει από τα αμαρτήματά του. Τα τελευταία χρόνια, η διακυβέρνησή του άρχισε να σημειώνει φθορά κι αυτό φάνηκε στις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Παρά τη μεγάλη νίκη του με 55% περίπου, η αμερικανόδουλη αντιπολίτευση, με επικεφαλής έναν καθαρόαιμο καπιταλιστή, κατόρθωσε να μειώσει τη διαφορά από 26% που ήταν το 2006 στο 10% το 2012. Η κρίση είχε αρχίσει να χτυπάει την πόρτα της Βενεζουέλας με τον πληθωρισμό να αγγίζει το 28%. Ποσοστό μεγαλύτερο των αυξήσεων που δόθηκαν στον κατώτερο μισθό.

Διαχείριση του καπιταλισμού έκανε ο Τσάβες. Και το έκανε με τον καλύτερο για το σύστημα τρόπο, αφού κατόρθωσε να εγκλωβίσει πλατιά τμήματα του πληθυσμού στην κοινωνική ειρήνη. Διαφορετικά, η Βενεζουέλα θα σπαρασσόταν από εξεγέρσεις, όπως η γειτονική Αργεντινή.

Ιδού το σιωνιστικό απαρχάιντ

Δύο γραμμές λεωφορείων αποκλειστικά για τη μεταφορά παλαιστίνιων εργατών που δουλεύουν με άδεια εργασίας στο Ισραήλ και ζουν στη Δυτική Οχθη έχει δρομολογήσει από τη Δευτέρα 4 Μάρτη το ισραηλινό υπουργείο Μεταφορών. Ο νέος ρατσιστικός διαχωρισμός εις βάρος των παλαιστίνιων εργατών έρχεται να καλύψει την απαίτηση των εβραίων εποίκων της Δυτικής Οχθης να αποκλειστούν οι Παλαιστίνιοι από τα λεωφορεία που χρησιμοποιούν οι έποικοι, γιατί αποτελούν «απειλή για την ασφάλεια» των εβραίων επιβατών.

Η επίσημη δικαιολογία βέβαια είναι διαφορετική, αφού το Ισραήλ ισχυρίζεται ότι ο διαχωρισμός θα βοηθήσει να αποσυμφορηθούν οι λεωφορειακές γραμμές και το σύστημα μεταφορών θα δουλέψει καλύτερα. Βέβαια κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει απλά αυξάνοντας τον αριθμό των δρομολογίων τις ώρες που υπάρχει αυξημένη κίνηση. Να σημειωθεί ότι ο διαχωρισμός αυτός θα κάνει τα «παλαιστινιακά» λεωφορεία εύκολο στόχο επιθέσεων από τους ρατσιστές έποικους.

Η πρώτη απάντηση στον ρατσιστικό διαχωρισμό από τους παλαιστίνιους ήρθε με τον εμπρησμό στις 5 Μαρτίου δυο λεωφορείων στην μαρτυρική πόλη Κάφρ Κάσεμ, 20 χιλιόμετρα ανατολικά του Τελ Αβίβ.

κορυφαίος αξιωματούχος της Χαμάς χαρακτήρισε σε συνέντευξη Τύπου τη «νέα πολιτική κλεισίματος των τούνελ» ως «ανανέωση του αποκλεισμού που επιβλήθηκε στη Γάζα το 2006».

Είναι φανερό, ότι η ηγεσία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και η κυβέρνηση Μόρσι βαδίζουν στα βήματα της πολιτικής του καθεστώτος Μουμπάρακ στο ζήτημα του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας, συνεχίζοντας την άσκηση πιέσεων στην κυβέρνηση της Χαμάς, γιατί δεν θέλουν να διαταράξουν τις σχέσεις τους με το Λευκό Οίκο και το Ισραήλ.

Αμηχανία

Ο ορισμός της αμηχανίας είναι τα πρωτοσέλιδα του Τύπου το τελευταίο δεκαπενθήμερο. Ψάχνουν με το ζόρι να βρουν κάνα θέμα για να πουλήσουν την πραμάτεια τους. Κάτι τα ισόβια στον Παπαγεωργόπουλο, κάτι τα 8 χρόνια στον Τσοχατζόπουλο, τους έβγαλαν λίγο από την αμηχανία, όμως τα άλλα θέματα ασ' τα να πάνε. Δεν πουλάς φύλλα με το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, ούτε με την περί ανασχηματισμού φημολογία, πόσο μάλλον με την ομιλία Τσίπρα στη φιέστα του Ιδρύματος Καραμανλή. Ευτυχώς που ήρθε και η τρόικα και άρχισε το γαϊτανάκι με τους «επίορκους» δημόσιους υπάλληλους που πρέπει να απολυθούν.

Είχαμε, βέβαια, και τη διαδήλωση-επικήδειο στην Αθήνα των πρόσφατων αγροτικών κινητοποιήσεων, αυτή όμως δεν απασχόλησε την επικαιρότητα των ΜΜΕ. Αλλωστε, κανένας δεν ανησύχησε ότι οι αγρότες κατέβηκαν στην Αθήνα για να στείλουν το μήνυμα ότι «ο αγώνας τους είναι αγώνας επιβίωσης και θα συνεχιστεί με όλες τις μορφές», όπως έγραψε ο «Ριζοσπάστης». «Ολες τις μορφές» τις είδαν στα μπλόκα των προηγούμενων εβδομάδων, οπότε δεν ανησυχούν μη τυχόν κάποιες κρατήθηκαν σε κάποια… αγωνιστική καβάντζα.

Το σύστημα πορεύεται. Με την «κινεζοποίηση» να έχει διανύσει το μεγαλύτερο δρόμο, με τους εργαζόμενους να έχουν λουφάξει και με τη συγκυβέρνηση να μην απειλείται αυτή τη στιγμή, το σύστημα πορεύεται. Ακόμα και η τρόικα έρχεται χωρίς να σηκώνεται κουρνιαχτός. Ηρεμες συζητήσεις για την τήρηση των συμφωνηθέντων, χωρίς υψηλούς τόνους και δραματοποιήσεις. Το τελευταίο milestone, όπως λέει ο Στουρνάρας (αν και μεγαλωμένος στην Ελλάδα, δυσκολεύεται περισσότερο από τον Γιωργάκη με τα ελληνικά), είναι η «κινητικότητα», όπως αποκαλούνται οι απολύσεις στο δημόσιο. Θα τα βρουν, όμως, και σ' αυτό, γι' αυτό και κανείς τους δεν ανησυχεί.

Φυσικά, η κατάσταση κάθε άλλο παρά σταθερή είναι. Ιδίως οικονομικά. Μιλάμε, όμως, για την κοινωνική και πολιτική κατάσταση, όπως διαμορφώνεται αυτή τη στιγμή. Ο κόσμος εξακολουθεί να «βράζει», γιατί η βαρβαρότητα είναι αβάσταχτη, όμως αυτή τη στιγμή «βράζει στο ζουμί του». Θα λέγαμε, μάλιστα, ότι περισσότερο αμήχανο δείχνει το κίνημα απ' ό,τι ο αστικός Τύπος. Για να ακριβολογήσουμε, θα λέγαμε ότι δεν πρόκειται για αμηχανία, αλλά για ηττοπάθεια.

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν. Σ' αυτές τις συνθήκες δεν χρειάζονται ούτε προβλέψεις για το μελλοντικό ξέσπασμα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας (θα γίνει κι αυτό), ούτε αγωνιστικές εκκλήσεις που κανείς δεν είναι διατεθειμένος να ακούσει, γιατί έχει βαρεθεί τα ίδια και τα ίδια, άσε που πολλές είναι υποκριτικές και έτσι τις εισπράττει ο λαός. Σ' αυτές τις συνθήκες σημασία έχουν οι «υπόγειες» διαδικασίες ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ αναδιοργάνωσης της εργατικής τάξης, η συνειδητοποίηση καταρχάς αυτής της ανάγκης από τους πιο πρωτοπόρους αγωνιστές του κινήματος.

■ Αμηχανία

Από το μελοδραματικό «μανιφέστο» που έστειλε ο Παπαγεωργόπουλος μέσα από τη φυλακή δε θα σχολιάσουμε ούτε το ύφος του Ντρέιφους ούτε τις αναφορές στις παλιές αθλητικές δόξες, αλλά μόνο μια παράγραφο, που αναφέρεται στη ΝΔ και λέει τα εξής: *«Μήπως η ΝΔ αντί της **αμήχανης αμυντικής** στάσης πρέπει να αναδέσει σε διακεκριμένη ομάδα νομομαθών την συγκεκριμένη υπόθεση για να βγάλει σημαντικά συμπεράσματα για την περαιτέρω πορεία της;»*.

Διάνα χτύπησε ο φτερωτός αετονύχης. Αμήχανη και αμυντική είναι η στάση της ΝΔ, η οποία δεν έκανε κανένα πολιτικό σχόλιο για την υπόθεση, αλλά περιορίστηκε να ανακοινώσει την αναστολή της κομματικής του ιδιότητας, μέχρι να τελεσιδικήσει η υπόθεση. Απάντηση δεν νομίζουμε ότι θα πάρει ο Παπαγεωργόπουλος, αλλά τα ερωτήματα για τη ΝΔ και προσωπικά για τον Σαμαρά παραμένουν: γιατί αναστέλλουν τώρα την κομματική ιδιότητα του Παπαγεωργόπουλου και όχι όταν ασκήθηκε δίωξη εναντίον του; Γιατί ενόσω η υπόθεση βρισκόταν στο στάδιο της ανάκρισης ο Σαμαράς κάλυψε πλήρως τον τέως Θεσσαλονικάρχη της ΝΔ; Μπορεί στη συνέχεια να τον εγκατέλειψε, μπορεί ο μηχανισμός να μην θέλησε να εκτεθεί με άμεση εμπλοκή στη δίκη (ίσως και να μην είχε τη δυνατότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση), όμως ο Παπαγεωργόπουλος δικάστηκε και καταδικάστηκε ως στέλεχος της ΝΔ και με τον Σαμαρά να έχει παρέμβει ωμά υπέρ της αθωότητάς του, με επίσημη δημόσια δήλωση. Είναι να μην είναι αμήχανοι τώρα;

■ Θα το κάνουν και αυτό;

Συγκεκριμένη πληροφόρηση δεν έχουμε, όμως η πιάτσα βοά, το Ιντερνετ βοά, αστικές εφημερίδες έχουν γράψει και γι΄ αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να ρωτήσουμε: Αληθεύει ότι η κυβέρνηση Σαμαρά ετοιμάζει ρύθμιση για υποχρεωτική ασφάλιση όλων των ακινήτων πριν αυτά εκμισθωθούν; Αν αληθεύει, θα πρόκειται για τεράστιο σκάνδαλο. Είναι γνωστό πως ο υφυπουργός Ανάπτυξης, αρμόδιος για θέματα εμπορίου, Θ. Σκορδάς προέρχεται από τον ασφαλιστικό κλάδο. Τίποτ΄ άλλο δεν χρειάζεται να πούμε.

ΥΓ: Αφού άφησε το θόρυβο να σέρνεται για μέρες, το Γραφείο Τύπου του Στουρνάρα απάντησε με μια λακωνική ανακοίνωση, η οποία κάθε άλλο παρά να μας καθησυχάσει μπορεί: *«Σχετικά με δημοσιεύματα περί υποχρεωτικής ασφάλισης των ακινήτων έναντι φυσικών καταστροφών, από το Υπουργείο Οικονομικών ανακοινώνεται ότι δεν τίθεται θέμα υποχρέωσης»*.

■ Κότα ή ρουφιανάκι;

«Διαμαρτυρία Αφγανών στη γαλλική πρεσβεία» είδε το σάιτ του Ζούγκλα, την Τετάρτη 27 Φλεβάρη! Κάποια Μαριάννα Μαρμαρά, που υπέγραφε την «επιμέλεια» του «ρεπορτάζ» έγραψε: «Περίπου 15 Αφγανοί πραγματοποίησαν το απόγευμα της Τετάρτης παράσταση διαμαρτυρίας και συγκεκριμένα, συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Ζωρζ Ιμπραήμ Αμπνταλλά έξω από τη γαλλική πρεσβεία στην Αθήνα, η οποία βρίσκεται στη συμβολή των οδών Βασ. Σοφίας και Μέρλιν. Για μία ώρα παρέμειναν κλειστή η οδός Μέρλιν». Ψευτιές από την αρχή μέχρι το τέλος. Δεν ήταν Αφγανοί, αλλά έλληνες αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες, που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, δεν ήταν 15 αλλά τριπλάσιοι και η Μέρλιν δεν έκλεισε (στο πεζοδρόμιο έγινε η διαμαρτυρία).

Θα μπορούσε να πει κανείς πως πρόκειται για κάποια «κότα» που δεν κατάλαβε τι είδε. Μάλλον, όμως, για «παπαγαλάκι» πρόκειται, γεγονός που αποδεικνύεται από το ότι το «ρεπορτάζ» περιλάμβανε και αναφορές στην υπόθεση του Ζορζ-Ιμπραχίμ Αμπντάλα, που η «επιμελήτρια» πήρε από την ανακοίνωση της Δικτύωσης. Θέλησε, όμως, να κρύψει την ταυτότητα των συγκεντρωθέντων, μη τυχόν και στενοχωρήσει τους «φίλους μας τους Γάλλους». Είναι και πανάσχετη, όμως, γιατί πέρασε τον Αμπντάλα για… Ταλιμπάν και έγραψε για Αφγανούς. Αλλιώς θα έγραφε για Αραβες, για να ΄ναι πιο αληθοφανής η βρομιά της. Και για να μην την αδικούμε, πρέπει να σημειώσουμε ότι η ίδια μάλλον εντολές εκτελούσε. Το αφεντικό, βλέπετε, είχε πάντοτε άριστες σχέσεις με τη μπατσαρία.

■ Συμβολισμοί με σημασία

Χάθηκαν οι αίθουσες στην Αθήνα; Γιατί, ας πούμε, δεν προτιμήθηκε η «Αθηναΐδα», όπου παρουσιάζει όλες τις «μεγάλες πρωτοβουλίες» του ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά επιλέχτηκε η αίθουσα τελετών του ΕΒΕΑ (Εμπορικό-Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών) για να παρουσιάσει ο ΣΥΡΙΖΑ την πρότασή του για το φορολογικό;

Μα για να στρογγυλοκαθήσουν πλάι-πλάι στην πρώτη σειρά ο Τσίπρας με τον γνωστό Μίχαλο και να φωτογραφηθούν σε πλήθος φιλικών (μέχρι παρεξήγησης) ενστάντανέ. Για τον ίδιο ίσως λόγο απουσίασαν από την ίδια εκδήλωση όλα τα στελέχη της «πλατφόρμας Λαφαζάνη». Γιατί δεν ήθελαν να φωτογραφηθούν μαζί με τον Μίχαλο.

Η επιλογή του χώρου δεν έγινε τυχαία. Οταν υποτίθεται ότι παρουσιάζεις ένα σχέδιο φορολογικής μεταρρύθμισης υπέρ του λαού, δεν πας στο άντρο των βιομηχάνων να το κάνεις. Και μάλιστα εκείνου του συνδικάτου των βιομηχάνων που προεδρεύεται από έναν ακροδεξιό, με συνεχείς παρεμβάσεις και τηλεοπτική παρουσία υπέρ των πιο άγριων νεοφιλελεύθερων μέτρων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στην ανάγκη για κοινωνική δημαγωγία και την ανάγκη να δίνει συνεχώς διαπιστευτήρια στην άρχουσα τάξη. Γι' αυτό και τέτοιοι συμβολισμοί κάθε άλλο παρά χωρίς σημασία είναι. Οταν τάζεις το ένα και το άλλο, για να κοροϊδέψεις τον κοσμάκη, και ταυτόχρονα κάνεις την παρουσίαση από το άντρο ενός συνδικάτου καπιταλιστών, χαριεντιζόμενος με τον Μίχαλο, το κάνεις επειδή ευελπιστείς ότι δε θα σου την πέσουν τα αστικά ΜΜΕ. Στέλνεις μήνυμα για τη νομιμοφροσύνη σου έναντι του συστήματος, ζητώντας με νόημα να σε αφήσουν να κάνεις και το πολιτικάντικο παιχνίδι σου με τον λαουτζίκο…

■ Με τον αραμπά

Επειδή αυτές τις μέρες ψάχνουμε συνεχώς τη βάση δεδομένων του συστήματος RASFF (ευρωπαϊκό σύστημα προειδοποίησης για μη ασφαλή τρόφιμα), είδαμε ότι στις 28 Φλεβάρη αναρτήθηκε η προειδοποίηση για την ανεύρεση στη χώρα μας γλειφιτζουριών που δεν έγραφαν για την επικινδυνότητα κάποιων χρωστικών ουσιών που περιείχαν. Η προειδοποίηση (Notification) έχει αριθμό 2013.0265 και ημερομηνία 28.2.13 (δηλαδή, αναρτήθηκε τη μέρα που στάλθηκε από την Ελλάδα). Στη σχετική κάρτα πληροφοριών αναφέρεται ότι η δειγματοληψία έγινε στις 18.2.13. Ομως, ο ΕΦΕΤ εξέδωσε ανακοίνωση ανάκλησης του συγκεκριμένου προϊόντος και κάλεσε όσους το έχουν αγοράσει να μην το καταναλώσουν στις 22.2.13.

Γιατί έκαναν έξι ολόκληρες μέρες να στείλουν την προειδοποίηση στο RASFF; Με τον αραμπά την έστειλαν; Δεν ξέρουμε αν υπάρχει σκοπιμότητα, ξέρουμε όμως πως η ρουμάνικη εταιρία παραγωγής του γλειφιτζουριού, που πληροφορήθηκε άμεσα τα καθέκαστα από την εταιρία JUMBO, στα ράφια της οποίας βρέθηκε το γλειφιτζούρι, είχε τη δυνατότητα μέσα σ΄ αυτές τις έξι μέρες να ειδοποιήσει τους πελάτες της σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και ν΄ αποσύρουν μόνοι τους το προϊόν από τα ράφια, πριν το βρει η αρμόδια υπηρεσία κάποιας άλλης χώρας, ορμώμενη από το ελληνικό alert.

ΥΓ. Και μια «λεπτομέρεια», όχι άνευ σημασίας. Οπως αναφερόταν στην ανακοίνωση, «ο ΕΦΕΤ και συγκεκριμένα η Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής, σε συνεργασία με το Γενικό Χημείο του Κράτους, κατά τη διενέργεια ελέγχου μετά από καταγγελία, προέβη σε δειγματοληψία στο υποκατάστημα της εταιρείας JUMBO ΑΕΕ». Καταγγελία έγινε, είτε από ανταγωνιστή είτε από κάποιον ιδιαίτερα προσεκτικό (και σχετικό με το αντικείμενο) πελάτη. Μη φανταστείτε ότι ο ΕΦΕΤ διαθέτει το προσωπικό για να κάνει μόνος του συστηματικούς ελέγχους.

■ Προετοιμασία αποφυλάκισης

«Επί της ενοχής πιστεύω με αυτά που διαβάζω ως πολίτης ότι η απόφαση πρέπει να είναι σωστή. Επί της ποινής έχω την αίσθηση ότι έπρεπε να δοθεί το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου. Εδώ δίδεται σε όλους τους καταδίκους. Απόψεις είναι, δεν σχολιάζω την απόφαση».

Αυτός που μιλάει (για την υπόθεση Παπαγεωργόπουλου) δεν είναι όποιος-όποιος. Είναι ο αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών Χ. Αθανασίου, ο οποίος, εκτός από εξ απορρήτων του Σαμαρά, τυχαίνει να είναι πρώην αρεοπαγίτης και μέχρι την πρόσφατη μετάβασή του στην πολιτική πρόεδρος της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Ξέρει, λοιπόν, πολύ καλά πως με όσα είπε έκανε ευδεία παρέμβαση στην «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη.

Το σχόλιό του δεν είναι άνευ πρακτικής σημασίας. Μιλώντας για λάθος στην επιμέτρηση της ποινής (με το ελαφρυντικό ο Παπαγεωργόπουλος θα «έσπαγε» τα ισόβια), δημιουργεί μια αχλύ για δικαστική πλάνη, την οποία η πλευρά Παπαγεωργόπουλου θα αξιοποιήσει, υποβάλλοντας εν ευθέτω χρόνω αίτηση αποφυλάκισης μέχρι η υπόθεση να εκδικαστεί σε δεύτερο βαθμό. Πρόκειται για μια στρατηγική την οποία ακολουθεί και ο ίδιος ο Παπαγεωργόπουλος με τις δακρύβρεχτες επιστολές από τη φυλακή και η σύζυγός του με τις άφθονες τηλεοπτικές εμφανίσεις. Μόλις καταλαγιάσει λίγο ο θόρυβος, η υπεράσπιση του Παπαγεωργόπουλου θα υποβάλει αίτηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής, ενώ κάποιοι άλλοι, «με τα σωστά κονέ», δ' αναλάβουν την παρασκηνιακή διαδικασία.

■ <<Συμπτώσεις>>...

Μάθανε πως πηδιόμαστε, πλακώσανε κι οι μεγαλοαστοί… Η ΜΚΟ «Γη», στο ΔΣ της οποίας περίοπτη θέση (γενικός γραμματέας) κατέχει ο Πέτρος Κόκκαλης, μας προσκάλεσε *«σε μία διαφορετική γιορτή που θα αλλάξει τον τρόπο που βλέπετε τις Κυριακές στη πόλη!»*. Εχει και συνέχεια η ανακοίνωση: *«Με οδηγό την αισιόδοξη ενέργεια που προκαλεί η επαφή με τη γη και με εργαλεία την απλότητα, την συλλογικότητα και το χαμόγελο οι Κυριακές μας ζωντανεύουν. Με κεντρικό άξονα την "συλλογική κουζίνα" και σύνθημα "Never eat alone" η Οργάνωση Γη μας προτρέπει να εξερευνήσουμε τρόπους βελτίωσης των όρων διαβίωσης του σύγχρονου ανθρώπου, για έναν πιο βιώσιμο τρόπο ζωής, ξεκινώντας από τη διατροφή που αποτελεί το "καύσιμο" για τον ανθρώπινο οργανισμό. Τη "συλλογική κουζίνα" πλαισιώνουν δράσεις που αναπτύσσονται παράλληλα κάθε Κυριακή από τις 10.00 π.μ κι έως τις 5.00 μμ. Δραστηριότητες που αναπτύσσονται κάθε Κυριακή: Μαθήματα κηπουρικής. Δραστηριότητες για παιδιά σε συνεργασία με το ΠΑΙΧΝΙΔΑΓΩΓΕΙΟ. Ποδήλατο στο πάρκο. Γιόγκα. Πάγκος βιολογικών λαχανικών συντροφιά με "Το ραδίκι". Ομιλίες, συζητήσεις, εκθέσεις. Η συμμετοχή είναι δωρεάν»*.

Δε θα κάνουμε σχόλιο. Θα παρατηρήσουμε μόνο, ότι κάθε ομοιότητα με «άλλες καταστάσεις» **δεν** είναι συμπτωματική.

■ Ο ΣΥΡΙΖΑ για το φορολογικό

Πάρε κόσμε υποσχέσεις

«Θεωρούμε ότι το "χαράτσι" ακινήτων είναι παράνομο και αντισυνταγματικό, όπως από την αρχή της εφαρμογής του συγκεκριμένου έκτακτου, υποτίθεται, μέτρου είχαμε επισημάνει, και ως εκ τούτου δεν μπορεί παρά να επιμένουμε στην οριστική κατάργησή του». Ο Γιάννης Μηλιός, στην εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ για το φορολογικό.

«Το χαράτσι και η εισφορά αλληλεγγύης είναι υπό αίρεση. Υπό κατάργηση είναι το χαράτσι μόνο για κάποιες κατηγορίες όπως οι άνεργοι. Αν δεν βρούμε το λογαριασμό τι θα κάνουμε; Ο,τι αφορά δημοσιονομικό μέγεθος, θα ήταν ανεύθυνο να πω "καταργούμε αυτό", χωρίς να πω τι θα βάλουμε στη θέση του». Ο Γιάννης Δραγασάκης στη ΝΕΤ, μια βδομάδα πριν.

Διαλέγετε και παίρνετε. Αν είστε εργαζόμενος, παίρνετε Μηλιό και παραμυθιάζεστε με την ιδέα πως έτσι και γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργήσει αυθωρεί και παραχρήμα το χαράτσι. Αν είστε στέλεχος της Κομισιόν, του ΔΝΤ, της γερμανικής κυβέρνησης, των αστικών ΜΜΕ, παίρνετε Δραγασάκη και πείθεστε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να καταργήσει κανένα φορομπηχτικό μέτρο, αν δεν εξασφαλίσει άλλα φορολογικά έσοδα, ότι δεν πρόκειται να θέσει σε διακινδύνευση το «πρόγραμμα», δηλαδή τη βαρβαρότητα του Μνημόνιου.

Και βέβαια, ο Δραγασάκης δεν είχε κανένα πρόβλημα να εμφανιστεί στη φιέστα που οργάνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ στην αίθουσα τελετών του ΕΒΕΑ, υπό τις προστατευτικές φτερούγες του Κ. Μίχαλου (!), και να βγάλει το λογύδριό του υπό την ιδιότητα του επικεφαλής του «Τμήματος Οικονομικής Πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ». Εμπειρος στο πολιτικό παιχνίδι, περιορίστηκε σε γενικολογίες για «μια νέου τύπου κοινωνία, βασισμένη σε νέα αξιακά, παραγωγικά και καταναλωτικά πρότυπα» και για «έναν νέο τρόπο ανάπτυξης», που θα καταστήσει «τη χώρα μας ένα διεθνές κέντρο παραγωγής πολιτισμού, γνώσης και ποιοτικών προϊόντων σε μια κοινωνία αλληλεγγύης και δικαιοσύνης». Στα συγκεκριμένα δεν μπήκε, γιατί κρατάει για τον εαυτό του το ρόλο του «σοβαρού» που «δεν λαϊκίζει».

Ακολούθησε η παρουσίαση ενός τεράστιου κειμένου, υπό τον τίτλο «Για ένα δίκαιο και αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα» (οποία πρωτοτυπία!), το οποίο από την αρχή ακόμη υποτίθεται ότι απαντά «στο αγωνιώδες ερώτημα των πολιτών, "πού θα βρεθούν τα χρήματα;"». Η απάντηση είναι (μαντέψτε)... μες στην πρωτοτυπία: «Τα χρήματα θα βρεθούν από: την πάταξη της φοροδιαφυγής, τη μείωση της φοροαποφυγής, τη μεταφορά του φορολογικού βάρους από τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα στα μεγάλα και υψηλά εισοδήματα και περιουσίες»! Πάρτε το προεκλογικό πρόγραμμα οποιουδήποτε κόμματος, πάρτε τις προγραμματικές δηλώσεις οποιασδήποτε κυβέρνησης, πάρτε την εισηγητική έκθεση οποιουδήποτε σχεδίου προϋπολογισμού από καταβολής ελληνικού κράτους και θα δείτε να γράφουν ακριβώς τα ίδια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, έχει βρει μια καραμέλα. Το περιβόητο «περιουσιολόγιο» που θα επιτρέψει «την ουσιαστική φορολογική ανακούφιση των ανέργων, των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των μικροϊδιοκτητών, των μικρομετόχων και μικροομολογιούχων, με ταυτόχρονη αύξηση των συνολικών εσόδων του κράτους». Μόνο που κι αυτά μας τα 'χουν πει κι άλλοι (μηδέ του διαβόητου Παπακωνσταντίνου εξαιρουμένου). Γι' αυτό και δεν έχει νόημα να μπούμε σε συζήτηση για τα επιμέρους μέτρα που παρουσιάζονται ως προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, όταν δεν γίνεται λόγος για τα «δημοσιονομικά ισοδύναμά» τους, με δεδομένο ότι η δημοσιονομική πειθαρχία (ο βασικός δημοσιονομικός στόχος του Μνημόνιου, δηλαδή) δεν αμφισβητείται από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δέχεται βολές για τις συνεχείς κωλοτούμπες, τα αλισβερίσια με Σόιμπλε, αμερικάνικη κυβέρνηση, ΔΝΤ, τον εξωραϊσμό του καραμανλισμού κτλ. και είχε ανάγκη από μια ένεση φιλολαϊκής δημαγωγίας, για να ισορροπήσει λίγο την κατάσταση. Επέλεξε το φορολογικό, όπως κάνουν όλα τα αστικά κόμματα, όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση. Γι' αυτό και δεν έχει νόημα να σχολιάσουμε τις επιμέρους προτάσεις, οι οποίες θα γίνουν σκόνη που θα σκορπιστεί στους πέντε ανέμους, αν ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ αναδειχτεί σε κυβερνητικό κόμμα. Οπως ακριβώς διασκορπίστηκαν και τα διάφορα «Ζάππεια» του Σαμαρά. Δε θ' αποφύγουμε τον πειρασμό ενός μόνο σχολίου.

Οπως κάθε φορολογική πρόταση που... σέβεται τον εαυτό της, ειδικά αν έχει την ταμπέλα της «αριστερής», έτσι και αυτή του ΣΥΡΙΖΑ προβλέπει ότι «θ' αλλάξει τα φώτα» στο μεγάλο κεφάλαιο. Πώς συμβιβάζεται αυτό με απόψεις σαν αυτή που πολύ πρόσφατα («Βήμα», 24.2.13) διατύπωσε ο Γ. Σταθάκης; «Δεν υπάρχει καμία αποδοκιμασία των ξένων επενδύσεων, υπάρχει αποδοκιμασία των επενδύσεων που είναι αποκλειστικά προσανατολισμένες στο πακέτο ιδιωτικοποιήσεων, στην κοινή ωφέλεια και στο real estate. Ο ΣΥΡΙΖΑ γενικώς στηρίζει τις επενδύσεις που αναβαθμίζουν την παραγωγική οικονομία της χώρας, τις υποδομές στον τουρισμό και αλλού και συνεπώς είμαστε πολύ θετικοί, θέλουμε ένα θεσμικό, φορολογικό και περιβαλλοντικό πλαίσιο σαφές και αυτό θα κάνουμε ως κυβέρνηση προκειμένου να διευκολύνουμε τις ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα».

ΥΓ1:. Στην ίδια συνέντευξή του ο Σταθάκης επανέλαβε την παμπάλαια θεωρία που όλες οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν: πρώτα να μεγαλώσει η πίτα και μετά να δούμε πώς θα τη μοιράσουμε (μετά, δηλαδή, να δούμε για αυξήσεις μισθών και συντάξεων, φοροαπαλλαγές για τους εργαζόμενους κτλ.). Είπε χαρακτηριστικά: «Η επιστροφή μισθών και συντάξεων σε επίπεδα συμβατά με εκείνα προ του 2009 μπορεί να γίνει μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η οικονομία ανακάμπτει και βρίσκεται στα επίπεδα του 2009. Αυτό είναι μια σταδιακή διαδικασία. Προφανώς επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ είναι, εφόσον η οικονομία επιστρέψει σε ρυθμούς ανάπτυξης, τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι συνταξιούχοι να έχουν το αναλογούν μερίδιο στην ανάπτυξη αυτή».

ΥΓ2: Αλήθεια, ποιο είναι το «αναλογούν μερίδιο» σε εργαζόμενους και συνταξιούχους από την ανάπτυξη; Αν δεν κάνουμε λάθος, μόνο οι εργάτες είναι παραγωγικοί. Οι κεφαλαιοκράτες είναι αντιπαραγωγικοί, δεδομένου ότι βάζουν μόνο κεφάλαιο και όχι εργασία. Σαν πολύ χοντροκομμένα δεν ευλογεί τον καπιταλισμό το οικονομικό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ;

ΥΓ3: Οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ διέρρευσαν τη δυσαρέσκειά τους, για το άδειασμα του «δεν πληρώνω» από τη φορολογική πρόταση του κόμματός τους. Πράγματι, όπως αναφέρει η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, η σημερινή φορολογική πολιτική είναι άδικη, αλλά *«δημιουργεί κάτι που είναι πολύ επικίνδυνο: μια καινοφανή και ευρέως διαδεδομένη αντίληψη μιας νέας γενιάς πολιτών που θεωρούν (τις περισσότερες φορές δικαίως) τη μη εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεών τους ως "νόμιμη", αφού προέχει η επιβίωση των ίδιων και των οικογενειών τους. Η καλλιέργεια μιας τέτοιας κουλτούρας, δεν είναι άνευ σημασίας, -ιδίως σε μια χώρα που οι πολιτικές ηγεσίες επέτρεψαν και καλλιέργησαν την κουλτούρα της φοροδιαφυγής σε εκτεταμένα τμήματα του πληθυσμού, ώστε να λαμβάνουν συγχωροχάρτι για την δική τους διαπλοκή και για την φοροδιαφυγή των μεγάλων εισοδημάτων που συστηματικά προωθούσαν και προστάτευαν. Και* ***θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα, ακόμα και όταν υπάρξει μια δίκαιη φορολογική πολιτική, σε μια οικονομία που ανακάμπτει μετά από μεγάλες πολιτικές αλλαγές***».

Σε απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει: να μην ενθαρρύνουμε το «δεν πληρώνω», γιατί θα τα βρούμε μπροστά μας όταν γίνουμε κυβέρνηση και δε θα μπορούμε να εισπράξουμε τα χαράτσια που θα διατηρήσουμε ή που θα επιβάλλουμε. Δικαίως οργίστηκαν οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά γιατί η οργή εκφράζεται με «διαρροές» και όχι επίσημα; Και το κυριότερο: γιατί δεν οργίζονται με τη στρατηγική των «ισοδύναμων μέτρων» που προβάλλει πλέον το κόμμα τους;

Προπαγάνδα ήταν και πάει

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να ξέχασε την ιστορία με τον περιβόητο «πολλαπλασιαστή», αποδεικνύοντας έτσι ότι τη χρησιμοποίησε απλώς ως ένα προπαγανδιστικό πυροτέχνημα, δεν την ξεχνούν όμως τα στελέχη της Κομισιόν και της ΕΚΤ, που πνέουν μένεα κατά του ΔΝΤ.

Ο Ολι Ρεν επανήλθε δηλώνοντας ότι *«η σημασία των πρόσφατων μελετών σχετικά με τον δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή είναι περιορισμένη λόγω του βραχυπρόθεσμου ορίζοντά τους και άλλων παραγόντων που ενδεχομένως επηρέασαν την ανάπτυξη σε σχέση με τα αναμενόμενα αποτελέσματα»*.

Ακόμη πιο χοντρά, όμως, τα είπε ο Προβόπουλος (το γεγονός για ευνόητους λόγους δεν σχολιάστηκε: *«Η ύφεση των τελευταίων ετών ήταν πράγματι βαθύτερη από ό,τι είχε αρχικά εκτιμηθεί. Τα αίτια πρέπει να αναζητηθούν στον τρόπο που εφαρμόστηκε το πρόγραμμα προσαρμογής: στη διστακτικότητα, τα λάθη και τις παραλείψεις και κυρίως στην υστέρηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Η υστέρηση αυτή δεν επέτρεψε να αντισταθμιστούν επαρκώς οι συσταλτικές επιδράσεις της δημοσιονομικής προσαρμογής και να ανακτηθεί ταχύτερα η εμπιστοσύνη»*.

Τους ξεπέρασε ο... ευαίσθητος Ολάντ

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για την κατακραυγή που ξεσήκωσε φιλανδέζικη εταιρία, στους κιμάδες της οποίας βρέθηκε κρέας αλόγου, όταν δήλωσε διατεθειμένη να μοιράσει σε απόρους γύρω στα 1.700 κιλά μπιφτέκια, αν της το επέτρεπαν οι αρχές. Γράφαμε, επίσης, για τον κυνισμό γερμανού χριστιανοδημοκράτη βουλευτή που φωτογραφήθηκε για την «κίτρινη» Bild τρώγοντας μια ολόκληρη μερίδα από τέτοιο κρέας και πρότεινε να μοιραστεί στους φτωχούς. Δεν περιμέναμε ότι θα τους ξεπερνούσε όλους η Γαλλία του Ολάντ και των «ευαίσθητων» σοσιαλδημοκρατών.

Προκειμένου να δείξει ότι τα προϊόντα που περιέχουν αλογίσιο κρέας δεν είναι επικίνδυνα για την υγεία, το γαλλικό υπουργείο Προστασίας του Καταναλωτή αποφάσισε να διανεμηθούν τα κρέατα αυτά σε φιλανθρωπικές οργανώσεις, οι οποίες θα τα μοιράσουν με τη σειρά τους στους φτωχούς, μαγειρεμένα ή ωμά!

Η σκοπιμότητα είναι προφανής. Οι γαλλικές εταιρίες είναι από τις πρώτες που επλήγησαν από τη νέα φάση του διατροφικού σκανδάλου. Η κυβέρνηση δοκίμασε να τις βγάλει λάδι και τώρα κάνει την τελευταία κίνηση: μοιράζει τα προϊόντα τους στους φτωχούς, για να δείξει ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα υγείας, αλλά μόνο πρόβλημα εξαπάτησης των καταναλωτών. Περιττεύει να θυμίσουμε, ότι τα εν λόγω προϊόντα, σύμφωνα με τη σύσταση της Κομισιόν, δεν ελέγχονται για τυχόν ύπαρξη της απαγορευμένης και επικίνδυνης για τον άνθρωπο φαινυλοβουταζόνης στο κρέας αλόγου που χρησιμοποιήθηκε. Ολες οι δυνάμεις της Ευρωένωσης δουλεύουν για να ελέγξουν το σκάνδαλο και ν' αποκαταστήσουν το τρωθέν κύρος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Οπως κάνουν πάντοτε.

■ Εκδήλωση της Αντιφασιστικής Συνέλευσης

Αύριο το μεσημέρι πάμε Νέα Φιλαδέλφεια

Εχουμε πολλούς λόγους να είμαστε αύριο το μεσημέρι στις 12 στην κεντρική πλατεία (Πατριάρχου) της Νέας Φιλαδέλφειας, στην εκδήλωση που οργανώνει η Αντιφασιστική Συνέλευση Νέας Φιλαδέλφειας και Γύρω Περιοχών (η εκδήλωση θα περιλαμβάνει Παιδικό Εργαστήρι και Συλλογική Κουζίνα για Ολους, με τη συμμετοχή γονιών, εκπαιδευτικών, καλλιτεχνών και κατοίκων της περιοχής).

Μπορεί οι νεοναζί να μην τολμούν να εμφανιστούν ανοιχτά στην προσφυγική Νέα Φιλαδέλφεια, όμως έβαλαν μπροστά τις κοινοβουλευτικές απειλές για να ματαιώσουν εικαστικό-πολιτιστικό πρόγραμμα με τίτλο «Ως Πρόσφυγες μπροστά στην μετανάστευση και το ρατσισμό», που θα γινόταν στα παιδιά της Ε' και ΣΤ' τάξης ενός ιστορικού σχολείου της πόλης (Δημοτικό Σπαθάρη). Και φαίνεται πως μάλλον τα κατάφεραν να τρομοκρατήσουν τη Διεύθυνση και το σύλλογο διδασκόντων του σχολείου.

Σε μια άλλη γειτονιά, στου Ζωγράφου, ο διευθυντής της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης διέταξε ένορκη διοικητική εξέταση κατά καθηγήτριας, μετά από ανώνυμη καταγγελία κάποιου σύγχρονου κουκουλοφόρου, ότι η καθηγήτρια

κρατούσε φυλλάδιο για αντιφασιστική εκδήλωση που θα γινόταν στη γειτονιά.

Οι νεοναζί της Ρόδου δημοσίευσαν στο διαδίκτυο φωτογραφία από το κολαστήριο της Μακρονήσου με εμετικά σχόλια του τύπου: «Στόχος του προγράμματος είναι οι Ανθέλληνες Αριστεροί να κατανοήσουν την φύση του προγράμματος μέσα από την σωματική και ψυχική άσκηση. Αριστερά "προϊόντα" που δεν θα εκτελούν εντολές... θα εκτελούνται».

Σε βρετανικό κανάλι παίζεται βίντεο έλληνα κινηματογραφιστή που δείχνει στελέχη και υποψήφιο βουλευτή των νεοναζί να κάνουν κηρύγματα βγαλμένα κατευθείαν από το ρεπερτόριο των ναζί του Χίτλερ.

Πρέπει, λοιπόν, να αντιδράσουν οι κοινωνίες. Να αναδειχτούν και πάλι ιδανικά και αξίες που καθόρισαν την ιστορική διαδρομή του ελληνικού λαού κατά τον προηγούμενο αιώνα. Δεν είναι δυνατόν να ξεχάσουμε την προσφυγιά και τη μετανάστευση που σφράγισαν το λαό μας, κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά. Δεν είναι δυνατόν να ξεχάσουμε τα μαζικά εγκλήματα των ναζί και των δωσίλογων συνεργατών τους. Δεν πρέπει ν' αφήσουμε τους νέους και τα παιδιά μας έρμαια στη λήθη, αθύρματα στα χέρια της σύγχρονης ναζιστικής προπαγάνδας. Οσοι φοβούνται πρέπει να αισθανθούν μέλη μιας μεγάλης κοινότητας που ορθώνει ανάστημα στο ναζισμό.

Γι' αυτό πρέπει να είμαστε αύριο το μεσημέρι στη Νέα Φιλαδέλφεια και σε κάθε αντιφασιστική εκδήλωση.

Καλβινιστική ηθική!

Η καλβινιστική ηθική των Γερμανών, για την οποία διαβάζουμε και ακούμε συνεχώς στη χώρα μας (μας τιμωρούν σκληρά, λέει, διότι δεν ανέχονται που τόσα χρόνια τους κοροϊδεύαμε), δεν εμπόδισε περισσότερα από 200 ορνιθοτροφεία σε όλη τη Γερμανία να πουλάνε σαν βιολογικά αυγά που κάθε άλλο παρά τέτοια ήταν.

Οι γερμανικές αρχές, μολονότι είχαν αρχίσει έρευνες από τα τέλη της περασμένης χρονιάς, τις κρατούσαν ως επτασφράγιστο μυστικό. Ηρθε, όμως, ένα δημοσίευμα του Spiegel-Online και απεκάλυψε το γεγονός, οπότε αναγκαστικά μίλησαν οι αρχές. «Υποψιαζόμαστε ότι πρόκειται για συστηματική απάτη», δήλωσε ο Κρίστιαν Μάγερ, φρέσκος υπουργός Γεωργίας της Κάτω Σαξονίας, μέλος των Πρασίνων που συμμετέχουν στην κυβέρνηση του κρατιδίου, με επικεφαλής τους Σοσιαλδημοκράτες, μετά τις εκλογές του Γενάρη. Η νέα κυβέρνηση δε θέλει να φορτωθεί τις ευθύνες της προηγούμενης και προανήγγειλε «βαριές κυρώσεις».

Συνήθως αυτές οι δουλειές αποκαλύπτονται χάρη στον ανταγωνισμό ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Εκατοντάδες επιχειρήσεις πουλούσαν αυγά «ελευθέρας βοσκής» από ορνιθοτροφεία στα οποία οι κότες ήταν κλεισμένες μέσα. Οι ανταγωνιστές τις κατήγγειλαν, η κυβέρνηση έκανε έρευνες αλλά τις κράτησε μυστικές, οπότε οι ανταγωνιστές «έσπρωξαν» την είδηση σ' ένα μεγάλης αναγνωσιμότητας Μέσο όπως το Spiegel.

Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που κάποια πτυχή του διατροφικού σκανδάλου αποκαλύπτεται στη Γερμανία. Σ' όλα τα «κόλπα» μέσα είναι οι γερμανοί καπιταλιστές, ενώ οι κυβερνήσεις τους κάνουν πλάτες. Μπροστά στο μέγιστο κέρδος η καλβινιστική ηθική πάει περίπατο. Αυτή είναι μόνο για τους αρθρογράφους κάποιων αποικιακών ΜΜΕ του τύπου των ελληνικών ΜΜΕ.

Αγωνιώδεις προσπάθειες να συγκαλύψουν το σκάνδαλο με το αλογίσιο κρέας

Οπως αποκαλύψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», η Κομισιόν και οι εθνικές αρχές σε όλη την Ευρωένωση καταβάλλουν συντονισμένες προσπάθειες να συγκαλύψουν το σκάνδαλο με τη χρήση αλογίσιου κρέατος σε κιμάδες που πουλούσαν σε διάφορες μορφές δεκάδες φίρμες σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες (σάλτσες ζυμαρικών, γεμιστά ζυμαρικά, σουτζουκάκια, μπιφτέκια, λουκάνικα κ.ά.). Στόχος τους είναι να καθησυχάσουν τους καταναλωτές (την ευρωπαϊκή φτωχολογιά που καταναλώνει τέτοια προϊόντα, κατεψυγμένα στη συντριπτική τους πλειοψηφία), ότι πρόκειται μόνο για υπόθεση **απάτης** και όχι για υπόθεση **υγείας**.

Οπως αναλυτικά γράψαμε, στη σύσταση που εξέδωσε η Κομισιόν δίνεται κατεύθυνση να γίνουν έλεγχοι μόνο για την ανίχνευση DNA αλόγου σε διάφορα προϊόντα (2.250 ελέγχους σε όλη την ΕΕ χρηματοδοτεί η Κομισιόν, αριθμός εντελώς ασήμαντος, αν αναλογιστούμε τον αριθμό των χωρών και τη μάζα των προϊόντων που κυκλοφορούν) **και όχι και για την ανίχνευση και φαινυλοβουταζόνης**. Πρόκειται για μια επικίνδυνη για τον άνθρωπο ουσία, που περιέχεται σε αναλγητικά που χορηγούνται κατά κόρον στα παραγωγικά, κυρίως, άλογα που πάσχουν από αρθρίτιδες. Θυμίζουμε ότι σε κρέας που πουλιέται ως κρέας αλόγου ανιχνεύεται πολύ συχνά φαινυλοβουταζόνη σε απαγορευμένες συγκεντρώσεις, όπως δείχνουν οι σχετικές προειδοποιήσεις που είναι ανηρτημένες στον ιστότοπο του ευρωπαϊκού συστήματος για την ασφάλεια των τροφίμων RASFF. **Δεν ψάχνουν, λοιπόν, για φαινυλοβουταζόνη στα προϊόντα που πουλιούνται ως μοσχαρίσια (ενώ περιέχουν κρέας αλόγου σε συγκεντρώσεις που κυμαίνονται συνήθως μεταξύ 30% και 90%), γιατί θέλουν να μείνουν στο χαρακτηρισμό «απάτη» και να καθησυχάσουν τους καταναλωτές ότι δεν έφαγαν μαζί με το... αλογομούσχαρο και δόσεις φαινυλοβουταζόνης, οι οποίες βέβαια σωρεύονται στον οργανισμό και προστίθενται σε μια σειρά άλλους βλαπτικούς παράγοντες**.

Ο νεόκοπος πρόεδρος του ΕΦΕΤ Ι. Τσιάλτας, όμως, τοποθετημένος στο πόστο ως στέλεχος της ΔΗΜΑΡ (μετά τη μοιρασιά του κρατικού μηχανισμού που έκαναν οι εταίροι της συγκυβέρνησης), βρήκε την ευκαιρία να κάνει «το κομμάτι του» εκ του ασφαλούς. Σε δηλώσεις που έκανε στις 4 Μάρτη, είπε μεταξύ των άλλων: *«Το θέμα σε πρώτη φάση αντιμετωπίστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σαν πρόβλημα παραπλάνησης καταναλωτή και όχι τόσο σαν θέμα ασφάλειας. Στη χώρα μας όμως για κάθε δείγμα που βρίσκεται θετικό στην ανίχνευση DNA αλόγου ακολουθεί και έλεγχος για την ύπαρξη της αντιφλεγμονώδους ουσίας φαινυλοβουταζόνης ώστε να διαπιστωθεί και ο ενδεχόμενος βαθμός επίδρασης στην ασφάλεια του προϊόντος»*.

Η αντίδρασή του ήταν, καταρχάς, βραδυφλεγής και ήρθε **τέσσερις μέρες μετά τη δική μας καταγγελία** (πρωτοδημοσιεύτηκε στην ηλεκτρονική μας έκδοση την 1η Μάρτη), η οποία αναπαράχτηκε από δεκάδες ιστότοπους και συζητήθηκε ευρύτατα. Γιατί ο κ. Τσιάλτας, αφού είναι τόσο ευαίσθητος, όπως δηλώνει, δεν έδωσε από την αρχή εντολή να γίνουν και έλεγχοι για φαινυλοβουταζόνη, αλλά ακολούθησε πιστά τη σύσταση της Κομισιόν για ελέγχους μόνο DNA; Γιατί έδωσε εντολή στις υπηρεσίες του ΕΦΕΤ να στείλουν τα δείγματα στα εργαστήρια δεύτερη φορά, για έλεγχο φαινυλοβουταζόνης, μόνο μετά τη δική μας αποκάλυψη;

Λέμε ότι αυτό το έκανε εκ των υστέρων και εκ του ασφαλούς, γιατί ήταν σίγουρος ότι δε θ' ανιχνεύονταν φαινυλοβουταζόνη. Τα προϊόντα στην Ελλάδα, στα οποία ανιχνεύτηκε DNA αλόγου παρουσίαζαν συγκεντρώσεις αλογίσιου κρέατος κάτω του 1%. Γι' αυτό το λόγο δεν αναρτήθηκαν καν στη βάση δεδομένων του RASFF οι προειδοποιήσεις που έστειλαν οι ελληνικές αρχές. Με τόσο χαμηλή περιεκτικότητα αλογίσιου κρέατος ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ (για την ακρίβεια οι σύμβουλοί του, γιατί ο ίδιος δεν έχει γνώσεις Κτηνιατρικής) ήταν σίγουρος ότι δε θ' ανιχνευόταν φαινυλοβουταζόνη.

Οπως φαίνεται, επειδή οι Ελληνες δεν είναι συνηθισμένοι στο κρέας αλόγου, χρησιμοποιούνταν σχετικά χαμηλές προσμίξεις από ντόπιες βιοτεχνίες, οι οποίες ενδεχομένως στο μέλλον να αυξάνονταν (να συνηθίσει σιγά-σιγά ο καταναλωτής στη νέα γεύση). Δεν ξέρουμε, όμως, τι συνέβαινε στα ιταλικά γεμιστά ζυμαρικά που αποσύρθηκαν από αλυσίδες σούπερ-μάρκετ αμέσως μόλις ξέσπασε το σκάνδαλο. Τέτοια ζυμαρικά σε ευρωπαϊκές χώρες βρέθηκαν με συγκεντρώσεις ακόμη και 35%, όπως φαίνεται από το RASFF. Δεν ξέρουμε, λοιπόν, τι φαινυλοβουταζόνη έχουμε φάει και στην Ελλάδα.

■ **Μεθοδεύσεις τύπου σκανδάλου Βατοπεδίου**

Στόχος η παράνομη δόμηση 14,5 εκατ. στρεμμάτων χορτολιβαδικών εκτάσεων

Με μεθοδεύσεις που θυμίζουν το σκάνδαλο του Βατοπεδίου εξελίσσεται αυτή την περίοδο ένα σκάνδαλο ευρύτερων διαστάσεων. Ενα σκάνδαλο που έχει ιστορία. Αυτή την περίοδο αφορά την Κρήτη, όμως πρόκειται για διαχρονικό σκάνδαλο, με τις κυβερνήσεις του παρελθόντος –πράσινες και γαλάζιες– και τώρα την τρικομματική να έχουν βάλει ως στόχο να «καταπιούν» 14,27 εκατ. στρέμματα χορτολιβαδικών εκτάσεων σε όλη την Ελλάδα , μέσω παράνομης οικοπεδοποποίησης για την κατασκευή βιλών, ακόμη και πετρελαϊκών εγκαταστάσεων.

Λέμε ότι οι μεθοδεύσεις θυμίζουν το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, γιατί και εν προκειμένω χρησιμοποίησαν πολλές φορές το ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους), για να γνωματεύσει για δασικά θέματα, που είναι **έξω από τις αρμοδιότητές του**. Και βέβαια, οι γνωμοδοτήσεις **παρακάμπτουν την ισχύουσα δασική νομοθεσία** για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, που τις διοικεί και διαχειρίζεται η δασική υπηρεσία.

Με την υπ' αριθμό 331/2011 γνωμοδότηση το ΝΣΚ (Β' Τμήμα) άνοιξε το δρόμο, με αντιφατική ερμηνεία, να παρακαμφθεί η δασική υπηρεσία. Τη γνωμοδότηση αυτή αποδέχτηκε ο διαβόητος Γ. Παπακωνσταντίνου, όταν είχε μετακινηθεί στο ΥΠΕΚΑ, και έτσι έδωσε τη δυνατότητα σε μεγαλοκαπιταλιστικό συγκρότημα να παρεμβαίνει συνέχεια, με απώτερο στόχο να εκδοθεί οικοδομική άδεια για λογαριασμό του, όπως θα δούμε παρακάτω.

Θυμίζουμε, ότι και στην περίπτωση του σκανδάλου του Βατοπεδίου ήταν το ΝΣΚ (Ε' Τμήμα, με εισηγητή τον περιβόητο Νομικό Σύμβουλο Χαρ. Μπότσιο) που είχε γνωμοδοτήσει για το δάσος της Ουρανούπολης, έκτασης περίπου 10.000 στρεμμάτων. Το είχε αποχαρακτηρίσει, όπως απαιτούσαν οι καλόγεροι-μπίζνεσμεν και οι πολιτικοί συνεταίροι τους, παρά την επισήμανση του αντιπροέδρου του ΝΣΚ Θ. Θεοφανόπουλου, ότι *«το ΝΣΚ **δεν έχει αρμοδιότητα να γνωμοδοτήσει** εάν η αναφερόμενη στο άνω ερώτημα έκταση είναι δασική ή δάσος»*.

Στη γνωμοδότηση 331/2011 δεν τέθηκε το ίδιο ερώτημα, αλλά το ερώτημα εάν μπορεί να εκδοθεί οικοδομική άδεια σε χορτολιβαδικές εκτάσεις που τις διαχειρίζεται η δασική υπηρεσία, με την παράκαμψη όλων των διαδικασιών που προβλέπονται από την ισχύουσα δασική νομοθεσία. Και πάλι, όπως θα δούμε στη συνέχεια, διατυπώθηκε ένσταση από την εισηγητή, η οποία όμως δεν είχε δικαίωμα ψήφου, γιατί είναι πάρεδρος του ΝΣΚ. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Για τις χορτολιβαδικές αυτές εκτάσεις δεν ανέλαβαν τη διοίκηση και διαχείρισή τους οι δασικές υπηρεσίες με το ζόρι. Τις διοικούν και τις διαχειρίζονται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Ακόμη και ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003, στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 προβλέπει:

«Στο άρθρο 3 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

*"7. Οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 6, καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που λόγω του είδους της βλάστησης δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1, 2, 4, αλλά ευρίσκονται επί κλιτύων ορέων, που δεν παραδόθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 στις γεωργικές υπηρεσίες, **εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας**, με μέριμνα της οποίας χαρτογραφούνται για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στα άρθρα 45 έως και 61 του παρόντος νόμου και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του Ν. 1734/1987 ή χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι ή για την δημιουργία των δασών. **Τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8 Συμβούλια είναι αρμόδια για την διοικητική αναγνώριση της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων επί αυτών των εκτάσεων**"»*.

Η συγκεκριμένη παράγραφος είναι συντριπτική και δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ποιος διοικεί και διαχειρίζεται αυτές τις χορτολιβαδικές εκτάσεις και ποιοι είναι αρμόδιοι να κρίνουν περιπτώσεις στις οποίες διάφοροι καπιταλιστές αμφισβητούν την κυριότητα των εκτάσεων αυτών.

Τις εκτάσεις αυτές, λοιπόν, πρέπει να τις διοικούν και να τις διαχειρίζονται οι δασικές υπηρεσίες και όποιος ισχυρίζεται ότι του ανήκει ένα μικρό ή μεγαλύτερο κομμάτι απ' αυτές είναι υποχρεωμένος να καταφύγει στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, στο οποίο υπάγεται η περιοχή που διεκδικεί. Αν το Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών απορρίψει το αίτημά του, τότε μπορεί να καταφύγει στα πολιτικά δικαστήρια. Εχουν συγκροτηθεί τέσσερα Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών (ΣΙΔ), τα οποία καλύπτουν όλη την ελληνική επικράτεια και στα οποία προσφεύγουν **υποχρεωτικά** όλοι οι φερόμενοι ως ιδιοκτήτες τέτοιων εκτάσεων, ανεξάρτητα από το αν η χορτολιβαδική έκταση βρίσκεται σε περιοχή όπου δεν ισχύει το Τεκμήριο Κυριότητας του Δημοσίου.

Εάν λοιπόν δεν γίνουν πρώτα αυτές οι ενέργειες και δεν υπάρξει θετικό αποτέλεσμα, όπου κι αν βρίσκεται η διεκδικούμενη χορτολιβαδική έκταση, ο διεκδικών την έκταση καπιταλιστής, είτε θέλει να κατασκευάσει βίλες είτε να χτίσει πετρελαϊκές εγκαταστάσεις ή να αναπτύξει οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα, **δεν έχει δικαίωμα να καταφεύγει στην Πολεοδομία** και με ένα συμβόλαιο-κουρελόχαρτο να ζητά την έκδοση οικοδομικής άδειας. Από την πλευρά τους οι υπηρεσιακοί παράγοντες των κατά τόπους Πολεοδομιών έχουν υποχρέωση να ζητούν από τους διεκδικούντες τέτοιες εκτάσεις, οι οποίοι καταθέτουν φακέλους για την έκδοση οικοδομικών αδειών, εάν έχουν κάνει τις προαναφερθείσες προσφυγές και εάν έχουν θετικό αποτέλεσμα. Διαφορετικά, **πρέπει να επιστρέφουν το φάκελο** για την έκδοση οικοδομικών αδειών που υποβλήθηκε στην υπηρεσία τους.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα και γι' αυτό δεν υπάρχει λόγος οι υπηρεσιακοί παράγοντες των αρμόδιων Διευθύνσεων των κεντρικών υπηρεσιών του ΥΠΕΚΑ ή των αρμόδιων υπηρεσιών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων να προσφεύγουν στα Τμήματα ή στην Ολομέλεια του ΝΣΚ προκειμένου να εκδίδουν διευκρινιστικές εγκυκλίους και να ενημερώνουν –πέραν των άλλων– και τις Πολεοδομίες για τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την έκδοση οικοδομικών αδειών. Παρά ταύτα, έχουμε διαχρονικά πολλές προσφυγές από τον γενικό γραμματέα και τον υπουργό ΠΕΚΑ, μέχρι να επιτευχθεί μια θετική γνωμοδότηση από το ΝΣΚ, η οποία θα γινόταν αμέσως αποδεκτή από τον υπουργό ΠΕΚΑ, θα μετατρεπόταν έτσι σε δημόσιο έγγραφο υποχρεωτικά εφαρμόσιμο από τις υπηρεσίες του δημοσίου και θα εξυπηρετούνταν ο καπιταλιστής στην επιδίωξή του να εκδώσει την οικοδομική άδεια, χωρίς να διαθέτει τα αναγκαία νόμιμα χαρτιά.

Από τα στοιχεία που έχουμε συγκεντρώσει με την έρευνά μας γνωρίζουμε τις γνωμοδοτήσεις 441/1980 του Τμήματος Διακοπών του ΝΣΚ και 166/1982 της Ολομέλειας του ΝΣΚ. Γνωμοδοτήσεις που δεν αφήνουν περιθώριο στα αρπακτικά να καταπατήσουν χορτολιβαδικές εκτάσεις, επαναλαμβάνοντας τις υποχρεώσεις οποιουδήποτε διεκδικεί χορτολιβαδικές εκτάσεις, όπως αναλυτικά τις περιγράψαμε παραπάνω. Επιμένουμε, ότι δεν χρειαζόταν να εκδοθούν αυτές οι γνωμοδοτήσεις, παρά το θετικό τους χαρακτήρα, γιατί δημιουργούν ένα αρνητικό προηγούμενο. Δεν είναι στις αρμοδιότητες του ΝΣΚ να γνωμοδοτεί είτε για το δασικό χαρακτήρα μιας έκτασης είτε για τον αν ισχύουν συγκεκριμένες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Στα μέσα της δεκαετίας του 2000, επανήλθαν στο θέμα καπιταλιστές που ήθελαν να φτιάξουν βίλες σε κυκλαδίτικα νησιά. Κατέθεσαν φακέλους στις Πολεοδομίες για την έκδοση οικοδομικών αδειών, παρουσιάζοντας συμβόλαια στα οποία εμφανίζονταν ως ιδιοκτήτες χορτολιβαδικών εκτάσεων. Μπαίνει το ερώτημα. Πού στηρίχτηκαν και ζητούσαν την έκδοση οικοδομικών αδειών, όταν οι μεν Διευθύνσεις Δασών (στη δικαιοδοσία και τη διαχείριση των οποίων ανήκαν οι αμφισβητούμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις) και η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος τους παρέπεμπαν στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών και στα πολιτικά δικαστήρια, το δε ΝΣΚ με τις γνωμοδοτήσεις του επαναλάμβανε τη διαδικασία που πρότειναν οι Διευθύνσεις Δασών της Περιφέρειας κσι των κεντρικών υπηρεσιών;

Στηρίζονταν στη λαθεμένη θέση που διατύπωσε η Διεύθυνση Νομοθετικού Εργου του τότε ΥΠΕΧΩΔΕ (νυν ΥΠΕΚΑ), τον Απρίλη του 2006 (έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 11877/18/4/2006). Λόγω στενότητας χώρου περιγράφουμε το πνεύμα της. Απαντώντας στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, αναφέρει αρχικά πως, όταν το δημόσιο επικαλείται για μια διεκδικούμενη δασική ή χορτολιβαδική έκταση τεκμήριο κυριότητας, οφειλει να το αποδείξει. Κι ακόμη, ότι είναι δυνατή η έκδοση οικοδομικής άδειας με την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη (άτομο ή εταιρία), διότι δεν είναι αρκετή η αμφισβήτηση από το δημόσιο του ιδιοκτησιακού καθεστώτος με την απλή επίκληση του χαρακτήρα της έκτασης ως χορτολιβαδικής.

Η Διεύθυνση αυτή με τα λεγόμενά της εμφανίζεται να αγνοεί το στοιχειώδες: ποιος διοικεί και διαχειρίζεται τις χορτολιβαδικές εκτάσεις και ποιες διαδικασίες απαιτούνται όταν κάποιος ιδιώτης διεκδικεί μια χορτολιβαδική έκταση. Ζητά από τις αρμόδιες Διευθύνσεις του δημοσίου να καταθέσουν τα στοιχεία με τα οποία αποδεικνύεται το τεκμήριο κυριότητας, χωρίς να μπαίνει καν στον κόπο να αναφέρει πού πρέπει να κατατεθούν αυτά τα στοιχεία. Αναφέρει ότι δεν αρκεί η επίκληση από το δημόσιο του χορτολιβαδικού χαρακτήρα των εκτάσεων, υπαινισσόμενη ότι δήθεν μέσω αυτής της επίκλησης το δημόσιο προσπαθεί να στηρίξει το τεκμήριο κυριότητας. Οταν αναφέρεται στους ιδιώτες, ισχυρίζεται ότι αυτοί μπορούν να πάρουν οικοδομική άδεια, φτάνει να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία στην Πολεοδομία. Ποια αποδεικτικά στοιχεία εννοεί; Προφανώς ένα συμβόλαιο! Μ' άλλα λόγια, μπάτε σκύλοι, αλέστε...

Οπως ήταν φυσικό, η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος εξέδωσε αρκετές εγκυκλίους, με τις οποίες επαναλάμβανε όλα όσα αναφέραμε για τη διοίκηση και διαχείριση των χορτολιβαδικών εκτάσεων και για τις διαδικασίες που απαιτούνται για να κριθεί αν μια αμφισβητούμενη χορτολιβαδική έκταση ανήκει ή όχι στο δημόσιο. Ετσι, ανάγκασε τη Διεύθυνση Νομοθετικού Εργου να «ηρεμήσει» για ένα διάστημα και να μη συνεχίσει το όργιο των παράνομων παρασκηνιακών παρεμβάσεων, προκειμένου να κάμψει την αντίσταση των υπηρεσιακών παραγόντων της ΔΠΔΦΠ, οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα παραπάνω από το να υπερασπίζονται το θεσμικό τους ρόλο ως διαχειριστών των χορτολιβαδικών εκτάσεων, υπερασπιζόμενοι στην ουσία το δασικό πλούτο της χώρας.

Το Νοέμβρη του 2009, η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου πέρασε τη Γενική Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης στο ΥΠΕΚΑ (πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ). Αυτή η διοικητική αλλαγή έκανε να αναθαρρήσουν όλοι όσοι εποφθαλμιούν τις χορτολιβαδικές εκτάσεις. Πιέζαν, λοιπόν, την πολιτική ηγεσία (υπουργός η περιβόητη Τίνα Μπιρμπίλη) να υποβάλει ξανά ερώτημα στο ΝΣΚ. Το ερώτημα τέθηκε από την «οικολόγο Τίνα» και το Β' Τμήμα του ΝΣΚ εξέδωσε, όπως αναφέραμε εισαγωγικά, τη γνωμοδότηση 331/2011.

Πού «μπάζει» αυτή η γνωμοδότηση του ΝΣΚ; Οι συντάκτες της ισχυρίζονται, ότι το δημόσιο στηρίζει το τεκμήριο κυριότητας αποκλειστικά στην μορφή της αμφισβητούμενης έκτασης ως χορτολιβαδικής. Δείξαμε ήδη με αναλυτικά στοιχεία ποιες είναι οι θέσεις του δημοσίου για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις και δεν χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτ' άλλο. Η θέση της Διεύθυνσης Νομοθετικού Εργου, ότι η Πολεοδομία μπορεί να εκδώσει οικοδομική άδεια και στη συνέχεια, εάν προσκομιστούν στοιχεία σ' αυτή, θα εξεταστούν με παρεμπίπτουσα απόφαση, υιοθετήθηκε ομόφωνα από το Β' Τμήμα του ΝΣΚ.

Οι Νομικοί Σύμβουλοι του Β' Τμήματος γνωμοδότησαν έτσι για δύο σοβαρούς λόγους.

Πρώτον, γιατί οδηγήθηκαν από τη θέση που διατύπωσε ο εισηγητής της Γνωμοδότησης πάρεδρος Κ. Βαρδακαστάνης, που δεν είχε δικαίωμα ψήφου. Ούτε αυτός υποστήριξε την καθαρή θέση, ότι πρώτα αποφασίζει το Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών και στη συνέχεια τα πολιτικά δικαστήρια και μόνο μετά από θετική απόφαση για το ιδιοκτησιακό μπορεί αυτός που θέλει να οικοδομήσει σε χορτολιβαδική έκταση να καταθέσει φάκελο για έκδοση οικοδομικής άδειας. Εάν μάλιστα το έργο είναι ειδικό, τότε υπάρχει υποχρέωση να γίνει πρώτα προσφυγή στο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής. Ο εισηγητής πρότεινε να κατατίθεται ο φάκελος για έκδοση οικοδομικής άδειας και αν προκύψουν καταγγελίες για την κυριότητα ή για τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα, τότε να παραπέμπει η πολεοδομική αρχή την επίλυση αυτών των ζητημάτων στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών. Αυτή η θέση είναι **μεσοβέζικη και επικίνδυνη, γιατί προϋποθέτει την ύπαρξη καταγγελίας**. Αντιλαμβάνεστε τι θα συμβεί στην περίπτωση που δεν υπάρξουν καταγγελίες. Θα εκδοθούν οικοδομικές άδειες με συμβόλαια της πλάκας και θα καταπατηθούν χορτολιβαδικές εκτάσεις.

Δεύτερον, γιατί δεν περίμεναν ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος θα αντιδράσουν μετά την αποδοχή της Γνωμοδότησής τους από τον Γ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος περνώντας από το ΥΠΕΚΑ προκάλεσε τεράστια ζημιά με την εισαγωγή στο νομικό οπλοστάσιο των καταπατητών αρκετών δασοκτόνων διατάξεων. Γι' αυτό και στη Γνωμοδότησή τους κατέληγαν ως εξής: «*Στην περίπτωση δε κατά την οποία υπάρχουν στην διάθεση των δημοσίων υπηρεσιών στοιχεία από τα οποία προκύπτει η κυριότητα ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα του Δημοσίου που επηρεάζει την δόμηση στο γήπεδο, τότε οφείλει να αρνηθεί την χορήγηση της άδειας*».

Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΠΔΦΠ αντέδρασαν με τη συνοδευτική τους εγκύκλιο στη Γνωμοδότηση 331/2011 του ΝΣΚ, όπως είχαν υποχρέωση. Τονίζουμε, ότι **ακόμη και τώρα οι δασικές υπηρεσίες εξακολουθούν να διοικούν και να διαχειρίζονται τις χορτολιβαδικές εκτάσεις και ότι ΝΣΚ και Γ. Παπακωνσταντίνου παρανόμησαν**. Ομως, ο Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος Κ. Δημόπουλος, με απόφασή του, ανακάλεσε την εγκύκλιο που ο ίδιος είχε υπογράψει! Γι' αυτό, όμως, καθώς και για ένα χοντρό καπιταλιστικό συμφέρον που «παίζει» σ' αυτό το σκάνδαλο, θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Γεράσιμος Λιόντος

Διώκεται για την ανθρωπιά του

Τα σχολειά δεν μπορούν να πληρώσουν για πετρέλαιο και ρεύμα, τα παιδιά υποσιτίζονται και λιποθυμούν στις τάξεις, στοιβάζονται σε πολυπληθή τμήματα, στερούνται ακόμη και το δάσκαλο, οι υποστηρικτικές δομές (τάξεις ένταξης, ενισχυτική διδασκαλία, κ.λπ.) έχουν κάνει φτερά, οι εκπαιδευτικοί εκφοβίζονται με πειθαρχικές διώξεις, με την αξιολόγηση, με τον μπαμπούλα της πιθανής απόλυσης και λιμοκτονούν.

Σε τούτο το μαύρο κι άραχλο τοπίο παρηγοριά η ευαισθησία κάποιων εκπαιδευτικών, που τιμούν το ψωμί τους. Σ' αυτούς ανήκει και ο εκπαιδευτικός του 30ου Γυμνασίου Κυψέλης, που έδωσε το δικαίωμα στη μικρή μαθήτριά του-προσφυγοπούλα από την Πολωνία, να γράψει στη μητρική της γλώσσα τις απαντήσεις στο διαγώνισμα της Γεωγραφίας. Ο δάσκαλος εκτίμησε τη σφοδρή επιθυμία του παιδιού να συμμετέχει και τούτο βαθμολόγησε, παρόλο που δεν κατανοούσε τη γλώσσα της. Η πράξη του θεωρήθηκε έγκλημα καθοσιώσεως από τη διευθύντρια του σχολείου, που του έκανε καταγγελία στην αρμόδια διεύθυνση εκπαίδευσης. Και βεβαίως, τα στελέχη της διοικητικής ιεραρχίας αντί να την πετάξουν στα σκουπίδια, έσπευσαν να διεξάγουν διοικητική έρευνα (θυμίζουμε ότι ένορκη διοικητική εξέταση έκανε και η διεύθυνση εκπαίδευσης στην Λευκάδα, στην περίπτωση της νηπιαγωγού που διώχθηκε, με μεσολάβηση της Χρυσής Αυγής, γιατί αντιμετώπισε ισότιμα τις εθνικές αναφορές των παιδιών της τάξης της. Η δίωξη σταμάτησε με εντολή του υπουργείου Παιδείας, έπειτα από το σάλο που δημιουργήθηκε).

Στην εκπαίδευση τρυπώνουν τα φίδια του φασισμού, της μισανθρωπιάς, του ρατσισμού. Και βρίσκουν στήριγμα από το νεοναζιστικό μόρφωμα (στο θέμα αναφέρθηκε και ο βουλευτής της Χρυσής Αυγής, Παναγιώταρος), ενώ οι προοδευτικοί εκπαιδευτικοί εκφοβίζονται και διώκονται. Τα παραδείγματα πλέον είναι σχεδόν καθημερινά.

Χωρίς ουσιαστικές αλλαγές το σχέδιο «Αθηνά»

Επείγεται να ξεμπερδέψει το υπουργείο Παιδείας με τη συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, γι' αυτό και εισάγει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, πριν παρέλθουν οι 45 ημέρες της σικέ «διαβούλευσης», τελικά την Τετάρτη 6/3, αντί της προηγούμενης Πέμπτης 28/2, όπως αρχικά είχε εξαγγελθεί (το σχόλιο αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ), το σχέδιο «Αθηνά», με κάποιες αλλαγές, που βεβαίως δεν αφορούν την ουσία του. Το «γραφείο Τύπου» του υπουργού (η εφημερίδα του γνωστού συγκροτήματος -νυν Ψυχάρη) ανέλαβε να μας τις ανακοινώσει από την παραμονή με σχετικό δημοσίευμα.

Η μεγαλύτερη αλλαγή, σύμφωνα με «τα ΝΕΑ», είναι η θέσπιση της «μεταβατικότητας» για 10 Τμήματα ΤΕΙ, τα οποία θα παραμείνουν στην αρχική έδρα τους, χωρίς να δεχτούν κανέναν αριθμό εισακτέων και μέχρι τον Οκτώβριο του 2018, που υπολογίζεται ότι οι εισακτέοι των πανελλαδικών του 2012 θα έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους. Τότε θα συγχωνευτούν με άλλο Τμήμα, που θα προβλέπεται στο Προεδρικό Διάταγμα του σχεδίου «Αθηνά». Η ρύθμιση αυτή, σύμφωνα με τα λεγόμενα του υπουργείου Παιδείας, γίνεται για να αποφευχθεί η μετακίνηση μεγάλου αριθμού σπουδαστών (η οποία πολλαπλασίαζε τον κίνδυνο κοινωνικών αντιδράσεων, ενώ ως γνωστόν, ο Αρβανιτόπουλος είχε υποσχεθεί και «οικονομική επιδότηση βάσει κοινωνικών κριτηρίων»), που θα έφθανε τα 31.250 άτομα.

Τμήματα που αποκτούν μεταβατικό χαρακτήρα
(με σκοπό τη μείωση των μετακινήσεων φοιτητών τους)

Μεταβατικό τμήμα	Πόλη όπου πάνε	Πόλη όπου παραμένει
ΓΕΩΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΕΙ ΣΕΡΡΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΣΕΡΡΕΣ
ΕΜΠΟΡΙΑΣ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΣΕΡΡΕΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΣΕΡΡΕΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ (ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ)	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΕΙ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ (ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ)	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΠΑΤΡΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΠΑΤΡΑ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ	ΠΑΤΡΑ
ΕΜΠΟΡΙΑΣ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ (ΑΜΦΙΣΣΑ)	ΘΗΒΑ	ΑΜΦΙΣΣΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΧΑΛΚΙΔΑΣ	ΘΗΒΑ	ΧΑΛΚΙΔΑ

Αυτή είναι και η μοναδική –προς το παρόν– «παραχώρηση», σύμφωνα με το δημοσίευμα, που κάνει ο ευσπλαχνικός υπουργός Παιδείας.

Τα 10 Τμήματα, που αποκτούν μεταβατικό χαρακτήρα είναι, όσα φαίνονται στο σχετικό πίνακα των «Νέων». Το «ειδικό βάρος» των παρεμβάσεων των διάφορων πολιτικών παραγόντων, που έγιναν όλο αυτό το διάστημα, αλλά και οι πιέσεις που άσκησαν σ' ένα βαθμό οι κινητοποιήσεις των κατά τόπους ΤΕΙ έφεραν και κάποιες αλλαγές στο ράβε-ξήλωνε του σχεδίου «Αθηνά». Ετσι το Αλεξάνδρειο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης δε θα συγχωνευτεί με το ΤΕΙ Σερρών, αλλά θα παραμείνει αυτόνομο. Το ΤΕΙ Σερρών (γενέθλια πόλη των Καραμανλήδων), που έχει επιλεγεί να ενισχυθεί, θα εντάξει στη δύναμή του τα Τμήματα που λειτουργούν στην Κατερίνη και στο Κιλκίς και θα μετονομαστεί σε ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας.

Παραμένουν δε στην πόλη που έως τώρα λειτουργούσαν, ενώ σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο «Αθηνά» καταργούνταν ή απορροφούνταν, το Τμήμα Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών του Πανεπιστήμιου Μακεδονίας (Θεσσαλονίκη), το Τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής του Πανεπιστήμιου Μακεδονίας (Θεσσαλονίκη), το Τμήμα Σλαβικών Σπουδών του ΕΚΠΑ (Αθήνα), το Τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης του Πανεπιστήμιου Αιγαίου (Χίος), το Τμήμα Οινολογίας και Τεχνολογίας Ποτών του ΤΕΙ Καβάλας (Δράμα), το Τμήμα Οινολογίας και Τεχνολογίας Ποτών του ΤΕΙ Αθήνας (Αθήνα), το Τμήμα Ηλεκτρολογίας του ΤΕΙ Χαλκίδας (Χαλκίδα), το Τμήμα Παιδαγωγικών Μαθημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ (Μαρούσι), κ.λπ.

Στο δημοσίευμα αναφέρεται ότι το υπουργείο Παιδείας «εξετάζει το ενδεχόμενο να δώσει τη δυνατότητα στους φοιτητές που φοιτούν σήμερα στα Τμήματα που τίθενται σε μεταβατικότητα και το επιθυμούν, να φοιτήσουν στα Τμήματα συγχώνευσης», από την ερχόμενη ακαδημαϊκή περίοδο.

Επίσης, τα Τμήματα που θα συμπεριληφθούν στο Μηχανογραφικό Δελτίο των Πανελλαδικών του 2013 θα είναι 384 (250 στα Πανεπιστήμια και 134 στα ΤΕΙ), αντί των 386, που αναφέρονταν στην αρχική πρόταση (249 στα Πανεπιστήμια και 137 στα ΤΕΙ).

Το υπουργείο Παιδείας, συνεχίζει να παίζει το βρόμικο επικοινωνιακό παιχνίδι της μικρής μείωσης του αριθμού των εισακτέων (4% περίπου). Οπως, όμως, είχαμε δείξει σε προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» (αρ. φύλ. 718), ακόμα και με τους «πειραγμένους» αριθμούς που δίνει το υπουργείο Παιδείας, η μείωση στους εισακτέους προοιωνίζεται μεγαλύτερη. Ετσι κι αλλιώς, το κουτί της Πανδώρας έχει πλέον ανοίξει. Και αφού θα συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων ΑΕΙ-ΤΕΙ θα συρρικνώνεται αποφασιστικά και ο αριθμός των εισακτέων από χρονιά σε χρονιά.

ΥΓ1: Παρουσιάζοντας το τελικό σχέδιο «Αθηνά» ο Αρβανιτόπουλος στην Επιτροπή της Βουλής, έκανε κάποιες μικρές τροποποιήσεις σε σχέση με το δημοσίευμα «των Νέων». Τα Τμήματα που αποκτούν «μεταβατικό χαρακτήρα» είναι τελικά 28.

ΥΓ2: Ο υπουργός Παιδείας συνεχίζει το ίδιο τροπάρι σχετικά με τον αριθμό των εισακτέων. Διατηρούνται τα «πειραγμένα» νούμερα των εισακτέων γενικής σειράς σε ΑΕΙ και ΤΕΙ που ίσχυαν την ακαδημαϊκή χρονιά 2012-2013 (51.485 κατά το υπουργείο, 63.970 σύμφωνα με τα πραγματικά στοιχεία) και η «εκτίμηση» για το 2013-2014 αυξάνει ελαφρώς από 49.600 εισακτέους σε 49.675.

ΥΓ3: Στο τελικό σχέδιο πετσοκόβονται περαιτέρω τα Τμήματα των Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, που περιέχονται στο 1ο επιστημονικό πεδίο του Μηχανογραφικού. Από 112 γίνονται 109 (εκτίμηση για 575 λιγότερους εισακτέους από το αρχικό σχέδιο) . Μείωση διαπιστώνεται και στα Τμήματα του 4ου επιστημονικού πεδίου, που γίνονται 108 από 110, ενώ μικρή αύξηση παρατηρείται στο επιστημονικό πεδίο Οικονομίας και Διοίκησης (τα Τμήματα γίνονται 51 από 48).

ΥΓ4: Στο τελικό σχέδιο γίνεται προσπάθεια να ξεχαστούν οι αλχημείες του αρχικού σχεδίου, όσον αφορά στα Τμήματα που καταργούνται. Σύμφωνα με το τελικό σχέδιο, 534 ήταν τα Τμήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ που αρχικά ιδρύθηκαν (533 με το αρχικό σχέδιο). Από πέρυσι, όμως, άρχισε η αποψίλωση και έτσι 53 από αυτά τα Τμήματα δεν δέχτηκαν νέους εισακτέους και απαλείφθηκαν από το περσινό μηχανογραφικό. Κοντολογίς, πέρυσι στο μηχανογραφικό αναφέρονταν 481 Τμήματα (480 με το αρχικό σχέδιο «Αθηνά»). Με το τελικό σχέδιο «Αθηνά» τα Τμήματα πετσοκόβονται δραστικά (καταργούνται ή συγχωνεύονται) και γίνονται 384 (386 με το αρχικό σχέδιο). Συνεπώς τα Ιδρύματα έχουν απώλεια 150 τμημάτων (σύνολο) και 97 Τμημάτων από πέρυσι. Κατά τα άλλα, τα Πανεπιστήμια από 24 γίνονται 21 και τα ΤΕΙ από 16 γίνονται 13.

ΥΓ5: Με την τροπολογία που κατατέθηκε σε νομοσχέδιο του υπουργείου Περιβάλλοντος και αφορά στην ίδρυση της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (γράφουμε σε άλλο άρθρο) παρέχεται και η νομοθετική εξουσιοδότηση για έκδοση ΠΔ για τη δημιουργία κατευθύνσεων στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

Και στην κορφή... Στυλιανίδης

Μες στην τούρλα του γενικού ξεριζώματος κάθε κοινωνικού δικαιώματος, βγήκε και ο Στυλιανίδης, ενθυμούμενος τις δόξες του ως πρώην υπουργός Παιδείας, να προτείνει μια «έξυπνη υπέρβαση» του άρθρου 16 του Συντάγματος. Μιλώντας στο συνέδριο «Εκπαίδευση και Καινοτομία στον 21ο αιώνα», που συνδιοργανώθηκε από το «Economist», τη Microsoft Hellas και το Βρετανικό Συμβούλιο, ο Στυλιανίδης, νυν υπουργός Εσωτερικών, πρότεινε τη δημιουργία «μεικτών πανεπιστημίων»! Εξειδικεύοντας την πρότασή του ανέφερε ότι καταρχήν πρέπει να αξιολογηθεί πιλοτικά η «υλική και άυλη αξία» κάποιων ΑΕΙ. Εν συνεχεία, θα μετοχοποιείται το 49% αυτών των ιδρυμάτων και θα διατίθεται σε ελληνικά ιδρύματα, εφοπλιστές, επιχειρηματίες και λοιπά καλά παιδιά, που θέλουν να «επενδύσουν» στην Παιδεία.

Και φυσικά ο «εθνικός ευεργέτης» καπιταλιστής, θα πρέπει να έχει και το πάνω χέρι στη διοίκηση και τον στρατηγικό σχεδιασμό των ιδρυμάτων. «Εννοείται ότι ο ιδιώτης επενδυτής αναλαμβάνει και το διοικητικό και αναπτυξιακό management του ιδρύματος, περιορίζοντας τον πρύτανη στην επιστημονική εκπροσώπηση και στα ακαδημαϊκά του καθήκοντα», είπε ο Στυλιανίδης.

Ο υπουργός Εσωτερικών της συγκυβέρνησης της ξεφτίλας υποστήριξε ότι έτσι τα «μεικτά πανεπιστήμια» αποκτούν «ρευστότητα πόρων εκτός κρατικού προϋπολογισμού, ευελιξία στη διοίκηση και την ανάπτυξή τους».

Οι δηλώσεις του Στυλιανίδη, που θεώρησε ότι μπορεί να κάνει το «κομμάτι» του με αυτές αυτοπροβαλλόμενος στα μάτια του εγχώριου και ξένου κεφαλαίου ως σούπερ μεταρρυθμιστής, έκαναν χαλάστρα στον υπουργό Παιδείας Αρβανιτόπουλο, που τώρα έχει κωλοκαψίδα να περάσει το σχέδιο «Αθηνά», ισχυριζόμενος ότι έτσι ισχυροποιεί και αναβαθμίζει τα δημόσια Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Γι' αυτό και βγήκε και τις αποδοκίμασε, παρόλο που και αυτός, όπως και το κόμμα του, η ΝΔ, στο οποίο ανήκει και ο Στυλιανίδης, είναι υπέρμαχος της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Φρονίμως ποιών, θεωρεί ότι το θέμα δεν είναι του παρόντος, αλλά του άμεσου μέλλοντος, όταν θα πάμε πάλι σε μια αναθεώρηση του Συντάγματος, το έδαφος της οποίας προετοιμάζουν από τώρα, υποβοηθούμενοι από τα πρόθυμα παπαγαλάκια.

ΥΓ: Η πρόταση Στυλιανίδη προκάλεσε και την αντίδραση των Πρυτάνεων. Σε ψήφισμα της Συνόδου των Πρυτάνεων σημειώνεται ότι «η θεσμική αδυναμία της πολιτείας να υιοθετήσει την ιδιωτική εκπαίδευση δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε βίαιη ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πανεπιστημίου, με όλες τις καταστροφικές για το εγχείρημα επιπτώσεις».

Θυμίζουμε ότι κατά την προηγούμενη αναθεώρηση του Συντάγματος, η απόπειρα κατάργησης του άρθρου 16 έπεσε στο κενό, μετά από τον ξεσηκωμό του φοιτητικού κινήματος, που υποχρέωσε τον Γιωργάκη Παπανδρέου να ανακρούσει πρύμναν.

Πάντως, «πηγές» του υπουργείου Παιδείας ανέφεραν χθες ότι «ο κ. Αρβανιτόπουλος, ο υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης, έχει επανειλημμένα δηλώσει όπως και σήμερα (σ.σ.: χθες) στο συνέδριο του "Economist" ότι υπερασπιζόμαστε και δουλεύουμε για δωρεάν πανεπιστήμια και ΤΕΙ».

Ευαγγέλιο των καπιταλιστών η «κινεζοποίηση»

Το ρεπορτάζ δημοσιεύτηκε στο «έγκυρο» (σε τέτοια θέματα) «Βήμα» και η εγκυρότητά του επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι καμιά πλευρά δεν έσπευσε να το διαψεύσει. Σύμφωνα μ' αυτό, στην πρόσφατη συνάντηση που είχαν με τον υπουργό Ανάπτυξης Κ. Χατζηδάκη οι εκπρόσωποι 11 μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων έθεσαν ως όρο για επενδύσεις τη μείωση του βασικού μισθού και γενικά την «κινεζοποίηση» των μισθών. Οπως έγραψε η φυλλάδα του Ψυχάρη, οι εκπρόσωποι των πολυεθνικών έθεσαν «το ζήτημα μείωσης των ημερομισθίων, τουλάχιστον για τους ανέργους νεαρής ηλικίας που θα απασχολούνται με μειωμένο ωράριο».

Αποκαλυπτική του κυνισμού τους η επιχειρηματολογία που επιστράτευσαν, παρουσιάζεται ως εξής: «Θα επεκτεινόμασταν και άλλο, αν η Ελλάδα ήταν φιλικότερη προς τις επενδύσεις». «Σε μια χώρα όπου η ανεργία στους νέους έχει φθάσει σε απίστευτα επίπεδα, δεν αντιλαμβανόμαστε γιατί πρέπει να υπάρχει δέσμευση του κατώτατου μισθού». «Θα μπορούσαμε να καταβάλλουμε από 250 έως 300 ευρώ για ολιγόωρη απασχόληση τρεις ή τέσσερις ημέρες την εβδομάδα». «Η ελληνική αγορά πεθαίνει... Κι εμείς πρέπει να ανταγωνιστούμε τα κόστη της Ανατολής. Είναι μια ιδέα που θα πρέπει να σκεφθείτε, για να μειωθεί άμεσα το ποσοστό της ανεργίας, και μάλιστα στους νέους. Ειδικά τώρα που ακούμε ολοένα και συχνότερα "μια δουλειά θέλω, ό,τι να 'ναι και όσο να 'ναι"».

Η «κινεζοποίηση» του προλεταριάτου αποτελεί το ευαγγέλιο των καπιταλιστών. Οσες διαψεύσεις και να κάνει η κυβέρνηση, η αλήθεια δεν κρύβεται. Τι εννοεί, για παράδειγμα, ο Στουρνάρας, όταν υποστηρίζει ότι «όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα έχουμε καλύψει το 75% της απόστασης που μας χωρίζει από τον τελικό στόχο» (συνέντευξη στον Πρετεντέρη, 25.2.13); Εννοεί ότι πρέπει να πέσουν κι άλλο οι μισθοί, διότι έχουμε φτάσει μόνο στο 75% του στόχου (ως γνωστόν, η «ανταγωνιστικότητα» μετριέται με το λεγόμενο «μοναδιαίο κόστος εργασίας»). Τα ίδια ακριβώς είπε και ο Προβόπουλος στην έκθεσή του («στο διάστημα 2010-2012 η Ελλάδα ανέκτησε περισσότερο από το 75% της ανταγωνιστικότητας κόστους που είχε απολέσει την περίοδο 2001-2009»).

Και βέβαια, δεν είναι μόνο ο βασικός μισθός, ούτε μόνο οι μισθοί, όπως είναι γραμμένοι σε κάποια σύμβαση. Είναι και η απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών, που με το πιστόλι στον κρόταφο των εργατών, τους μετατρέπουν στην κυριολεξία σε δούλους. Αυτή την περίοδο κλείνουν εργαζόμενους για τη νέα τουριστική σεζόν. Ξέρετε με τι όρους τους κλείνουν; Εφτά κατοστάρικα το μήνα, για τουλάχιστον 12ωρη εργασία, με ένα ρεπό τη βδομάδα, που κι αυτό μπορεί να κοπεί αν χρειαστεί. Κι όποιου του αρέσει.

Το ρεπορτάζ του «Βήματος» για τη συνάντηση των εκπροσώπων των πολυεθνικών με τον Χατζηδάκη είχε και την ευτράπελη πλευρά του. Κάποιοι «έδωσαν» τον εκπρόσωπο της Barilla ως έναν από εκείνους που έθεσαν το ζήτημα της παραπέρα μείωσης του κατώτερου μισθού. Η Barilla κατάλαβε ότι πρόκειται για «σπιουνιά» ανταγωνιστών και εξέδωσε ανακοίνωση, με την οποία εμμέσως πλην σαφώς επιβεβαίωσε το δημοσίευμα, αναφέροντας ότι ο δικός της εκπρόσωπος δεν ζήτησε μείωση του κατώτερου μισθού (άρα, άλλοι ζήτησαν). Κι όχι μόνον αυτό, αλλά επειδή κάποιος ραδιοφωνικός σταθμός επέμενε να τη «φωτογραφίζει», ανάγκασε τον Χατζηδάκη να κάνει τη δική του (κατόπιν εορτής) διάψευση. «Δεν επιτρέπω να μου βάζουν λόγια στο στόμα», δήλωσε ο Χατζηδάκης. Το σχετικό δελτίο Τύπου της Barilla, όμως, διέψευδε τη... γενική διάψευση του Χατζηδάκη: «Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Κωστής Χατζηδάκης, διέψευσε ότι η Barilla Hellas έθεσε αίτημα μείωσης του κατώτατου μισθού στην Ελλάδα». Πόσο πιο καθαρά να το πουν, ότι κάποιοι άλλοι έθεσαν τέτοιο θέμα;

Ακολούθησε το παιχνίδι της κολοκυθιάς. Η μία μετά την άλλη, οι πολυεθνικές που πωλούν προϊόντα μαζικής κατανάλωσης και φοβήθηκαν ότι θα πληγεί η επικοινωνιακή τους εικόνα και το πρεστίζ των προϊόντων τους (Henkel, Kraft, Amstel, Nestle, Bic) άρχισαν να εκδίδουν ανακοινώσεις με δηλώσεις στελεχών τους, που έσκιζαν τα ρούχα τους ότι όχι μόνο δεν ζήτησαν κάτι τέτοιο από τον Χατζηδάκη, αλλά δεν τους αντιπροσωπεύει κιόλας η λογική μείωσης των μισθών!

Ελεγχος και διασφάλιση της διαδικασίας αξιολόγησης σχολικών μονάδων

Για να ελέγχει και διασφαλίζει τη διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού, αλλά και για να την συμπληρώσει με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου που παράγεται στις σχολικές μονάδες, η οποία με μαθηματικό τρόπο θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, το υπουργείο Παιδείας συγκροτεί την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ), με τροπολογία που κατέθεσε σε άσχετο νομοσχέδιο (του υπουργείου Περιβάλλοντος).

Σύμφωνα με την τροπολογία, η ΑΔΙΠΠΔΕ θα «παρακολουθεί, μελετά και αξιολογεί την εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» και θα «αξιολογεί την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων» («ως εκπαιδευτικό έργο νοείται και το έργο επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης καθώς και της εν γένει οργάνωσης και κάθε είδους στήριξης του έργου των σχολικών μονάδων»).

Κοντολογίς, η Αρχή θα διασφαλίζει την πιστή εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής και θα αξιολογεί το εκπαιδευτικό έργο των σχολικών μονάδων, ψυχή του οποίου είναι ο εκπαιδευτικός της τάξης (κατά συνέπεια και αυτόν), αλλά και τους μετέχοντες στην αξιολογική πυραμίδα, με βάση το βαθμό υποταγής και συμμόρφωσης στους σχεδιασμούς του υπουργείου Παιδείας. Στόχος να μη παρεκκλίνει κανείς και να εξασφαλίζεται ο μέγιστος βαθμός χειραγώγησης.

Για την επίτευξη της αποστολής της, η Αρχή θα αντλεί «τεχνογνωσία» από «διεθνή πρότυπα» (π.χ. τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ με τα «μετρήσιμα κριτήρια» για την εκπαίδευση και κατάρτιση), ώστε τα κριτήρια και οι δείκτες που θα οριστούν να οδηγούν στην επίτευξη της «ανταγωνιστικότητας» του εκπαιδευτικού συστήματος, που συνεπάγεται τον προσανατολισμό του σχολείου αυστηρά στην «βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα», στην ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας του με παράλληλη μείωση των κρατικών δαπανών, στην πλήρη υποταγή του στους νόμους και τις ανάγκες της αγοράς (η Αρχή «διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει, τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και τα σχετικά κριτήρια και δείκτες, στο πλαίσιο, ιδίως, αντίστοιχων διεθνών προτύπων»).

Ως γενικά κριτήρια αξιολόγησης περιλαμβάνονται ιδίως τα εξής:

– «Προκειμένου για τις σχολικές μονάδες και τις διευθύνσεις εκπαίδευσης, ο βαθμός ανταπόκρισης στα προγράμματα δράσης».

– «Τα μαθησιακά αποτελέσματα».

– «Η ποιότητα και αποτελεσματικότητα του διδακτικού και γενικότερα του εκπαιδευτικού έργου, όπως τεκμηριώνεται ιδίως από την αξιολόγηση από τους μαθητές και τα πρόσωπα που ασκούν τη γονική τους μέριμνα».

– «Η καταλληλότητα των προσόντων του διδακτικού προσωπικού» κ.λπ.

Το υπουργείο Παιδείας θέλει να δέσει χειροπόδαρα τους εκπαιδευτικούς, αλλά και τους μαθητές. Αξιολογεί το βαθμό οσφυοκαμψίας και προσαρμοστικότητας των εκπαιδευτικών στα «καινοτόμα» προγράμματα δράσης που υποδεικνύονται από το υπουργείο και τα οποία υλοποιούνται σε μεγάλο βαθμό με την ευγενική «χορηγία» ιδιωτών και επιχειρήσεων, αξιολογεί την «καταλληλότητα των προσόντων» τους, αμφισβητώντας ευθέως το πτυχίο ως μοναδικό προσόν διορισμού, και εισάγει και την αξιολόγησή τους από μαθητές και γονείς. Αντιλαμβάνεστε τι σχέσεις υπο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Πολιτική εκδήλωση και βιντεοπροβολές

Πολιτική εκδήλωση για τις εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο θα οργανωθεί την ερχόμενη Παρασκευή, 15 Μάρτη, στο πλαίσιο των πολιτικών συζητήσεων που οργανώνονται ανά διαστήματα. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον θέμα, με εισηγητές συντάκτες του διεθνούς τμήματος της «Κόντρας». Θα διανεμηθεί και σχετικό έντυπο υλικό, ενώ θα υπάρξει και έκθεση φωτογραφίας.

Από τη μεθεπόμενη Παρασκευή θα συνεχιστεί το προγραμματισμένο κινηματογραφικό αφιέρωμα με θέμα τον ένοπλο αγώνα. Οι δυο τελευταίες ταινίες αυτού του εξαιρετικά ενδιαφέροντος αφιερώματος (The Weather Underground στις 22 Μάρτη και Η Γερμανία το Φθινόπωρο στις 29 Μάρτη) προβάλλονται για πρώτη φορά με ελληνικούς υπότιτλους, για τους οποίους φρόντισε η ομάδα των κινηματογραφικών προβολών της «Κ». Μετά τις προβολές ακολουθεί συζήτηση.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε ή τζάμπα θα χαθούμε;

«Αυτό το τέρας ποτέ δεν έκρυψε το φρικαλέο πρόσωπό του, ούτε την τρομερή κραυγή του. Φαίνεται από χιλιόμετρα και από… αιώνες. Δεν θέλει και δεν μπορεί να κρυφτεί. Το τέρας αυτό είναι το πιο άδικο σύστημα που επινόησε ο αρρωστημένος νους του ανθρώπου, για να δημιουργεί αδύναμους, να τους τιθασεύει και όποτε χρειάζεται να τους σκοτώνει, για να ανατροφοδοτείται, θυσιάζοντας τα πάντα για την υπέρτατη αξία του, το κέρδος. Το τέρας αυτό ή το σκοτώνεις, ή σε σκοτώνει. Οσο αργούμε τόσο το χειρότερο για όλους. Αργά η γρήγορα, θα σκοτώσει, ακόμη και μένα που διαφωνώ μαζί του, αλλά και σένα που νομίζεις ότι επειδή έχεις πάει μαζί του, θα τη γλιτώσεις» (από πρόσφατη επιστολή του Θύμιου Καλαμούκη. Η υπόλοιπη στο http://www.ellinofreneia.net/details.php?id=5672).

Μετά τους Τσοχατζόπουλο και Παπαγεωργόπουλο, ποιος άλλος από Θεσσαλονίκη;

Δεν προλάβαμε να γράψουμε στο προηγούμενο φύλλο για τον ισόβιο δήμαρχο που έγινε ισοβίτης, για το δεύτερο μέλος της λεγόμενης «σχολής της Θεσσαλονίκης» που ίδρυσε ο Ακης. Αυτό που κρατήσαμε από τη δίκη είναι η δήλωση του προέδρου του δικαστηρίου ότι «δεν μπορεί ένας δημόσιος άρχοντας να αποφασίσει να κλέψει ξαφνικά το 1999, το αδίκημα δεν είναι πρωτογενές», για να προσθέσει πως «η εγκληματική δράση Παπαγεωργόπουλου - Λεμούσια αποκλείει ότι έζησαν έντιμο βίο πριν από το αδίκημα της υπεξαίρεσης». Κατά τα λοιπά, ήταν ο Αντώνης Σαμαράς που πριν από ενάμισι χρόνο δήλωνε στη ΔΕΘ για τον πρώην δήμαρχο ότι «είναι ένας έντιμος άνθρωπος που έχει κάνει καταπληκτικά πράγματα για τη Θεσσαλονίκη» (πολύ θα θέλαμε να τα κατονόμαζε –για τα δημοσιογραφικά αρχεία βρε αδερφέ– έστω και εκ των υστέρων). Τέλος, ας σταθούμε με περίσκεψη και συντριβή στη δήλωση του ανερχόμενου «καλού παιδιού» της αστικής δικτατορίας Αλέξη, που αναφερόμενος στην καταδίκη του άλλοτε φτερωτού γιατρού είπε ότι «δεν είναι ένα ευχάριστο αλλά θλιβερό γεγονός» και ότι «δεν γεμίζουμε χαρά όταν βλέπουμε ανθρώπους να καταδικάζονται σε ισόβια». Λες και του είπε κανείς να απολογηθεί για τα συναισθήματά του και όχι να καταδείξει και να σχολιάσει το πολιτικό μέρος της υπόθεσης ως όφειλε…

«Α! φώναζα αγαναχτισμένος, η παμπόνηρη θρησκεία που μετατοπίζει τις αμοιβές και τιμωρίες σε μελλούμενη ζωή για να παρηγορήσει τους σκλάβους, τους κιοτήδες, τους αδικημένους, και να μπορέσουν να βαστάξουν αγόγγυστα τη σίγουρη ετούτη επίγεια ζωή και να σκύβουν υπομονετικά τον σβέρκο στους αφεντάδες! Τι οβραίικη Αγία Τράπεζα η θρησκεία ετούτη, που δίνεις μιαν πεντάρα στην επίγεια ζωή κι εισπράπτεις αθάνατα εκατομμύρια στην άλλη! Τι απλοϊκότητα, τι πονηριά, τι τοκογλυφία! Οχι, δεν μπορεί να 'ναι λεύτερος που ελπίζει Παράδεισο ή που φοβάται Κόλαση» (Νίκος Καζαντζάκης).

Η αφήγηση –όπως δημοσιεύτηκε– είναι ενδεικτική και δεν αντέχει σε περαιτέρω σχολιασμό: «Τέσσερα άτομα των ΜΑΤ καθώς περνούσαν έξω από την πλατεία της Παροικιάς τράβηξαν με την βία έναν νεαρό, επειδή την ώρα που περνούσε τους χαμογέλασε. Τους ζητήσαμε τον λόγο για τον οποίο βούτηξαν το παλικάρι και καμία απάντηση δεν πήραμε. Μια γυναίκα ζήτησε τα στοιχεία του αστυνομικού και μπήκε μπροστά του. Αμέσως δέχθηκε επίθεση με σπρώξιμο και βρισιές από τον ίδιο με μάρτυρες όλους μας. Ο σύζυγός της έσπευσε να την υπερασπιστεί και δέχτηκε και εκείνος κλωτσιές και αγκωνιές... αλλά ο Θεός αγαπάει τον κλέφτη αγαπάει και τον νοικοκύρη, διότι πάνω στην εμπλοκή έπεσε από την ζώνη του αστυνομικού ένα μικρό τσαντάκι το οποίο μέσα περιείχε έναν σουγιά ,ένα μικρό φλογοβόλο, χαρτάκια για χασίς και μια πίπα».

«Τώρα υπάρχουν βασιλιάδες χωρίς στέμματα: είναι τα μονοπώλια, αληθινοί αφέντες ολόκληρων χωρών, ακόμα και ηπείρων σαν την περίπτωση της Αφρικής, ενός γερού τμήματος της Ασίας και δυστυχώς επίσης της Αμερικής μας. Κατά καιρούς προσπάθησαν να κυριαρχήσουν στον κόσμο. Οπως ο Χίτλερ, ο εκπρόσωπος των μεγάλων γερμανικών μονοπωλίων, που προσπάθησε να επιβάλει την ιδέα της ανωτερότητας μιας φυλής στον κόσμο με έναν πόλεμο που στοίχισε τη ζωή σαράντα εκατομμυρίων ανθρώπινων υπάρξεων. Η σημασία των μεγάλων μονοπωλίων είναι τεράστια. Σε σημείο που να εξουδετερώνει την πολιτική ισχύ σε πολλές από τις δημοκρατίες μας» (Che Guevara).

Το απέραντο καρναβάλι σχηματοποιήθηκε και «γιορτάζεται» και επίσημα αυτό τον καιρό. Κι εμείς περιμένουμε, μοιραίοι και άβουλοι, «ψεκασμένοι» όπως λένε μερικοί, περιμένουμε…

«Πρώτα σε αγνοούν / μετά σε κοροϊδεύουν / μετά σε πολεμούν / μετά τους νικάς» (Mahatma Gandhi).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

κτακτο στρατοδικειο

■ 47η συνεδρίαση
Δευτέρα, 4.3.13

Θα μείνετε πιστοί στο πνεύμα του παραδοσιακού Ποινικού Δικαίου, που περιλαμβάνει μερικές κατακτήσεις, οι οποίες αντανακλούν στο επίπεδο του νομικού πολιτισμού τις κατακτήσεις των λαών μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ή θα προσαρμοστείτε στις απαιτήσεις της «αντιτρομοκρατικής» υστερίας, που οδηγούν στη θέσπιση ενός «Δικαίου του εχθρού»; Αυτό το δίλημμα (σε δική μας ελεύθερη απόδοση) έθεσε στους δικαστές του τρομοδικείου που δικάζει την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, η Δάφνη Βαγιανού, συνήγορος υπεράσπισης των απόντων Νίκου Μαζιώτη και Πόλας Ρούπα, η οποία άνοιξε το «χορό» των αγορεύσεων των νομικών παραστατών των οκτώ κατηγορουμένων.

Εκπροσωπώντας τους δυο αυτούς κατηγορούμενους, η Δ. Βαγιανού έπρεπε να ισορροπήσει ανάμεσα στην καθαρά πολιτική υπεράσπιση, που οι εντολείς της (μαζί με τον Κώστα Γουρνά) έχουν επιλέξει, και το χρέος του νομικού παραστάτη, που δεν περιορίζεται απλά στην υπεράσπιση των συγκεκριμένων κατηγορουμένων, αλλά θέτει και ζητήματα αρχών, με το βλέμμα στραμμένο και στο παρελθόν και στο μέλλον. Η εμπειρία της σε πολιτικές δίκες μεγάλης σημασίας επέτρεψε στην Δ. Βαγιανού να φέρει σε πέρας αυτό το έργο, χωρίς να παραβλέψει τις νομικές πτυχές της υπόθεσης, αλλά και χωρίς να διολισθήσει σε νομικισμούς που θα ξεπερνούσαν την πολιτική θέση των εντολέων της.

Εισαγωγικά η συνήγορος ασχολήθηκε με το περιβόητο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, που αποτελεί την καρδιά της «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας. Αναφέρθηκε στην ασάφεια και την αοριστία του και στην κραυγαλέα πολιτική σκοπιμότητα που κρύβεται πίσω από τον ορισμό της «τρομοκρατίας», ο οποίος δεν έχει καμιά σχέση με τις αρχές του Δικαίου. Θύμισε τη μάχη που έδωσαν οι Μαζιώτης-Ρούπα-Γουρνάς για να χαρακτηριστούν οι σε βάρος τους κατηγορίες «πολιτικά αδικήματα», μολονότι ξεκαθάρισαν από την πρώτη στιγμή πως δεν θεωρούν ότι διέπραξαν οποιοδήποτε αδίκημα, αλλά ανέπτυξαν επαναστατική δράση στην υπηρεσία του ελληνικού λαού.

Καταλήγοντας σ' αυτό το κεφάλαιο της αγόρευσής της, η Δ. Βαγιανού χαρακτήρισε τον ορισμό της «τρομοκρατίας» ως βίαιη αποπολιτικοποίηση της ένοπλης πάλης, ως έμπρακτη υλοποίηση της τάσης να εξοβελιστεί από το Ποινικό Δίκαιο η έννοια του πολιτικού αδικήματος. Το Ποινικό Δίκαιο, τόνισε, γίνεται πεδίο έκφρασης της κρατικής δύναμης. Απονομιμοποιεί και καταστέλλει κάθε έκφραση του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Στο πεδίο αυτής της καταστολής δεν περιλαμβάνονται μόνο ο Μαζιώτης και η Ρούπα, αλλά κάθε μορφή αντίστασης, κάθε κινητοποιούμενος. Είναι εκατομμύρια οι κινητοποιούμενοι στις συνθήκες της κρίσης και έτσι στη θέση του παραδοσιακού Ποινικού Δικαίου έρχεται να τοποθετηθεί ένα Ποινικό Δίκαιο «του εχθρού». Η ασφάλεια, που δεν είναι παρά το αποτέλεσμα ορισμένων έννομων αγαθών, μετατρέπεται σ' ένα ομιχλώδες υπερδικαίωμα που παρασέρνει όλες τις θεμελιώδες διατάξεις του Ποινικού Δικαίου. Ετσι, έχουμε δυο Ποινικά Δίκαια, ένα του εχθρού και ένα του πολίτη.

Στη συνέχεια, η συνήγορος αναφέρθηκε στη δράση του ΕΑ, ξεκινώντας από την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης από τους Μαζιώτη-Ρούπα-Γουρνά, με κείμενό τους στις 27 Απριλη του 2010. Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης, τόνισε, δεν έγινε υπό το βάρος των ενοχοποιητικών στοιχείων. Τι υπήρχε, για παράδειγμα, ενάντια στην Π. Ρούπα, ενόψει και του γεγονότος ότι ήταν σύντροφος του Ν. Μαζιώτη; Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης έγινε για δυο λόγους: πρώτο, για να σταλεί το μήνυμα ότι και μέσα από τις φυλακές ο αγώνας συνεχίζεται και δεύτερο, για να υπερασπιστούν τη μνήμη και την τιμή του δολοφονημένου συντρόφου τους Λάμπρου Φούντα. Η Δ. Βαγιανού αναφέρθηκε αναλυτικά στην πολιτική δράση του ΕΑ και στις ενέργειές του, αρχικά ως ένοπλη προπαγάνδα και στη συνέχεια ως παρέμβαση στο οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι.

Στο επόμενο κεφάλαιο της αγόρευσής της η Δ. Βαγιανού ασχολήθηκε με τις ενέργειες του ΕΑ από άποψη νομική, θέτοντας μερικά ευρύτερα ζητήματα. Αναφέρθηκε, για παράδειγμα, στο ζήτημα της «διεύθυνσης», το οποίο απέρριψε ως κατηγορία και ο εισαγγελέας, τονίζοντας ότι δεν είναι δυνατόν άνθρωποι που περιγράφουν το όραμά τους για τη μελλοντική κοινωνία ως αντιιεραρχικό (διάβασε σχετικό κείμενο) να συμμετέχουν σε μια οργάνωση με διευθυντές και διευθυνόμενους. Αναφέρθηκε στο νομικό τερατούργημα να μετατρέπονται όλες οι προπαρασκευαστικές πράξεις μιας έκρηξης σε αυτοτελή αδικήματα, προκειμένου να προστίθενται χρόνια στις ποινές, καθώς επίσης και στην έννοια του «κοινού κινδύνου», που εμφανίζεται παντού, ενώ ο «κίνδυνος» πρέπει να είναι συγκεκριμένος και σαφώς ορισμένος. Θύμισε, δε, το πάθος με το οποίο οι Μαζιώτης-Ρούπα προσπάθησαν καθ' όλη τη διαδικασία ν' αποδείξουν ότι από τις ενέργειες του ΕΑ δεν υπήρξε κίνδυνος ανθρώπου. Επίσης, η συνήγορος αναφέρθηκε στη διεύρυνση της έννοιας της «κοινής ωφέλειας» έτσι που να χωράνε τα πάντα, με αποτέλεσμα μια παραγωγική μονάδα της ΔΕΗ στην Κοζάνη να εξισώνεται με ένα αστυνομικό αυτοκίνητο!

Από το στόχαστρο της Δ. Βαγιανού δεν ξέφυγε ο περιβόητος Παπαθανασάκης, ο τμηματάρχης «εσωτερικής τρομοκρατίας» της ΔΑ-ΕΕΒ (Αντιτρομοκρατική). Οπως τόνισε, ο Παπαθανασάκης ήρθε στο δικαστήριο ως ο μαέστρος των ειδικών ανακριτικών πράξεων της «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας (άρθρο 253Α ΚΠΔ) και απαξίωσε να κατονομάσει τις πρωτόλειες πηγές των πληροφοριών του, για να μη μπορέσουν αυτές να ελεγχθούν στο ακροατήριο. Δεν είναι υπέρτερη η ασφάλεια, υπέρτερα είναι τα συνταγματικά δικαιώματα που διακυβεύονται, τόνισε η συνήγορος. Ομως ο Παπαθανασάκης ήρθε και σας είπε «αρκεστείτε σε όσα σας λέω» και ο μεν κ. εισαγγελέας έσπευσε να τα υιοθετήσει στην ολότητά τους, το δε δικαστήριο υπήρξε σιωπηλό, δεν διερεύνησε τα λεγόμενά του, τα αποδέχτηκε.

Ποιος θα φάει στο κεφάλι τις ενέργειες, αν τις φάει; Μ' αυτό το ερώτημα η Δ. Βαγιανού μπήκε στο τελευταίο κεφάλαιο της αγόρευσής της. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για τις ενέργειες, τόνισε, και επομένως, με βάση το αντικειμενικό Ποινικό Δίκαιο, δεν μπορεί να καταλογιστούν σε κάποιο πρόσωπο. Τα μέλη του ΕΑ δήλωσαν περήφανα για την οργάνωσή τους και τη δράση τους και, σε ελεύθερη απόδοση, είπαν «αποδείξτε το». Πράγματι, εσείς έχετε το βάρος της απόδειξης. Καταλαβαίνω, συνέχισε, ότι για την εξουσία και τους μηχανισμούς καταστολής αυτό είναι δύσκολο. Θα απογοητευθούν, αν εσείς εμμείνετε στις αρχές του Ποινικού Δικαίου. Η εξουσία θα θυμώσει. Η συνήγορος αναφέρθηκε αναλυτικά στις μοντέρνες κατασταλτικές θεωρίες του Ποινικού Δικαίου, που θέλουν ως κεντρικό σημείο της ποινικής καταστολής όχι το άτομο και το έγκλημα, αλλά τη συλλογική ευθύνη (ανέφερε και παραδείγματα τέτοιων εισηγήσεων σε διεθνή συνέδρια). Αν αυτές οι θεωρίες γίνουν πράξη, συνέχισε, θα σας βάλουν ν' αναλάβετε πολιτικές σταυροφορίες στο όνομα του νέου Ποινικού Δικαίου. Οταν τα εκατομμύρια των ανέργων και απελπισμένων θα κάνουν πράξη αυτό που οι επαναστάτες ονομάζουν επαναστατική κατάσταση, θα σας βάζουν να τους τιμωρείτε όχι ατομικά, αλλά συλλογικά. Η συλλογική ευθύνη θα είναι η αντανάκλαση στο Ποινικό Δίκαιο του κοινωνικού εφιάλτη που βιώνουν οι λαοί.

Το πιο έντιμο, κατέληξε η Δ. Βαγιανού, είναι να πείτε: δεν υπάρχουν στοιχεία. Θα τους αφήσουμε ατιμώρητους ως προς τις ειδικές πράξεις; Ναι, αν θέλουμε να κρατήσουμε ακόμη ορισμένα οχυρά του νομικού πολιτισμού, που κατακτήθηκαν ειδικά μετά από δύο φονικούς παγκόσμιους πολέμους και αντανακλούν ευρύτερες κατακτήσεις των λαών. Θα δώσουμε πίσω όσα κατακτήθηκαν στον τομέα του νομικού πολιτισμού; Ο κ. εισαγγελέας διάλεξε ένα δρόμο λιγότερο οδυνηρό, όμως η απλή συνέργεια είναι μια λάθος κατασκευή.

Αμέσως μετά, η συνήγορος απέδειξε γιατί η απλή συνέργεια σε όλες τις πράξεις της οργάνωσης είναι μια νομική κατασκευή, «ξετινάζοντας» όλη την επιχειρηματολογία του εισαγγελέα, σύμφωνα με την οποία όλες οι βοηθητικές πράξεις στις ενέργειες μιας οργάνωσης ανάγονται σε απλή συνέργεια. Οταν πρόκειται για μέλη μιας οργάνωσης και όχι για κάποιους τρίτους, δεν μπορεί η εκτέλεση των καθηκόντων του μέλους να ανάγεται σε απλή συνέργεια στις ενέργειες της οργάνωσης. Ολα όσα ανέφερε ο εισαγγελέας, τόνισε η Δ. Βαγιανού, είναι η λειτουργική ιδιότητα των μελών της οργάνωσης (η οποία τιμωρείται με το βασικό αδίκημα της «συγκρότησης και ένταξης») και όχι απλή συνέργεια. Ξέρω ότι είναι δύσκολο για σας, κατέληξε, διότι ένα δικαστήριο και μια οργάνωση ένοπλης πάλης βρίσκονται αντιμέτωποι, όμως πρέπει να το κάνετε. Ο Μαζιώτης δεν πίστευε ότι θα το κάνετε, εγώ σας καλώ να το κάνετε.

Κλείνοντας, η Δ. Βαγιανού επανήλθε στις πολιτικές επισημάνσεις με τις οποίες ξεκίνησε. Σημείωσε ότι η οργάνωση ΕΑ δεν δημιουργήθηκε με εγκληματική διάθεση, ούτε με βάση όσα υποστηρίζουν κάποιες μοντέρνες ψυχολογικές θεωρίες που είναι για τα σκουπίδια. Σε όλες τις μεγάλες ιστορικές στιγμές υπάρχουν άνθρωποι που αντλούν τον προορισμό τους όχι από το κυρίαρχο σύστημα, αλλά από υπόγειες πηγές, που κάποια στιγμή –όπως τονίζει ο Χέγκελ– σπάνε το φλοιό του κυρίαρχου συστήματος. Κάποιοι οραματίζονται το καινούργιο και μπαίνουν στις μεγάλες ιστορικές σχέσεις με τίμημα αυτοθυσίας. Η ιστορία θα κάνει την αποτίμησή της, εμείς όμως πρέπει να σημειώσουμε ότι τίποτα δεν πάει χαμένο. Ο Μαζιώτης και η Ρούπα επέλεξαν τις μεγάλες ιστορικές σχέσεις και το τίμημά τους. Ελπίζω να τελειώσουν με καλά μαντάτα. Δεν ξέρω που βρίσκονται, φαντάζομαι όμως ότι ταλαιπωρούνται, γιατί η ζωή της παρανομίας ποτέ δεν είναι εύκολη, κατέληξε συγκινημένη η Δ. Βαγιανού.

Ελεγχος και διασφάλιση της διαδικασίας αξιολόγησης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

κρισίας πρόκειται να θρέψει τούτη η ρύθμιση, που θα αντικαθιστούν την έντιμη παιδαγωγική σχέση μαθητή και δάσκαλου. Αντιλαμβάνεστε τις συνέπειες, τη στιγμή που έχει αποθρασυνθεί το ναζιστικό μόρφωμα και παρεμβαίνει συχνά στα σχολεία εκφοβίζοντας τους προοδευτικούς εκπαιδευτικούς. Τιμωρεί, όμως, και τους μαθητές, ορίζοντας ως κριτήριο «τα μαθησιακά αποτελέσματα». Το γεγονός αυτό θα οδηγήσει στην «αναγκαιότητα» της «αντικειμενικής μέτρησης», που με τη σειρά της θα οδηγήσει σε νέα ένταση των ταξικών φραγμών, με την καθιέρωση πανελλαδικών τεστ, εξετάσεων, κ.λπ.

Η Αρχή διοικείται από Συμβούλιο, τα μέλη του οποίου πρέπει να έχουν εξειδίκευση στην αξιολόγηση. Για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του έργου της Αρχής, αυτή συγκροτεί πενταμελείς Επιτροπές Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού Εργου (ΕΑΕΕ) ανά διεύθυνση εκπαίδευσης. Οι επιτροπές συγκροτούνται από «εμπειρογνώμονες», που είναι εγγεγραμμένοι σε ειδικό μητρώο. Στο μητρώο «υποχρεωτικά περιλαμβάνονται και Ελληνες ή αλλοδαποί αναγνωρισμένου κύρους εμπειρογνώμονες».

Τα «φυτευτά», λοιπόν, εξωτερικά μέλη, κατά το πρότυπο των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης των Πανεπιστημίων εμφανίζονται και εδώ ως εγγύηση τάχαμου «αντικειμενικότητας» και «αναβάθμισης» του συστήματος αξιολόγησης, που στόχο έχει την υποταγή και τις απολύσεις των εκπαιδευτικών και την κατάταξη-κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Γιούλα Γκεσούλη

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 31η συνεδρίαση
Παρασκευή, 1.3.13

Πρόεδρος και εισαγγελέας ξεπέρασαν κάθε όριο σ' αυτή τη συνεδρίαση. Τσαλαπάτησαν σε τέτοιο βαθμό τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ), ώστε να τίθεται το ερώτημα αν έχει κανένα νόημα να συνεχίζεται η δίκη υπ' αυτές τις συνθήκες. Ας ανακοινώσουν την ειλημμένη απόφασή τους να τελειώνουμε και να μη σπαταλάμε εργατοώρες για την παρακολούθηση μιας ούτε κατ' επίφαση «δίκαιας δίκης». Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι και αυτή η τρομοδίκη είναι μια δίκη πολιτικών αντιπάλων του μισητού, απάνθρωπου και εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος.

Η 31η συνεδρίαση εξαντλήθηκε με την εξέταση του στελέχους της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά, ο οποίος κατά δήλωσή του, ύστερα από σχετική ερώτηση της προέδρου Μ. Τζανακάκη, ισχυρίστηκε ότι οργάνωσε και σχεδίασε τις παρακολουθήσεις και τις έρευνες και στη συνέχεια ήταν παρών στις συλλήψεις. Κάθε φορά, όμως, που δεχόταν ερωτήσεις στις οποίες δεν ήθελε να απαντήσει, προκειμένου να πλανάται η ενοχή κατά κατηγορουμένων, φρόντιζε να απαντά ότι δεν γνωρίζει, γιατί δεν συμμετείχε ο ίδιος στη σύνταξη της δικογραφίας! Η πρόεδρος, όμως, και ο εισαγγελέας Σ. Μπάγιας θεώρησαν καθήκον τους να τον προστατεύσουν, ενώ θα έπρεπε, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠΔ, να τον εξαιρέσουν από μάρτυρα, όχι μόνο γιατί έκανε ανακριτικό έργο, αλλά και γιατί ήταν ο οργανωτής και ο κατασκευαστής των παρακολουθήσεων, ερευνών και συλλήψεων, αλλά και της ίδιας της δικογραφίας. Εκαναν σαν να μην ακούνε και να μην καταλαβαίνουν.

Ρωτούσε η πρόεδρος το στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής, αν η παρακολούθηση έγινε από άριστες ομάδες ή από αυτόν τον ίδιο. Απαντούσε ο Χαρδαλιάς: Εγώ σχεδίαζα, οργάνωνα και εν πάση περιπτώσει τις έρευνες και τις παρακολουθήσεις. Ξανάπαιρνε το λόγο η πρόεδρος και κατέληγε στο συμπέρασμα: επομένως, ομάδες της υπηρεσίας σας έκαναν την έρευνα και την παρακολούθηση! Και ζητούσε από τον ασφαλίτη να επιβεβαιώσει το συμπέρασμά της. Σαφώς, απαντούσε μονολεκτικά ο Χαρδαλιάς!

Στο καπάκι παρενέβη ο συνήγορος Ι. Φωτόπουλος (επειδή δεν ακούστηκε στα έδρανα των συνηγόρων η απάντηση του Χαρδαλιά) και ζήτησε διευκρίνιση από την πρόεδρο εάν συμμετείχε και ο ίδιος στις παρακολουθήσεις, για ν' απαντήσει η πρόεδρος, ότι προϊστατο του σχεδιασμού και όχι των παρακολουθήσεων. Αμέσως, όμως, τη διέκοψε ο Ε. Χαρδαλιάς για να προβάλει νεότερη εκδοχή, σύμφωνα με την οποία μετείχε σε κάποια στάδια των παρακολουθήσεων!

Αυτές οι δύο εξόφθαλμα αντιδιαμετρικές απαντήσεις του Χαρδαλιά δόθηκαν με διαφορά μερικών δευτερολέπτων. Η πρόεδρος, όμως, έκανε πως δεν άκουσε και δεν αντιλήφθηκε αυτά που εξέθεταν τον ασφαλίτη (ενώ «ακουμπούσαν» και τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα) και συνέχισε να υποβάλλει ερωτήσεις στο στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής. Ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο, γιατί τον ήθελε και αυτόπτη μάρτυρα και όχι μόνο οργανωτή και εμπνευστή των παρακολουθήσεων, των συλλήψεων και των κατασκευών της δικογραφίας.

Εδώ πρέπει να θυμίσουμε μερικά πράγματα που είπε άλλο στέλεχος της κακόφημης Αντιτρομοκρατικής, ο Κ. Τζανετάκος, κατά την εξέτασή του στην 24η συνεδρίαση του τρομοδικείου (30.1.13). Το κάνουμε γιατί η πρόεδρος «ξέχασε» να υποβάλει σχετικές ερωτήσεις στον Ε. Χαρδαλιά, μολονότι οι δύο ασφαλίτες αλληλοδιαψεύδονταν. Ο Κ. Τζανετάκος είχε καταθέσει ότι πήγε δύο φορές, με εντολή του προϊσταμένου του, από την Αθήνα στο Βόλο, στις 9 και 11 Μάρτη του 2011, με κλιμάκιο («δε θυμόταν», όμως, από πόσους αποτελούνταν!), συνέλεγαν σακούλες απορριμμάτων και επέστρεφαν αυθημερόν στην Αθήνα όπου τις παρέδιδαν στην υπηρεσία. Είχε καταθέσει ακόμη, ότι δεν έκανε παρακολούθηση, αλλά επιτήρηση (μάλιστα, η πρόεδρος τον ρωτούσε τότε ποια είναι η διαφορά επιτήρησης και παρακολούθησης).

Ενώ, όμως, όπως είδαμε, ο Χαρδαλιάς δήλωσε ότι οργάνωσε και τις παρακολουθήσεις, η πρόεδρος περιορίστηκε μόνο στην αναπαραγωγή της δήλωσής του και δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να του υπενθυμίσει, ότι ο συνάδελφός του Τζανετάκος, στέλεχος κι αυτός της Αντιτρομοκρατικής, επέμενε, παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις της, ότι η υπηρεσία του δεν έκανε παρακολούθηση, αλλά επιτήρηση. Και να του ζητήσει και καμιά εξήγηση για τις αλληλοσυγκρουόμενες απαντήσεις. Ούτε αφελής είναι η πρόεδρος ούτε κουτόχορτο τρώει. Κατά τη γνώμη μας, η στάση της ήταν σκόπιμη, γιατί δεν ήθελε να δημιουργήσει προβλήματα στους βασικούς μάρτυρες του κατηγορητηρίου, τους ασφαλίτες της κακόφημης Αντιτρομοκρατικής.

Ο Τζανετάκος έφτιαξε το σενάριο για δύο επισκέψεις «επιτήρησης» στο Βόλο και αυθημερόν επιστροφή στην Αθήνα με σακούλες σκουπιδιών, ενώ ο Χαρδαλιάς, που δεν παρέλειπε να δηλώνει με στόμφο και αυτάρεσκα χαμόγελα καθ' όλη τη διάρκεια της κατάθεσής του, ότι ήταν ο οργανωτής και της παρακολούθησης, μίλησε για συνεχή παρακολούθηση από τις 4 μέχρι τις 14 Μάρτη του 2011, μέρα που έγινε το ντου στο διαμέρισμα της οδού Ελληνσπόντου 53 στο Βόλο. Και σ' αυτό η πρόεδρος επίσης «δεν διέκρινε» τις αλληλοσυγκρουόμενες καταθέσεις τους και δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να ζητήσει εξηγήσεις από τον Χαρδαλιά.

Ο συνήγορος υπεράσπισης του Θ. Μαυρόπουλου Ι. Φωτόπουλος ξεκίνησε την εξέταση του Χαρδαλιά ρωτώντας τον σε ποιες συγκεκριμένα παρακολουθήσεις συμμετείχε προσωπικά και ο ίδιος. Ο συνήγορος επέμενε φορτικά, ως όφειλε, και ο Χαρδαλιάς έδινε διάφορες απαντήσεις. Στο τέλος απάντησε, ότι συμμετείχε σε όλες τις παρακολουθήσεις που έγιναν στον Βόλο! Κι ενώ θα περίμενε κανείς, για να τηρηθούν κάποια προσχήματα, να παρέμβει αμέσως η πρόεδρος και να βομβαρδίσει τον Χαρδαλιά με ερωτήσεις, για να δώσει εξηγήσεις σε σχέση με την αρχική του εκδοχή, ότι αυτός σχεδίασε και οργάνωσε τις έρευνες και τις παρακολουθήσεις, όμως δεν πραγματοποίησε τις παρακολουθήσεις ο ίδιος, αλλά ειδική ομάδα, όχι μόνο δεν παρενέβη, αλλά αισθάνθηκε την ανάγκη να μεμφθεί τον συνήγορο υπεράσπισης που επέμενε φορτικά με τις ερωτήσεις του να πει ο Χαρδαλιάς ποιες ακριβώς μέρες συμμετείχε στην παρακολούθηση, και να του πει ότι είναι ανθρωπίνως αδύνατο να ήταν εκεί όλη την ημέρα.

Η υπηρεσία του Χαρδαλιά και αυτός προσωπικά οργάνωσαν τα πάντα (έρευνα, παρακολούθηση, συλλήψεις και κατασκευή της δικογραφίας), φτάνοντας στο σημείο να δίνουν προανακριτικές καταθέσεις σε στελέχη της ίδιας της υπηρεσίας τους (Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, δηλαδή). Στην περίπτωση του Χαρδαλιά έφτασαν στο σημείο να εκτελεί η Αντιτρομοκρατική ανακριτικό έργο για λογαριασμό του ειδικού εφέτη ανακριτή Κ. Μπαλτά, ενώ τα γραφεία τους βρίσκονται σε απόσταση μερικών εκατοντάδων μέτρων! Η σκοπιμότητα αυτής της τακτικής είναι προφανής. Οι επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής ήθελαν να έχουν τον πλήρη έλεγχο ακόμη και στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης, για να μην δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα στην κατασκευή και στην όλη δίωξη των πολιτικών τους αντιπάλων.

Ο συνήγορος Ι.Φωτόπουλος υπέβαλε ένσταση κατά της εξέτασης του μάρτυρα Ε. Χαρδαλιά, γιατί άσκησε ανακριτικό έργο (απαγορεύεται από το άρθρο 211 του ΚΠΔ). Ζήτησε να μη συνεχιστεί η κατάθεσή του και να μη ληφθούν υπόψη όσα κατέθεσε στην ακροαματική διαδικασία, καθώς και οι δύο καταθέσεις του στην Αντιτρομοκρατική, τότε που στελέχη της λειτούργησαν ως ανακριτές και στην προανάκριση και στην τακτική ανάκριση.

Το δικαστήριο απέρριψε την ένσταση, με το επιχείρημα ότι δεν αποδείχτηκε η συμμετοχή του Χαρδαλιά στην εκτέλεση προανακριτικού έργου! Η σκοπιμότητα αυτής της απόφασης γίνεται φανερή ακόμη και σε πρωτοετή της Νομικής, γι' αυτό και δεν χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα.

Είναι δικαίωμα του εισαγγελέα Σ. Μπάγια να υπερασπίζεται ατόφιο το κατηγορητήριο και να δηλώνει ότι δεν κατάλαβε σε τι συνίσταται το προανακριτικό έργο του Χαρδαλιά! Οπως είναι και δικό μας δικαίωμα (και υποχρέωση) να σχολιάζουμε. Δεν είναι όμως δικαίωμα του εισαγγελέα να παίρνει συνέχεια το λόγο, χωρίς να τον ζητά από την πρόεδρο (αυτή είναι η διευθύνουσα τη διαδικασία), να κάνει υποδείξεις στους μάρτυρες πώς θα καταθέσουν και στους συνηγόρους υπεράσπισης πώς θ' ασκήσουν τα καθήκοντά τους. Μπορεί ο εισαγγελέας να ζήλεψε τη θέση της προέδρου, όμως δεν πρέπει να ξεχνά, ότι όλοι οι διάδικοι έχουν τα ίδια δικαιώματα και γι' αυτό οφείλει να ζητά το λόγο από την πρόεδρο και όχι να τον παίρνει από τη σημαία. Είναι κι αυτό σημάδι για το χαρακτήρα και το σκοπό αυτής της δίκης που δεν είναι παρά η εκδίκηση επί πολιτικών αντιπάλων του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

ΥΓ: Κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια της εξέτασης του Ε. Χαρδαλιά από τον εισαγγελέα, οι συνήγοροι υπεράσπισης διέκοψαν λέγοντας ότι δεν άκουσαν την απάντηση του μάρτυρα. Εκνευρισμένος ο Σ. Μπάγιας, διέκοψε τον Χαρδαλιά, λέγοντάς του: όταν ρωτάω εγώ, να απευθύνεστε στο δικαστήριο! Δηλαδή, δεν έχει καμιά σημασία αν ακούνε οι συνήγοροι, αρκεί να ακούει το δικαστήριο. Κατά τα άλλα, μιλάνε για δημόσια δίκη. Αυτή η προσβλητική φράση του εισαγγελέα προκάλεσε, όπως ήταν επόμενο, «μουρμούρα» στα έδρανα των συνηγόρων.

■ 32η συνεδρίαση
Τετάρτη, 6.1.13

Η συνεδρίαση ήταν εξαιρετικά σύντομη, γιατί ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας Ε. Χαρδαλιάς δεν εμφανίστηκε, λόγω ασθένειας, ενώ δεν είχαν κληθεί άλλοι μάρτυρες. Ο διευθυντής της κακόφημης Αντιτρομοκρατικής υποστράτηγος Τζωίτης με έγγραφό του ενημέρωσε το τρομοδικείο ότι ο Χαρδαλιάς πήγε στα εξωτερικά ιατρεία του στρατιωτικού νοσοκομείου 401 και κρίθηκε από τις 5 Μάρτη και για τέσσερις μέρες ελεύθερος υπηρεσίας. Η πρόεδρος Μ. Τζανακάκη διάβασε την ιατρική γνωμάτευση και την απόφαση του διευθυντή της ΔΑΕΕΒ και μπορέσαμε να συγκρατήσουμε ότι ο Χαρδαλιάς πάσχει από γριππώδη συνδρομή και πρέπει να παραμείνει κλινήρης για τέσσερις μέρες. Η πρόεδρος δήλωσε ότι δεν ενημερώθηκε για την εξέλιξη αυτή και δεν είχε ειδοποιήσει άλλους μάρτυρες και γι' αυτό αναγκαστικά θα διακόψει. Εκανε αυτή την επισήμανση πολύ προσεκτικά, χωρίς να σηκώσει τόνους, όπως έκανε σε ανάλογες περιπτώσεις, όταν εγκαλούμενοι για αργοπορία ή απουσία ήταν κατηγορούμενοι ή συνήγοροι υπεράσπισης.

Κατά τη διάρκεια της καθιερωμένης λήψης των παρουσιών των κατηγορούμενων, αυτοί συζητούσαν ανά ομάδες, όπως γίνεται συνήθως. Αυτή τη φορά, όμως, η πρόεδρος σταμάτησε την ανάγνωση και απευθυνόμενη στους κατηγορούμενους είπε: «γλιστρίδα σας ταΐζουν πρωί-πρωί;»! Ομολογουμένως, μας ξάφνιασε η απαξιωτική, «πεζοδρομιακού χαρακτήρα» έκφραση από πρόεδρο Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, που υποτίθεται ότι απαρτίζεται από σοβαρούς κυρίους και κυρίες.

Είχαμε και άλλο περιστατικό στη συνεδρίαση, καθώς αστυνομικός της φρουράς μπήκε στη δικαστική αίθουσα οπλοφορώντας! Ο Χ. Τσάκαλος απλώς επεσήμανε το γεγονός, χωρίς να υποβάλει κανένα αίτημα. Ο κουμπουροφόρος αστυνομικός είχε το θράσος να πει μεγαλοφώνως, ότι είναι δικαίωμά του, ενώ κατά την αποχώρησή του οι κινήσεις και το βλέμμα του έδειχναν ότι ήξερε τι έκανε, ότι ήθελε να στείλει κάποιο μήνυμα. Ο επικεφαλής της φρουράς που είναι επιφορτισμένη με τη μεταγωγή των κατηγορούμενων από τις αντρικές φυλακές στην αίθουσα του τρομοδικείου, που βρίσκεται στις γυναικείες φυλακές, αστυνόμος Β' Κ. Μίχος, ζήτησε το λόγο από την πρόεδρο, δήλωσε ότι η οπλοφορία απαγορεύεται από τον κανονισμό και γι' αυτή την παράβαση ο υφιστάμενός του θα ελεγχθεί πειθαρχικά.

Διατηρούμε επιφυλάξεις για το κατά πόσο ο κουμπουροφόρος ενήργησε ατομικά. Δεν αποκλείουμε η προκλητική αυτή ενέργεια να υπαγορεύτηκε από ψηλότερα, με προφανή στόχο την τρομοκράτηση. Δεν γίνεται να μην έχουμε επιφυλάξεις, όταν βλέπουμε έναν αστυφύλακα να δικαιολογεί με τόση θρασύτητα την ενέργειά του να οπλοφορεί, ενώ γνωρίζει -όπως όλοι όσοι κάνουν υπηρεσία σε δικαστήρια- ότι απαγορεύεται από τον κανονισμό.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τετάρτη 13 Μάρτη, στις 10 το πρωί με τη συνέχιση της εξέτασης του βαθμοφόρου της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Με συγκλονιστικό τρόπο ξαναήρθε στην επιφάνεια, μετά από δύο αιώνες από τότε που γράφτηκε, το γνωστό κλέφτικο τραγούδι «δώδεκα χρόνια αρματωλός, σαράντα χρόνια κλέφτης». Γιατί δώδεκα χρόνια ακριβώς διετέλεσε «αρματωλός» και περιενδεδυμένος την εξουσία του ο γιος του παπα-Γιώργη (ο περί ου ο λόγος τελευταία στο βόρειο βιλαέτι), αλλά και σαράντα χρόνια κλέφτης σύμφωνα με τη φετφά που τον έριξε στα μπουντρούμια του πασά...

Ας δούμε όμως τι λέει η εν κύκλω παιδεία: «Τα κλέφτικα τραγούδια ως διακριτό είδος των επικών δημοτικών τραγουδιών, πήρε το όνομά του από το περιεχόμενο των στίχων του. Σε ό,τι αφορά στον ελλαδικό χώρο, τα κλέφτικα τραγούδια είναι δημιουργήματα μιας συγκεκριμένης περιόδου της τουρκοκρατίας μετά τον 16ο αιώνα και στα θέματά τους διαφαίνεται η επαναστατική δράση των κλεφτών και των αρματολών. Στους στίχους εγκωμιάζεται η ζωή, τα κατορθώματα, η νικηφόρα μάχη ή ο ένδοξος θάνατός τους. Μολονότι αναφέρονται σε ιστορικά γεγονότα, δεν περιλαμβάνουν ακριβή διήγηση ούτε προσήλωση σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Στα ολιγόστιχα, λιτά, χωρίς εξηγήσεις και περιγραφές περιστατικών κλέφτικα τραγούδια, η μετάβαση από την μια εικόνα στην άλλη γίνεται γρήγορα. Σε όλα σχεδόν απαντάται ζωντανός διάλογος μεταξύ προσώπων, ενώ ενίοτε –όταν δεν υπάρχει δεύτερο πρόσωπο– ο δημιουργός εισάγει μια συμβατική εικόνα, ένα πουλί με ανθρώπινη λαλιά, μια κόρη, προκειμένου να παραχθεί ο διάλογος».

Ενα ακόμη κλέφτικο τραγούδι που γράφτηκε μεν στο παρελθόν (1750-1760) αλλά επανέρχεται κι αυτό στην επιφάνεια με συγκλονιστικό τρόπο, είναι και το ακόλουθο που διασκεύασε και προσάρμοσε η λαϊκή μούσα:

– «Βασίλη κάτσε φρόνιμα να γίνεις νοικοκύρης,
για ν' αποχτήσεις πρόβατα, ζευγάρια κι αγελάδες
χωριά κι αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν».

– «Μάνα μου 'γω δεν κάθομαι να γίνω νοικοκύρης,
να κάμω αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν,
και να 'μαι σκλάβος των Τουρκών, κοπέλι των σκυλιώνε.
Φέρε μου το βαριό σπαθί και τ' αλαφρό τουφέκι
–που 'χα φτερά στα πόδια μου και έφεση στα δόντια–
να πεταχτώ σαν το πουλί ψηλά στα κορφοβούνια,
να πάρω δίπλα τα βουνά, να περπατήσω λόγγους,
να βρω λημέρια των κλεφτών, γιατάκια καπετάνιων
να ανταμώσω μάστορες να κάνουμε τις μπίζνες,
να βρούμε παστρικές οδούς λίρες για να μασάμε».

Πουρνό φιλεί τη μάνα του, πουρνό ξεπροβοδιέται.
– «Γεια σας βουνά με τους γκρεμνούς λαγκάδια με τις πάχνες
γεια σου και σένα Αντώνη μου που διπλοκαμαρώνεις
για το δικό σου το παιδί, γαλάζιο σαν τα ουράνια».
– «Καλώς το τ' άξιο το παιδί και τ' άξιο παλικάρι
που για την πάρτη του έχω πει μεγάλη μ@λ@κία.
Στο μεϊντάνι μ' έβγαλαν και πώς να τη μαζέψω».

Οι Τούρκοι τον αγνάντεψαν και παγανιά του στέλνουν
πήγαν και τον καρτέρεσαν σ' εν' άγριο μονοπάτι
σκοινιά 'χαν να τον δέσουνε, σαν να 'τανε κριάρι!
Κι εκείνο τ' άξιο το παιδί, τ' άξιο παλικάρι
τους λέει πως θα πεθάνουνε με βάρος στην καρδιά τους
μα ο κατής του απαντά, το βάρος του επιστρέφει
σα θεριστής εφάνηκε όταν θερίζει στάχυα
μα αντί για στάχυα θέριζε τον πρότερό του βίο.
Και η συνέχεια γνωστή, μην τα πολυλογούμε
γιατί ούτε κλέφτες ούτε αστοί άντεχαν τόση μπόχα...

Κάπως έτσι είχε χαθεί λίγο νωρίτερα από τον Βασίλη και το άλλο πρωτοπαλίκαρο του βιλαετιού, ο Παναγιώτης, που όμως η ιστορία του έχει και συνέχεια. Αλλά αυτά –σε συνδυασμό– θα τα δούμε σε άλλη ενότητα, όσο κι αν θα έπρεπε να τα δουν πρώτιστα κάποιες χιλιάδες άλλοι...

Δις! Ωδή α'

Στο λιμάνι δεν ήξεραν ότι υπάρχουν κοντομάνικες φανέλες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Είναι γνωστό ότι ο ελληνικός επαγγελματικός αθλητισμός είναι κρατικοδίαιτος και χωρίς τις επιχορηγήσεις και τις διευκολύνσεις από την εκάστοτε κυβέρνηση δεν μπορεί να λειτουργήσει έστω και στοιχειωδώς. Από τον κανόνα δεν εξαιρείται το ποδόσφαιρο, το οποίο μετά την έρευνα της εταιρίας Direction Business Reports, θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε και ευρω-κρατικοδίαιτο. Οπως προκύπτει από τα ευρήματα της έρευνας, που συγκέντρωσε και επεξεργάστηκε τους ισολογισμούς των ΠΑΕ για τα οικονομικά έτη 2010-11 και 2011-12, μόνο δύο από τις 14 ΠΑΕ είχαν κέρδη. Ο Ολυμπιακός, λόγω των εσόδων από τη συμμετοχή στους ομίλους του Champions League, και η Δόξα Δράμας, που λόγω του σκανδάλου με τους στημένους αγώνες βρέθηκε ξαφνικά στη Σούπερ Λίγκα, έχοντας όμως μια ομάδα φτιαγμένη για τα οικονομικά μεγέθη της Β' Εθνικής.

Ορισμένα από τα συμπεράσματα της έρευνας είναι διαφωτιστικά για την εικόνα του ελληνικού πρωταθλήματος και μέσα στους αγωνιστικούς χώρους. Ο Ολυμπιακός, έχοντας εξασφαλισμένα έσοδα από το Champions League, έχει καταφέρει να δημιουργήσει μια ομάδα που η δυναμικότητά της είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή των υπολοίπων και να ανοίξει αγωνιστικά την ψαλίδα, κατακτώντας τον ένα τίτλο μετά τον άλλο. Για να έχουμε και μια τάξη μεγέθους, σύμφωνα με τους ερυθρόλευκους ισολογισμούς, τη χρονιά 2011-12 που η ομάδα έπαιξε στους ομίλους του Champions League είχε συνολικά έσοδα 69.079.071 ευρώ, ενώ τη χρονιά 2010-11, που δεν κατάφερε να μπει στους ομίλους, τα έσοδα ήταν 37.332.981 ευρώ. Δηλαδή, το 2011-12 είχε αύξηση των εσόδων του κατά 85% και κατάφερε από ζημιές 39.559.068 ευρώ το 2010-11 να παρουσιάσει κέρδη 48.142 ευρώ το 2011-12.

Οσον αφορά συνολικά την εικόνα του ελληνικού πρωταθλήματος, τα έσοδα των ΠΑΕ, παρά την εντυπωσιακή αύξηση των εσόδων του Ολυμπιακού, μειώθηκαν κατά 4,52%, ενώ τα έξοδα τους κατά 19%, παρά το γεγονός ότι οι μεταγραφές και τα συμβόλαια των παιχτών μειώθηκαν κατά 51,29%. Η πολύ μεγάλη μείωση των χρημάτων που δαπάνησαν οι ΠΑΕ για το έμψυχο δυναμικό τους, εκτός από τους αριθμούς, απεικονίζεται και στην αγωνιστική εικόνα των ομάδων. Η ποιότητα και το θέαμα του πρωταθλήματος πέφτει συνεχώς, οι πρωτοκλασάτοι ποδοσφαιριστές προσπαθούν να βρουν ομάδες στο εξωτερικό για να συνεχίσουν την καριέρα τους και οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι οφθαλμίατροι, αφού αν παρακολουθήσεις πολλή ώρα το «θέαμα» που προσφέρουν οι ομάδες θα στραβωθείς. Με δεδομένη λοιπόν την οικονομική κρίση και τις πιθανότητες να βρεθούν σοβαροί επενδυτές στο ελληνικό πρωτάθλημα να τείνουν προς το απόλυτο μηδέν, θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για ακόμη χειρότερες καταστάσεις.

Η παρουσία του Μίτσελ στον πάγκο του Ολυμπιακού, εκτός από το αγωνιστικό σκέλος, έδειξε ότι μπορεί να βοηθήσει και στο επικοινωνιακό μέρος τα σχέδια της ΠΑΕ. Ο νέος προπονητής των ερυθρόλευκων θα κριθεί από τη δουλειά του στο γήπεδο, όμως αναμφισβήτητα σαν όνομα επιτρέπει στη διοίκηση της ομάδας να μιλάει για σοβαρό σχεδιασμό και προσπάθεια να γίνει σοβαρή δουλειά. Η επικοινωνιακή προσπάθεια να πειστεί ο κόσμος του Ολυμπιακού ότι κάτι αλλάζει έχει ξεκινήσει και στο σύνολο του αθλητικού και όχι μόνο Τύπου υπάρχουν αναλύσεις για την αγωνιστική μεταμόρφωση προς το θετικό του Ολυμπιακού και την πολύ καλή δουλειά που κάνει ο Μίτσελ.

Δε θα μπούμε στον πειρασμό να ρωτήσουμε, αν ο αποκλεισμός από την Λεβάντε είναι αποτέλεσμα της δουλειάς του Μίτσελ, γιατί θα ήταν άδικο να του χρεώσουμε ό,τι στραβό υπήρχε στην ομάδα. Θα σχολιάσουμε, όμως, τα «θετικά» που έχουν εντοπίσει οι υμνητές του και θα δούμε ότι τα περισσότερα από αυτά θα τα έκανε κάθε προπονητής που έχει μια στοιχειώδη σχέση με το άθλημα. Ας δούμε πιο συγκεκριμένα τα επιτεύγματα του Μίτσελ αυτές τις τρεις βδομάδες.

Πρώτο είναι, ότι χρησιμοποιεί τους νεαρούς ποδοσφαιριστές (Βλαχοδήμος, Παπάζογλου, Φετφατζίδης, Λυκογιάννης), σε σχέση με τους μεγαλύτερης ηλικίας παίχτες ή με ποδοσφαιριστές που τα συμβόλαιά τους λήγουν το καλοκαίρι και η ΠΑΕ δεν προτίθεται να τα ανανεώσει. Δεύτερο, ότι υπολογίζει τον Μανιάτη και τον Φέισα για το χώρο της μεσαίας γραμμής, στον οποίο αποδίδουν καλύτερα σε σχέση με τη θέση που έπαιζαν όταν προπονητής ήταν ο Ζαρντίμ. Τρίτο, ότι με το «ανακάτεμα» στις θέσεις της αμυντικής γραμμής Μανωλάς, Χολέμπας και Σιόβας δεν μπορούν να θεωρούν τις θέσεις τους δεδομένες και θα πρέπει να προσπαθούν περισσότερο για να παραμείνουν στη βασική ενδεκάδα, ιδιαίτερα τώρα που σιγά-σιγά επιστέφει και ο Αβραάμ Παπαδόπουλος. Τέταρτο, ότι έχει καταφέρει να πάρει ό,τι περισσότερο μπορεί από τους επιθετικούς της ομάδας Τζιμπούρ και Αμπντούν, οι οποίοι συνεργάζονται άψογα και αποτελούν την αιχμή του δόρατος για τους ερυθρόλευκους.

Δεν χρειάζεται να έχει κάποιος εξειδικευμένες τεχνικές γνώσεις για να πει ότι ο Μίτσελ κάνει το αυτονόητο. Οποιοσδήποτε και αν ήταν προπονητής θα έκανε το ίδιο. Ο Ολυμπιακός έχει εξασφαλίσει το πρωτάθλημα από τις αρχές του δεύτερου γύρου και είναι λογικό ο προπονητής να αρχίσει να δίνει ευκαιρίες και σε παίχτες που δεν είχαν μεγάλη συμμετοχή ή είναι μικρότεροι σε ηλικία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι και ο Ζαρντιμ είχε δώσει ευκαιρίες σε κάποιους και κυρίως στο Φετφατζίδη, χωρίς όμως ο παίχτης να καταφέρει να κερδίσει με την αγωνιστική του παρουσία θέση στην ενδεκάδα. Με την ίδια ακριβώς λογική πρέπει να δούμε και την μετακίνηση του Μανιάτη. Ο διεθνής άσος έπαιζε στο δεξί άκρο της άμυνας γιατί ήταν η πιο αξιόπιστη λύση και τώρα που δεν υπάρχει το βαθμολογικό άγχος ο προπονητής τον δοκιμάζει σε μια νέα θέση, ενόψει του σχεδιασμού της νέας χρονιάς. Οσο για τις θέσεις της άμυνας και της επίθεσης, αυτό που κάνει ο Μίτσελ γινόταν πάντα σε κάθε ομάδα και μόνο για επικοινωνιακούς λόγους συμπεριλαμβάνεται στα επιτεύγματα.

Εκτός όμως από την κάλυψη των επικοινωνιακών αναγκών στην Ελλάδα, το όνομα Μίτσελ δίνει ευκαιρία προβολής της ερυθρόλευκης ΠΑΕ από τις ευρωπαϊκές αθλητικές εφημερίδες. Ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγέλης Μαρινάκης έδωσε συνέντευξη στην ισπανική εφημερίδα Marca για τον Ολυμπιακό και το όνειρο που έχει για την ομάδα του. Ο Μαρινάκης, αφού μίλησε για τους 40 τίτλους που έχουν κατακτήσει οι ερυθρόλευκοι, τους 15 διεθνείς ποδοσφαιριστές και τα 70 εκατομμύρια που έχει δαπανήσει για την ομάδα (χωρίς όμως να διευκρινίσει πόσα από αυτά είναι έσοδα από το Champions League), στο τέλος τους είπε και ένα ανέκδοτο: «Ο Ολυμπιακός ανήκει στην ελίτ του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου». Αν και καταναοούμε την ανάγκη να παινέψει τον εαυτό του και κατά συνέπεια την ομάδα του, δεν είναι η πρώτη φορά που ο ερυθρόλευκος πρόεδρος μπερδεύει τα σώβρακα με τις γραβάτες. Είναι άλλο πράγμα να συμμετέχει η ομάδα του στους ομίλους του Champions League, αφού έχει κατορθώσει να παίρνει κάθε χρόνο το ελληνικό πρωτάθλημα που του εξασφαλίζει αυτό το προνόμιο, και εντελώς διαφορετικό να θεωρείται ότι αυτή είναι καταξίωση και συμμετοχή στην ελίτ του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Ας μη ξεχνάει ότι από το '98 που έφτασε στην οχτάδα δεν έχει να επιδείξει κάτι καλύτερο και η προσπάθεια του Ολυμπιακού είναι να μην τερματίσει τελευταίος στον όμιλο για να μπορέσει να συνεχίσει ως τρίτος στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Θα πρέπει κάποιος να θυμίσει στον Μαρινάκη, ότι μέχρι πριν λίγα χρόνια στο λιμάνι δεν ήξεραν ότι υπάρχουν κοντομάνικες φανέλες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΣΤΙΒΕΝ ΣΟΝΤΕΡΜΠΕΡΓΚ

Παρενέργειες

Θρίλερ η τελευταία ταινία του αμερικανού σκηνοθέτη (που δήλωσε μάλιστα ότι θα είναι και η τελευταία της καριέρας του). Η ηρωίδα του είναι παντρεμένη με έναν άντρα που είχε περάσει τέσσερα χρόνια στη φυλακή. Η ίδια έχει συμπτώματα κατάθλιψης και με παρότρυνση του ψυχιάτρου της παίρνει αντικαταθλιπτικά φάρμακα. Τα πράγματα όμως είναι πολύ διαφορετικά από όσο φαίνονται.

Η ταινία καταφέρνει να κρατά το ενδιαφέρον του κοινού, θέτοντας προβληματικές γύρω από τη λειτουργία των φαρμακοβιομηχανιών και των φαρμάκων, την ψυχική ασθένεια, τη χειραγώγηση των ασθενέστερων. Φυσικά, σε επίπεδο επιφανειακό, καθώς έτσι κι αλλιώς δεν είναι άλλος ο στόχος των συντελεστών της.

Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να φτιάξει ένα θρίλερ με ατμόσφαιρα, που για πολλούς θυμίζει τον κινηματογράφο του Χίτσκοκ. Η ιστορία του δομείται με τέτοιο τρόπο, ώστε να αιφνιδιάζει. Παρολαυτά, το σενάριο σε κάποια σημεία φαντάζει εξωπραγματικό και κάποιοι διάλογοι είναι σχεδόν ενοχλητικοί.

■ ΣΕΡΓΚΕΪ ΛΟΖΝΙΤΣΑ

Το πρόσωπο της ομίχλης

Δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. 1942. Δυτικά σύνορα της ΕΣΣΔ. Σ' ένα χωριό που βρίσκεται υπό γερμανική κατοχή. Ο Σισένια συλλαμβάνεται μαζί με άλλους τέσσερις για σαμποτάζ κι ενώ οι άλλοι απαγχονίζονται, ο ίδιος αφήνεται ελεύθερος. Ολοι πια τον αντιμετωπίζουν ως προδότη, ο ίδιος όμως αρνείται κάθε κατηγορία.

Αργοί ρυθμοί, κοντινά πλάνα στους πρωταγωνιστές, υποβλητικό τοπίο (όλη η ταινία είναι γυρισμένη σε τεράστιο ρω-

Dixi et salvavi animam meam

«Μειωμένη από 6% έως 7% η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος στη Βουλγαρία» - ΤΕΤΟΙΟΙ αγώνες έχουν αποτέλεσμα

ΚΑΙ στην πλούσια Ελβετία ψιλοχαμός

ΠΑΣΟΚ: «Φυλές», όχι «φίλοι»

Δύο δολοφονημένοι φοιτητές, ένα μαγκάλι και η μπόχα του συστήματος παντού παρούσα

Πάλι θλίψη/ γινωμένη/ σου υπόσχονται/ Τώρα που οι αυτοκράτορες/ σφαγιάζουν νήπια και κολαούζους./ Τις δικές μας σημαίες να κρατάμε.

Samaras faces reshuffle (Harlem) choice

◆ Αν και χρειάζεται απεργία διαρκείας, υπάρχει μόνο... ανεργία διαρκείας.

◆ Οχι, θα τον είχαν γραμμένο τον Ιωσήφ οι Ρώσοι, Γεωργιανοί, Αρμένιοι, Αζέροι και άλλες εθνότητες και λαοί της παλιάς ΕΣΣΔ, όπως επιμένουν διάφοροι (εραστές της θεωρίας των δύο άκρων). Πριτς!

◆ Υπάρχει ζωή στον Αρη; (Πάντως στην ΑΕΚ δε φαίνεται να υπάρχουν σημεία ζωής...).

◆ Και... ποιοι θα πληρώσουν (ΚΑΙ) την «ανάπλαση της οδού Πανεπιστημίου»;

◆ Ενδιαφέρουσα η είδηση για 50 επιπλέον ποιήματα του Ρ. Κίπλινγκ.

◆ «Σημάδια ανάκαμψης στην οικονομία της Ευρωζώνης» - λέμε και αστειάκια τώρα, λοιπόν;

◆ Αλλος έδρασε κι άλλος έβρασε (ρύζι).

◆ «Δεν φοβάμαι αυτή τη στιγμή, αλλά είναι αλήθεια ότι τα μέτρα ασφαλείας μου αυξήθηκαν» (Γ. Στουρνάρας). Μηδένα προ του τέλους... κακάριζε, κυρ-Γιάννη...

◆ Πορτογαλία: χιλιάδες στους δρόμους – Αθήνα: την τρόικα υποδέχτηκε ο... Λουκάνικος και η παρέα του (σκυλιά που δεν φυλάνε αφεντικά...).

◆ Λουτσάνα Καστελίνα: όταν ο καρα-ρεφορμισμός μιλάει για «κοινοβουλευτικό κρετινισμό» [απ' το PCI στο Manifesto, μετά στην Rifondazione και το MCU – ΚΑΙ βολευτής, ΚΑΙ ευρωβολευτής ΚΑΙ σε επιτροπές (πολιτισμού, νεολαίας κ. ά.) της ΕΟΚ...].

◆ Ελληνες δισ/ούχοι: Λάτσης, Μυστακίδης, Νιάρχος. Οι εκλεκτοί ΚΑΙ της Χρ. Αυγής.

◆ Μεγάλα τα ζόρια στο Ριζοσπάστη (απολύσεις και τα τοιαύτα).

◆ Αγροτικά: με μεγάλη διαδήλωση «κλιμακώνουμε-κλείνοντας»;

◆ «Φονιάς των σπουδαστών – το κράτος των αστών» (σύνθημα του ΜΑΣ). Ναι, αλλά η μνήμη ασθενής; (Το «καταραμένο» '89 δεν ξεχνιέται, μάγκες...)

◆ Την τελευταία δεκαετία οι μπάτσοι στη Ν. Αφρική αυξήθηκαν από 120.000 σε 200.000 (Αλέκα, τ' ακούς;).

◆ «Εχοντας ανεβάσει την τιμή του φυσικού αερίου, η British Gas σημείωσε κέρδη που η ίδια αποτιμά σε 19,20 λίρες στερλίνες το δευτερόλεπτο». (Morningstar.co.uk, 27-2-13). Και πάμπολλοι Βρετανοί/ίδες ψοφάνε από το κρύο...

◆ Και Τσάβες και Καραμανλής ξέρει ο Σύριζας (γιατί είναι κεφάτος και κοιτάει τις δημοσκοπήσεις) (για την Ελλάδα, ρε γαμώτο...).

◆ Σχέδιο «Αθηνά»: μας περνούν βλάκες με περικεφαλαία;

◆ Φυσικά και δεν υπάρχει «καθολικός σεβασμός» προς το πρόσωπο του Κων/νου Καραμανλή (ο συγκυβερνών Κουβέλης μόνο που δε δάκρυσε...).

◆ Ξέρουμε, ξέρουμε. Το στικάκι έγινε στριγκάκι...

◆ 5ο Λύκειο Ζωγράφου: «Αποκηρύξατε».

◆ Με μπρόκολο τσικνίσαμε (και πάλι).

◆ Προς πληροφόρησιν: στη Βενεζουέλα ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ να υπάρχει καπιταλισμός...

◆ «Γλιστρίδα» - προσοχή, μη και γλιστρήσετε, μανδάμ...

◆ Κυρ-Αλέκο Χρυσαυγίτη...

◆ Σκατάρ Holding.

◆ Χρυσαυγίτες, «τα κεφάλια σας θα πέσουν απ' τ' αντάρτικο σπαθί».

◆ «Αγοράζουμε χρυσό». Τέρη;

◆ «Αγοράζουμε διαμάντι». Λίτσα;

◆ Και το λιβάνι τετραϋδροκαναβιόλη περιέχει...

◆ Σκοτούρα-μαστούρα-αγιαστούρα (όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί).

◆ Ευλογίες στον Τσάβες (SKAI TV, 6-3-13, Δελτίο Ειδήσεων): από τον υπάλληλο του Αλαφούζου Π. Παπακωνσταντίνου (πάνω απ' όλα η επανάσταση).

◆ «Ωστόσο, η κυβέρνηση Τσάβες δε συγκρούστηκε με το ντόπιο κεφάλαιο». (Ριζοσπάστης, 6-3-13). Τόση κριτική πια...

◆ «Ολοι για έναν – και ένας για όλους». Αγρότες ή οι τρεις σωματοφύλακες (να μην ξεχνάμε ότι «ο αγώνας... θα συνεχιστεί με όλες τις μορφές»...).

◆ Και η Μελίνα, λοιπόν, σπούδαζε κατά τη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής της Ελλάδας... (του απιστεύτου).

◆ Για τους καπιταλιστές: ζωή πραγ-μαγική, για τους εργαζόμενους και άνεργους ζωή πραγματική.

Βασίλης

σικό δάσος) και αρκετά σφιχτοδεμένο σενάριο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της ταινίας. Ο κύριος άξονάς της είναι η «ανθρωπιά» στον πόλεμο, ειδωμένη όμως μέσα από ένα ιδεαλιστικό, θα λέγαμε, πρίσμα. Σε τέτοιες καταστάσεις σκληρές, που οι αποφάσεις παίρνονται γρήγορα και οι συνέπειές τους είναι καθοριστικής σημασίας, δεν μπορεί οι στάσεις των ανθρώπων να κρίνονται χωρίς αυτό το πλαίσιο, υπό το πρίσμα μιας ακαθόριστης ηθικής.

Εδώ που τα λέμε, πρόκειται για μια ακόμη ταινία σε θέματα πολυσυζητημένα, χωρίς μια φρέσκια αύρα. Στο είδος της υπάρχουν πολύ πιο δυνατές και διεισδυτικές ταινίες, ειδικά του σοβιετικού κινηματογράφου.

■ ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΟΣΚΟΪΤΗΣ

Κατερίνα Γώγου – Για Την Αποκατάσταση Του Μαύρου

Ο κινηματογραφιστής και δημοσιογράφος Αντώνης Μποσκοΐτης, μετά το «Φλέρυ – Η τρελή του φεγγαριού» για την ερμηνεύτρια Φλέρυ Νταντωνάκη και το «Ζωντανοί στο Κύτταρο – Σκηνές ροκ» για την ιστορική ροκ σκηνή, αφιερώνει ένα ντοκιμαντέρ στη ζωή και το έργο της ποιήτριας και ηθοποιού Κατερίνας Γώγου που τόσα χρόνια μετά το θάνατό της παραμένει επίκαιρη και αγαπημένη. Εύστοχος ο τίτλος της ταινίας, παρμένος από ένα ποίημα της Γώγου, που παράλληλα χαρακτηρίζει και το δικό της στίγμα. Στίχοι δυνατοί, διαπεραστικοί, προκλητικοί, επικριτικοί μιας ολόκληρης «κουλτούρας» της γενιάς της, που τελικά μάλλον δεν εκφράζει μόνο τη γενιά της.

Στην ταινία βλέπουμε σπάνιο οπτικοακουστικό υλικό με πρωταγωνίστρια την ίδια, φίλοι και άνθρωποι που μοιράστηκαν προσωπικές, πολιτικές και καλλιτεχνικές εμπειρίες (από τον Αντώνη Καφετζόπουλο, τη Λένα Πλάτωνος, το Θανάση Νιάρχο, το Ρήγα Αξελό, μέχρι την Ελένη Πορτάλιου και τη Μάρω Κοντού), αλλά και δραματοποιημένες σκηνές από την ηθοποιό Λουκία Μιχαλοπούλου (που εδώ που τα λέμε, εκτός του ότι δεν έδεναν καθόλου με το υπόλοιπο ντοκιμαντέρ, ήταν εντελώς άστοχες και καλύτερα να μην συμπεριλαμβάνονταν στο τελικό αποτέλεσμα).

Ελένη Π.

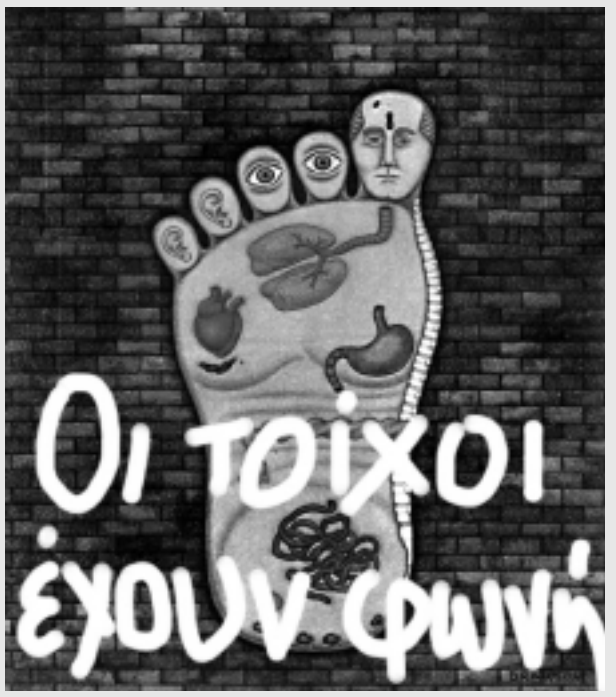

◆ Συγκέντρωση ενάντια στο ρατσισμό – το φασισμό – την ξενοφοβία – Οχι στο μαύρο σκοταδισμό της πολιτικής των φασιστικών σχημάτων – Οχι στην «φιλοσοφία» και σαθρή «ηθική» που βασίζεται στο ρατσισμό και τον φυλετισμό – Πέμπτη 28/2 6:00μμ πλατεία Μαντώ Μαυρογένους Παροικία – ΠΑΡΟΣ Αντιφασιστική Πρωτοβουλία – Αυτοί που ευθύνονται για το ότι ο πόλεμος με το φασισμό είναι τόσο μακροχρόνιος, είναι αυτοί που κατά καιρούς του πρόσφεραν ειρήνη (αφίσα)

Η εκδήλωση έχει, βέβαια, πραγματοποιηθεί και κατέληξε σε επίθεση των ΜΑΤ, που ανέλαβαν να προστατεύσουν τους νεοναζί. Η εκ των υστέρων αναφορά στην αφίσα της γίνεται για να εξάρει την πρωτοβουλία. Προσυπογράφουμε...

◆ Κάλιο φασιστόδερνε παρά φασιστογύρευε – Α (σύνθημα στην ΑνωΤούμπα)

Εδώ έχουμε τον ίδιο σκοπό (αντιμετώπιση του φασισμού) διατυπωμένο με διαφορετικό τρόπο. Για να ακριβολογούμε, πρόκειται για μια διαφορετική τακτική, η οποία έχει στο κέντρο της μια στρατιωτικού τύπου αντιπαράθεση με τους νεοναζί, τους οποίους εξακολουθεί ν' αντιμετωπίζει σαν μια ολιγομελή συμμορία, όπως ήταν τα προηγούμενα χρόνια. Θα θέλαμε, με κάθε ειλικρίνεια, να ρωτήσουμε τον άγνωστό μας συνθηματογράφο: Τι θα κάνεις με τους γονείς που πάνε τα παιδιά τους στη νεοναζιστική «Διάπλαση των παίδων»; Θα ψάξεις να τους βρεις για να τους δείρεις κι αυτούς; Θα ψάχνεις να δείρεις μισό εκατομμύριο ανθρώπους σε όλη την Ελλάδα; Μήπως θα δείρεις και τους εξαθλιωμένους που στήνονται στην ουρά για να πάρουν μια σακούλα πατάτες που τους μοιράζουν ο Κασιδιάρης με τον Παναγιώταρο; Μια μικρή επαφή με την πραγματικότητα δείχνει πόσο «στον αέρα» είναι τέτοια συνθήματα. 'Η δημιουργείς αντιφασιστικό πολιτικό ρεύμα ή χάνεις το παιχνίδι. Φυσικά και πρέπει να περιφρουρούνται χώροι και εκδηλώσεις από τους νεοναζί, φυσικά και πρέπει να χρησιμοποιηθεί βία ενάντιά τους, όμως το πρόταγμα δεν μπορεί παρά να είναι πολιτικό, γιατί το πρόβλημα αφορά την ίδια την κοινωνία πλέον.

◆ Κάτω η χούντα, ζήτω ο Ηρακλής (σύνθημα στον τοίχο της έδρας των «αυτόνομων» του Ηρακλή στη Θεσσαλονίκη)

Ο συνδυασμός του συνθήματος θυμίζει ένα γεγονός που συνέβη στα μέσα της δεκαετίας του '90 στα διόδια των Τεμπών. Οι αγρότες είχαν κόψει την κυκλοφορία στην εθνική οδό. Ηταν η εποχή που τα μπλόκα ήταν μπλόκα, όχι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στους παράδρομους της εθνικής. Πούλμαν με οπαδούς του ΠΑΟΚ κατέβαιναν για κάποιο ματς στην Αθήνα και ζήτησαν από τους αγρότες να τους αφήσουν να περάσουν. Θα σας αφήσουμε, αν φωνάξετε ένα σύνθημα αλληλεγγύης τους είπε κάποιος καλαμπουρτζής αγροτοσυνδικαλιστής. Καταχαρούμενοι οι ΠΑΟκτζήδες, μαζεύτηκαν και φώναξαν στεντορεία τη φωνή: Αγρότη πεινάς, γαμιέται ο θρύλος κι ο Πειραιάς...

◆ Ελλάς, η γη της εισαγγελίας (ανυπόγραφο στένσιλ στην πλατεία Συντάγματος)

Σωστός...

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική εξόρμηση παρατείνεται

Η «Κόντρα» χρειάζεται τη στήριξή σας για να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

■ Χαλκιδική

Καθεστώς κατοχής από τους πραίτορες του Δένδια

«Ως σύλλογος διδασκόντων του Λυκείου Ιερισσού εκφράζουμε την έντονη διαμαρτυρία μας για τις κλήσεις ανηλίκων μαθητών μας, ώστε να καταθέσουν ως μάρτυρες για τη γνωστή υπόθεση με την επίθεση στις Σκουριές.

Ας αναλογιστούν οι υπεύθυνοι τι κάνουν! Ασκώντας ψυχολογική βία στα παιδιά και τις οικογένειές τους, διαλύουν την κοινωνική συνοχή, διαταράσσουν την ομαλή λειτουργία του σχολείου μας και την παιδαγωγική διαδικασία, και μάλιστα λίγο πριν τις πανελλαδικές εξετάσεις και δημιουργούν έκρυθμες καταστάσεις με απρόβλεπτες συνέπειες».

Με δυσκολία μένει στα όρια της υπηρεσιακής γλώσσας ο Σύλλογος Διδασκόντων του Λυκείου Ιερισσού, στο έγγραφο που απέστειλε στον εισαγγελέα Χαλκιδικής, στην αστυνομική διεύθυνση, στο υπουργείο Παιδείας, την ΟΛΜΕ, τη ΕΛΜΕ Χαλκιδικής και τον συνήγορο του παιδιού. Αρκεί και μόνο αυτή η διαμαρτυρία-προειδοποίηση για ν' αντιληφθούμε το καθεστώς κατοχικής τρομοκρατίας που έχουν εγκαθιδρύσει οι πραίτορες του Δένδια στην περιοχή που αγωνίζεται ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού του Μπόμπολα και των συνεταίρων του (Eldorado), στην προσπάθειά τους να βρουν ανθρώπους που συμμετείχαν στη μαχητική ενέργεια καταστροφής του εργοτάξιου των καταστροφέων στο δάσος των Σκουριών.

Κουκουλοφόροι μπάτσοι κυκλοφορούν πάνοπλοι στα χωριά και αρπάζουν κόσμο από το δρόμο ή και από τα καφενεία, για να τον μεταφέρουν στον Πολύγυρο, στην έδρα της αστυνομίας. Ακολουθούν πολύωρες ανακρίσεις, λήψη με το ζόρι DNA και φακέλωμα. Την περασμένη Δευτέρα άλλοι τέσσερις κάτοικοι προσήχθησαν για ανάκριση στην Αστυνομική Διεύθυνση Πολυγύρου, ενώ την Τρίτη στάλθηκε κλήση σε άλλους έξι. Μεταξύ αυτών και μια 15χρονη μαθήτρια της Α' Λυκείου, ο πατέρας της οποίας είχε επίσης προσαχθεί τις προηγούμενες μέρες. Ηταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Οι μαθητές έκλεισαν το σχολείο και προχώρησαν σε καθιστική διαμαρτυρία έξω από το ΑΤ Ιερισσού. Οι δικηγόροι που εκπροσωπούν τους κατοίκους κατήγγειλαν ως παράνομη την αστυνομική πρακτική, που γίνεται με το μανδύα της «προσαγωγής» και της «κατάθεσης μάρτυρα», για να μην παρίσταται δικηγόρος στην ανάκριση.

Το αποκορύφωμα ήταν η εισβολή ολόκληρης πομπής ασφαλιτικων, περιπολικών και ΜΑΤ το πρωί της Πέμπτης, προκειμένου να κάνουν έρευνες στα σπίτια πέντε κατοίκων που τους είχαν καλέσει στον Πολύγυρο ως μάρτυρες και τους έχωσαν στην κλούβα επιστρέφοντας στην Ιερισσό μαζί με τα ΜΑΤ. Ο κόσμος κινητοποιήθηκε, οι καμπάνες των χωριών χτύπησαν και τα ΜΑΤ βρήκαν απέναντί τους οδόφραγμα και οργισμένους ανθρώπους, τους οποίους μόνο με τα χημικά μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν.

Η κατάσταση μυρίζει μπαρούτι. Εκείνο που σκυλιάζει τους χρυσοθήρες και τον Δένδια είναι που από τη μεριά των κατοίκων δεν υπήρξε καμιά καταγγελία της μαχητικής ενέργειας, γεγονός που «άδειασε» και τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς, αποδεικνύοντας ότι δεν εκφράζουν τίποτα πέρα από τον εαυτό τους.

Ιερισσός 06.03.2013

"ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ – ΛΥΚΕΙΟ ΙΕΡΙΣΣΟΥ"

Και ενώ τα τελευταία χρόνια στην επικράτεια, εμείς οι μαθητές βιώνουμε μαζί με τους γονείς μας τη βάναυση πολιτική των κυβερνήσεων (λιτότητα – φτώχεια – πείνα – ανεργία – θάνατοι), στο Αριστοτέλειο Λύκειο Ιερισσού ζούμε μια άλλη πραγματικότητα. Αυτή της τρομοκράτησής μας από τα Όργανα της Τάξης.

Συμμαθητές μας σύρονται στην αστυνομική διεύθυνση Χαλκιδικής ως κοινοί τρομοκράτες. Σε μια προσπάθεια της κυβέρνησης να επιφέρει την ανάπτυξη μέσω της μεταλλουργίας χρυσού στη Χαλκιδική, θυσιάζεται η ελευθερία, η δημοκρατία, και παράλληλα καταπατώνται τα δικαιώματά μας, για την εξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων.

Τους συμπαραστεκόμαστε κλείνοντας το σχολείο και δηλώνουμε πως η τρομοκρατία του κράτους ΔΕΝ θα περάσει!!

"ΧΟΥΝΤΑ ΔΕ ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ, ΜΑ ΟΥΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΠΗΚΕ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ"

Με αγανάκτηση
Οι μαθητές του Γυμνασίου – Λυκείου Ιερισσού

Αστική ενότητα

Οποιος έψαχνε την περασμένη Πέμπτη στην επίσημη ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ για την ομιλία που το προηγούμενο βράδυ είχε εκφωνήσει ο Τσίπρας στη φιέστα του Ιδρύματος Καραμανλή για το γενάρχη της ΝΔ θα απογοητευόταν. Θα μπορούσε να βρει ακόμα και δήλωση του τεράστιου Γιώργου Πάντζα, όχι όμως την ομιλία Τσίπρα. Μπορούσε, βέβαια, να τη βρει σε άλλους ιστότοπους του Διαδίκτυου, απ' όπου τη βρήκαμε και εμείς. Κατανοητή, επίσης, είναι η απουσία της από την επίσημη ιστοσελίδα του κόμματος. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που «επίμαχα» κείμενα δεν δημοσιεύονται εκεί.

Ουδείς πρόκειται ν' ασχοληθεί με το περιεχόμενο της ομιλίας Τσίπρα, μολονότι αυτό κάθε άλλο παρά στερείται πολιτικού ενδιαφέροντος, καθώς ο Τσίπρας κόβει και ράβει την ιστορία του τελευταίου μισού του 20ού αιώνα και ιδιαίτερα την ιστορία των χρόνων μετά την πτώση της χούντας στα μέτρα μιας αισχρής αστικής αφήγησης. Ομως, είναι απ' αυτές τις περιπτώσεις που περισσότερη σημασία έχει η παρουσία και όχι το περιεχόμενο της ομιλίας. Ετσι αντιμετωπίστηκε το γεγονός από φίλους και αντίπαλους.

Αντιπαρερχόμαστε τη μπουρδολογία περί άτυπης συμμαχίας του Τσίπρα με τον Καραμανλή τον νεότερο, ο οποίος «τον πάει». Αλλη είναι η ουσία του ζητήματος κι αυτή πάει πέρα και από τα προφανή μικροκομματικά παιχνίδια που παίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε πως μέχρι τις τελευταίες διπλές εκλογές ο Τσίπρας έπλεκε ύμνους στον Ανδρέα Παπανδρέου και ο ΣΥΡΙΖΑ στην προπαγάνδα του αντιπαρέθετε το «ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα» στο «ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου και του Γιωργάκη», που έχει μεταλλαχθεί. Στόχος τότε ήταν οι Πασόκοι ψηφοφόροι, ενώ τώρα που στόχος είναι ο «μεσαίος χώρος» αντιπαραθέτουν «τη ΝΔ του Καραμανλή» στη «ΝΔ του Σαμαρά», που έχει υποστεί ακροδεξιά μετάλλαξη.

Ετσι, ο ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώνει τη δική του σχέση με τον μεταπολιτευτικό δικομματισμό, εμφανιζόμενος ως ένα υβρίδιο που παίρνει από τον Κ.. Καραμανλή την πίστη στις αρχές της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και της εθνικής ανεξαρτησίας, τον «ριζοσπαστικό συντηρητισμό», όπως ανερυθρίαστρα είπε ο Τσίπρας, και από τον Α. Παπανδρέου τον κοινωνικό ριζοσπαστισμό, αφήνοντας έξω τις κακές πλευρές και του ενός και του άλλου. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι -σύμφωνα με ό,τι έχει σχεδιάσει το προπαγανδιστικό του επιτελείο– το άθροισμα όλων των «καλών» της μεταπολίτευσης και ταυτόχρονα η υπέρβαση των «κακών».

Αυτά είναι υπαρκτά, όμως η παρουσία του Τσίπρα στη φιέστα για τον Καραμανλή αποτελούσε –πέρα από τους δεδομένους μικροκομματικούς υπολογισμούς– και σπονδή στην ενότητα των αστικών πολιτικών δυνάμεων. Είμαστε πολιτικοί αντίπαλοι, αλλά όχι εχθροί, είναι το συμπυκνωμένο μήνυμα που στέλνουν τέτοιες φιέστες. Οποιος συμμετέχει σ' αυτές δίνει έναν ακόμη όρκο πίστης στο αστικό καθεστώς. Και βέβαια, το σαβουάρ βιβρ τέτοιων εκδηλώσεων απαιτεί το ξαναγράψιμο της ιστορίας, απαιτεί να παρουσιάζεις τον τιμώμενο ως μια μεγάλη προσωπικότητα που δούλεψε –με το δικό του τρόπο και στο πλαίσιο της δικής του πολιτικής κατεύθυνσης– για το καλό του λαού και του τόπου.

Οι κανόνες της εναλλαγής στην αστική εξουσία πρέπει να τηρούνται και ο καπιταλισμός πρέπει να παραμείνει αιώνιος, λες κι είναι σταλμένος από το Θεό. Αυτό μας είπαν, για μια φορά ακόμη, οι ηγέτες όλου του αστικού φάσματος, από τη φιέστα του Ιδρύματος Καραμανλή για τον γενάρχη της ΝΔ.

ΥΓ: Επί της ουσίας παρών στη φιέστα ήταν και ο Περισσός, όπως συνάγεται από την απάντηση που έδωσε το μέλος του ΠΓ Ν. Σοφιανός για την απουσία της Παπαρήγα: «Είχε άλλες υποχρεώσεις», είπε και ξαναείπε! Κατά τα άλλα, βρίζουν τον Τσίπρα…

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεος 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ
Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερα Οδος 81 - Αθηνα